

Суботні біблійні
уроки

Євангелія від Павла:
до римлян

Том 98, №1
Січень – березень 2022 року

Суботні біблійні уроки

Євангелія від Павла: до римлян

*Січень – березень
2022 року*

Зміст

1. **Бог звертається до повсталих 7**
2. **Усі – грішники. 13**
3. **Виправдання – зарахована праведність 19**
4. **Плоди віри 25**
5. **Більш не раби гріха 31**
6. **Від рабства до успіху 39**
7. **Перемога завдяки довірі 45**
8. **Цінуючи і зрощуючи свої можливості 51**
9. **Всемогутність Бога 57**
10. **Перетворені Божою любов'ю 64**
11. **Серед друзів та ворогів 70**
12. **У смиренній лагідності 76**
13. **Остаточна спадщина віри 83**

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2021. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, п/с 864
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.asdrd.org>
Електронна пошта: sdarm_LO@i.ua
You Tube: SDARM UA

Передмова

Уроки суботньої школи в цьому кварталі засновані на посланні Павла до християн, які жили в Римі. Чому дослідження цього послання настільки є важливим сьогодні?

«У своєму *Посланні до римлян* Павло виклав великі принципи Євангелії. Він пояснив свою позицію щодо питань, які хвилювали єврейські та язичницькі церкви, і показав, що надії й обітниці, котрі належали колись євреям, тепер є надбанням і язичників.

З великою ясністю і силою апостол відкрив доктрину про виправдання через віру в Христа. Він сподівався, що й інші церкви отримають користь від цих настанов, та навряд чи міг передбачити далекосяжний вплив своїх слів! Упродовж усіх віків велика істина про виправдання через віру була могутнім маяком, який вказував розкаяним грішникам шлях життя. Саме це світло розсіяло морок, яким був оповитий розум Лютера, і відкрило йому істину про те, що Кров Христа очищає від гріха. Це ж світло провадило тисячі обтяжених гріхом душ до істинного Джерела прощення й миру. Кожний християнин має всі підстави бути вдячним Богові за *Послання до церкви в Римі*». – *Дії апостолів*. – С.373, 374.

Яким був духовний стан усього людства після гріхопадіння? Якою є мета Божого морального Закону в Плані спасіння? Яким є наш особистий стан перед Богом? Яку роль відіграє віра в нашому спасінні? Виправдовуємося ми вірою чи ділами? Чи є якась заслуга у вірі? Знищується Закон вірою чи утверджується? Чи можемо ми перемогти гріх своїми власними зусиллями, дотримуючись Закону? Яка роль Святого Духа у всьому процесі нашого відновлення? Якою має бути наша поведінка перед державною владою?

Мартин Лютер написав у своїй передмові до коментарю, який він написав до книги для римлян: «Це послання воістину є головною частиною Нового Заповіту і найчистішою Євангелією. Було б цілком доречно для християнина не тільки знати його напам'ять дослівно, але також і вивчати його щодня, тому що це щоденний хліб для душі. Неможливо докласти занадто багато зусиль, читаючи його і розмірковуючи про нього. Чим ретельніше ми будемо до нього ставитися, тим дорожочінішим воно стане і тим краще ми відчуємо його смак».

Немає сумніву, це послання відіграло життєво важливу роль у Реформації 16 століття. І нині як частина заключного руху Реформації ми потребуємо ясного розуміння цієї «надто важливої і дорожочіної звістки». – *Свідчення для проповідників*. – С.91.

Нехай Господь ясно благословить усіх, хто викладає і вивчає цю дорожочіну звістку!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 1 січня 2022 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ПЛІМУТСЬКОГО КОЛЕДЖУ ДЛЯ КЕРІВНИКІВ, ШТАТ КАЛІФОРНІЯ, США

Перо Натхнення повторює фразу «вчіть, вчіть, вчіть» багато разів. Для того щоб відкрити нові поля у винограднику Господа, для книгонош, для медиків-місіонерів, для всієї молоді. «Навчайте молодь, формуйте їхній характер, вчіть, вчіть, вчіть їх для майбутнього, безсмертного життя». – *Свідощтва для Церкви. – Т.5. – С.590.*

Плімутський коледж для керівників (ПКК) прагне виконати саме цю місію. На основі місіонерських шкіл, які були організовані вірними братами в Північноамериканському регіоні, включаючи школи в Тенессі, Пенсільванії, Колорадо і Каліфорнії, Західна Унія США побачила наскільки важливо організувати установу, яка буде займатися освітою. Для цієї мети в 1950-х роках було придбано комплекс у сільській місцевості в північній Каліфорнії, який використовувався лише іноді. Однак зараз Західна Унія США вирішила офіційно оформити його і на базі цього комплексу забезпечити отримання регулярної освіти. Власність, яка відома багатьом реформаторам у світі як Морайя Хайтс, тепер є місцем, де розташований Плімутський коледж для керівників, а також багато інших церковних установ, включаючи початкову школу і агрокультурну програму. Це є ідеальним місцем за містом для школи, яка підготує нашу молодь до роботи на місіонерських полях і проголошення заключної звістки застереження для цього світу.

Поєднавши очне та дистанційне навчання, ПКК може надати доступ до високоякісної християнської середньо-спеціальної освіти студентам не тільки в Каліфорнії, але й по всьому світові. Студенти з усієї Північної Америки, а також Тихоокеанських островів, Африки та Південної Америки проходили навчання в цьому комплексі. Пандемія навчила нас того, наскільки є цінним мати онлайн-програми, щоб задовільнити потреби тих, котрі не мали можливості особисто бути присутніми на заняттях. І тепер, коли збиратимуться ці пожертвування, ще одна група студентів зі Сполучених Штатів і з усього світу починає наступну Прискорену євангельську програму.

Ваша підтримка життєво важлива для цього проекту. Кожен зібраний цент піде прямо на виготовлення матеріалів, до яких ви зможете мати доступ. Ці пожертвування – це інвестиція в себе, у свою громаду і своє суспільство. Після того як ви дасте свої щедри пожертвування, підтримуйте роботу освіти і далі, зайшовши на сайт www.plymouthcollege.us і зареєструвавшись на курс в ПКК! Нові курси постійно додаються.

Ваші брати із Західної Унії США

Бог звертається до повсталих

«Бо, пізнавши Бога, не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце. Називаючи себе мудрими, вони потуманіли» (До римлян 1:21, 22).

«Народи світу через своє розтління втратили Богопізнання. Колись вони знали Його, однак через те, що *«не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце»* (До римлян 1:21)». – Дії апостолів. – С.14.

Додаткові матеріали для вивчення:

До римлян 1:18-32;

Виховання дітей. – С.439-443.

Неділя

26 грудня

1. ВІДКРИТТЯ БОГА ЛЮДСТВУ

а. Яким чином Бог відкриває Себе людству? До римлян 1:18, 19: *«¹⁸Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою, ¹⁹тому, що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив».*

«Природа й відкриття однаково свідкують про Божу любов. Наш Небесний Отець є Джерелом життя, мудрості та радості. Погляньте на чудову й прекрасну природу. Замисліться, як чудово все передбачено для користі й щастя не лише людини, але й живих істот. Сонячне світло та дощ, які радують та оживляють землю, гори, моря та рівнини – усе говорить нам про любов Творця! Адже це Він задовольняє щоденні потреби усього Свого творива». – Дорога до Христа. – С.9.

б. Яке існує типове помилкове поняття про спасіння серед язичницьких народів? Хто його вигадав? До галатів 2:16: *«А коли ми дізнались, що людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса, то ми ввірували в Христа Ісуса, щоб нам виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону. Бо жодна людина ділами Закону не буде виправдана!»; До ефесян 2:9:* *«Не від діл, щоб ніхто не хвалився».*

«Через язичництво сатана протягом віків відвертав людей від Бога... Переконання, що людина може спастися власними ділами, становить основу будь-якої язичницької релігії... Самий принцип був нав'язаний сатаною. Там, де його дотримуються, люди беззахисні перед владою гріха». – Бажання віків. – С.35, 36.

2. НЕМАЄ ВИПРАВДАННЯ ДЛІЯ ЗАГИБЕЛІ

а. Чому ні в кого не може бути виправдання його загибелі? До римлян 1:20: «Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання»; **До римлян 2:14, 15:** «¹⁴Бо коли погани, що не мають Закону, з природи чинять законне, вони, не мавши Закону, самі собі Закон, ¹⁵що виявляють діло Закону, написане в серцях своїх, як свідчить їм сумління та їхні думки, що то осуджують, то виправдують одна одну».

«Деякі з язичників, не усвідомлюючи того, поклоняються Богам. Хоч до них ніколи не доходило Боже світло, вони не загинуть. Незважаючи на те, що ці люди не знають писаного Закону Божого, вони, разом з тим, чули Божий голос, який промовляв до них через природу, і чинили згідно з вимогами Закону. Вчинки цих людей свідчать, що Святий Дух торкнувся їхніх сердець, і вони будуть визнані Божими дітьми». – *Бажання віків*. – С.638.

б. Що відбувається з тими, котрі відкидають Божественне світло, яке відкрите для них через Святого Духа і через Боже творіння в природі? До римлян 1:21-25: «²¹Бо, пізнавши Бога, не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце. ²²Називаючи себе мудрим, вони потуманіли, ²³і славу нетлінного Бога змінили на подобу образу тлінної людини, і птахів, і чотириногих, і гадів. ²⁴Тому то й видав їх Бог у пожадливостях їхніх сердець на нечистість, щоб вони самі знеславляли тіла свої. ²⁵Вони Божу правду замінили на неправду, і честь віддавали, і служили створінню більш, як Творцеві, що благословенний навіки, амінь».

в. Якого рівня моральної деградації вресітї-ресіт буде досягнуто тими, котрі свідомо відкидають Божественну істину? До римлян 1:26-28: «²⁶Через це Бог їх видав на пожадливість ганебну, – бо їхні жінки замінили природне єднання на протиприродне. ²⁷Так само й чоловіки, позоставивши природне єднання з жіночою статтю, розпалилися своєю пожадливістю один до одного, і чоловіки з чоловіками сором чинили. І вони прийняли в собі відплату, відповідну їхньому блудові. ²⁸А що вони не вважали за потрібне мати Бога в пізнанні, видав їх Бог на розум перевернений, – щоб чинили непристойне».

г. Якi інші аморальні вчинки згадує Павло і якими будуть остаточні наслідки? До римлян 1:29-32: «²⁹Вони повні всякої неправди, лукавства, зажерливости, злоби, повні заздросіт, убивства, суперечки, омани, лихих звичаїв, ³⁰обмовники, наклепники, богоненавидники, напасники, чваньки, пишні, винахідники

зла, неслухняні батькам,³¹нерозумні, зрадники, нелюбовні, немилостиві.³²Вони знають присуд Божий, що ті, хто чинить таке, варті смерти, а проте не тільки самі чинять, але й хвалять тих, хто робить таке».

«Люди не бажали знати Бога, а поклонялися предметам, створеним за їхньою власною уявою; через це вони ставали все більш зіпсутими. Псалмомовець так описує вплив, який справляє ідолопоклонство на його прихильників: «Такі, як вони, ті, хто їх виробляє, усі, хто надію на них покладає!» (Псалом 115:8). Споглядаючи, ми змінюємося: у цьому полягає закон людського розуму. Людина не може піднятися вище понад своє розуміння правди, чистоти та святості. Якщо розум ніколи не підноситься вище від рівня людської природи, якщо вірою він не споглядає безмежної мудрості й любові, то така людина буде занепадати все більше й більше. Ідолопоклонники наділяли своїх богів людськими якостями і пристрастями, тому «характери» ідолів зводили до рівня гріховного людського характеру. Через це вони розбестились... «І зіпсулась земля перед Божим лицем, і напо-внилась земля насильством» (Буття 6:11). Бог дав людям Свої Заповіді як правило для життя, але вони порушили Його Закон, і наслідком цього став усякий гріх». – Патріархи і пророки. – С.91.

Вівторок

28 грудня

3. ЛИЦЕМІРСТВО ТА САМОПРАВЕДНІСТЬ

а. Як Павло описує тих людей, котрі осуджують інших? До римлян 2:1-3: «¹Ось тому без виправдання ти, кожний чоловіче, що судиш, бо в чому осуджуєш іншого, сам себе осуджуєш, бо чиниш те саме й ти, що судиш. ²А ми знаємо, що суд Божий поправді на тих, хто чинить таке. ³Чи ти думаєш, чоловіче, судячи тих, хто чинить таке, а сам робиш таке саме, – що ти втечеш від суду Божого?».

«Спроба людей заслужити спасіння власними силами неодмінно призведе їх до того, що вони почнуть нагромаджувати власні, людські заповіді, щоб відмежуватися від гріха. Переконавшись у тому, що неможливо виконати Закон, вони вигадують власні правила і постанови, які примушували б їх до послуху. Усе це відвертає душу від Бога і зосереджує увагу на власному «я». Любов Божа згасає в такому серці, а разом з нею – і любов до ближнього. Система людських вигадок з численними правилами призводять її прибічників до того, що вони стають суворими суддями всіх тих, хто не виконує запроваджених ними постанов. Самолюбство та дріб'язкова критика заглушають всі кращі й благородні почуття, роблять людину егоцентричним і прискіпливим суддею інших». – Блаженства, промовлені на горі. – С.123.

«О, скільки всього криється в процесі осудження! Пам'ятайте, що незабаром запис про ваше життя буде розглянутий перед Богом». – Свідощтва для Церкви. – Т.8. – С.85.

б. Як покаяння приходять у наші серця? До римлян 2:4: «Або погорджуєш багатством Його доброти, лагідності та довготерпіння, не знаючи, що Божа доброта провадить тебе до покаяння?»; **Дії 5:31:** «Його Бог підвищив Своєю правицею – на Начальника й Спаса, щоб дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів».

«Вчинити таке покаяння [як покаяння Давида] самотужки неможливо; його можна одержати тільки в Христа, Котрий «піднявся був на висоту... і дав дари людям» (Псалом 68:19, переклад з англ.)...

Адже до справжнього покаяння веде сила, що виходить від Христа. Петро пояснив це у своєму зверненні до ізраїльтян, сказавши: «Його Бог підвищив Своєю правицею – на Начальника й Спаса, щоб дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів» (Дії 5:31). Ми не можемо покаятися без Христового Духа, Який пробуджує совість, так само як не можемо одержати прощення без Христа». – *Дорога до Христа*. – С.25, 26.

в. З іншого боку, яким є результат нерозкаяності? До римлян 2:5-11: «⁵Та через жорстокість свою й нерозкаяність серця збираєш собі гнів на день гніву та об'явлення справедливого суду Бога, ⁶що «кожному віддасть за його вчинками»: ⁷тим, хто витривалістю в добрім ділі шукає слави, і честі, і нетління, – життя вічне, ⁸а сварливим та тим, хто противиться правді, але кориться неправді, – лютість та гнів. ⁹Недоля та утиск на всяку душу людини, хто чинить зле, юдея ж перше та геллена, ¹⁰а слава, і честь, і мир усякому, хто чинить добре, юдеєві ж перше та гелленові. ¹¹Бо не дивиться Бог на обличчя!».

«Мета, якої хоче досягти сатана, – це тримати людей у темряві й нерозкаянні аж до того часу, коли Спаситель закінчить Своє посередницьке служіння і вже не буде жертви за гріх». – *Велика боротьба*. – С.518.

Середа

29 грудня

4. ВІДПОВІДАЛЬНІ ЗА СВОЇ МОЖЛИВОСТІ

а. Поясніть справедливе, неупереджене мірило на Божому суді. До римлян 2:12, 13: «¹²Котрі бо згрішили без Закону, без Закону й загинуть, а котрі згрішили в Законі, приймуть суд за Законом. ¹³Бо не слухачі Закону справедливі перед Богом, але виконавці Закону виправдані будуть»; **Від Луки 12:47, 48:** «⁴⁷А раб той, що знав волю свого господаря, але не приготував, ані не вчинив згідно волі його, буде тяжко побитий. ⁴⁸Хто ж не знав, а вчинив каригідне, буде мало він битий. Тож від кожного, кому дано багато, багато від нього й жадатимуть. А кому багато повірено, від того ще більше жадатимуть».

«Боже мірило для язичників, які не мали світла, і для тих, чие пізнання істини та світла було рясним, буде зовсім різним. Він прийме від тих, котрі

живуть в язичницьких країнах, таку праведність, якою він не задовольниться від тих, котрі живуть у християнських країнах. З тих, кому було мало дано, Він не буде вимагати багато». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1121.

б. Яким чином і люди похилого віку, і молодь можуть отримати користь від Крові Христа? До римлян 1:16, 17: «¹⁶Бо я не соромлюсь Євангелії, бож вона – сила Божя на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові. ¹⁷Правда бо Божя з'являється в ній з віри в віру, як написано: «А праведний житиме вірою»; **1 Івана 1:7:** «Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха».

«Господь звертається до юнацтва: «Дай Мені, сину Мій, своє серце» (*Приповіді 23:26*). Спаситель світу прагне, щоб діти і молодь посвятили Йому свої серця. Чимало дітей будуть знайдені вірними Богові, оскільки ходять у світлі, як і Христос перебуває у світлі. Вони любитимуть Господа і знаходитимуть задоволення в тому, щоб догодити Йому. Вони не виявлять роздратованості, коли їх докорятимуть, а тішитимуть серця батьків і матерів добротою, терпеливістю і готовністю зробити все можливе, аби допомогти їм нести тягарі повсякденного життя. У дитинстві та юності вони покажуть себе вірними учнями нашого Господа». – *Християнська родина*. – С.297, 298.

в. Що включає в себе наша покірність Христу? Від Матвія 16:24: «Промовив тоді Ісус учням Своім: «Коли хоче хто йти вслід за Мною, – хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною».

«Хрест Христа – центральний стовп, на який опирається «у безмірній багатстві слава вічної ваги». «Коли хоче хто йти вслід за Мною, – говорить Христос, – хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною» (2 до коринтян 4:17; Від Матвія 16:24). Пахощі нашої любові до ближніх свідчать про нашу любов до Бога. Терпіння в служінні дає спокій душі. Добробут Ізраїлю досягається шляхом покірної, наполегливої, сумлінної праці. Бог підтримує і зміцнює людину, котра бажає йти за Христом». – *Дії апостолів*. – С.560.

Четвер

30 грудня

5. СПРАВЖНЄ ОБРІЗАННЯ/ХРЕЩЕННЯ

а. Згідно зі словами Павла, яке обрізання або хрещення дійсно має силу? До римлян 2:25-27: «²⁵Обрізання корисне, коли виконуєш Закона; а коли ти переступник Закону, то обрізання твоє стало необрізанням. ²⁶Отож, коли необрізаний зберігає постанови Закону, то чи не порахується його необрізання за обрізання? ²⁷І необрізаний з природи, виконуючи Закона, чи не осудить тебе, переступника Закону з Писанням і обрізанням?»;

Коли хрещення є законним? Від Марка 16:16: «Хто увірує й охреститься, – буде спасений, а хто не увірує – засуджений буде».

«Хто вірує в Сина, той має вічне життя» (Від Івана 3:36)... Лише благодать Христа дає життя душі. Без Христа хрещення, як і будь-яке інше служіння, залишається тільки формою, позбавленою жодного сенсу». – Бажання віків. – С.181.

б. Хто є справжнім юдеєм або християнином в очах Бога на відміну від юдейської нації за часів Христа? Від Івана 3:36: «Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить – а гнів Божий на нім перебуває»; **До римлян 2:28, 29:** «²⁸Бо не той юдей, що є ним назовні, і не то обрізання, що назовні на тілі, ²⁹але той, що є юдей потаємно, духово, і обрізання – серця духом, а не за буквою; і йому похвала не від людей, а від Бога».

«[Юдейська нація] представляла себе особливим, вірним народом, який був до вподоби Богові. Однак Христос представляв їхню релігію як позбавлену спасаючої віри. Це було поєднання сухих, складних доктрин, змішаних з жертвами і приношеннями. Вони надто скрупульозно дотримувалися обрізання, але не навчали необхідності мати чисте серце. Вони на словах звеличували Божі заповіді, але відмовлялися звеличувати їх на практиці; їхня релігія була тільки каменем спотикання для людей». // Рев'ю енд Геральд, 30 квітня 1895 року.

«Коли ми прийняли Христа і в Ім'я Отця і Сина і Святого Духа зобов'язалися служити Богові, Отець, Син і Святий Дух – три Особи і Небесні сили зобов'язалися, що нам буде легко, якщо ми будемо виконувати свої обіцянки, які були дані під час хрещення: *«вийдіть тому з-поміж них та й відлучіться... не торкайтесь нечистого»*. Якщо ми вірні нашим обітницям, Він говорить: *«Я вас прийму»* (2 до коринтян 6:17)». – Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1075.

П'ятниця

31 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що ми повинні усвідомлювати, звертаючись до невіруючих людей?
2. У міру погіршення морального стану суспільства, чому нам необхідно вивчати *1 розділ Послання до римлян*?
3. Що нам як християнам потрібно завжди пам'ятати про каяття?
4. Яким чином ми перебуваємо в небезпеці стати занадто впевненими в духовних досягненнях?
5. На чому акцентує апостол Павло щодо обрізання і чому?

Усі – грішники

«Бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави» (До римлян 3:23).

«Багато хто обманюється щодо стану свого серця. Вони не усвідомлюють, що людське серце найлукавіше над все та невігойне». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.320.

Додаткові матеріали для вивчення:

До римлян 3:9-23;

Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1069-1072.

Неділя

2 січня

1. ЦЕ ВПЛИВАЄ НА КОЖНОГО

- а. Як Павло пояснює справжній стан релігійних і нерелігійних людей? *До римлян 3:9, 10*: «⁹То що ж? Маємо перевагу? Анітрохи! Бо ж ми перед тим довели, що юдеї й геллени – усі під гріхом, ¹⁰як написано: «Нема праведного ані одного».

«У всіх людей однакова гріховна природа. Усі схильні робити помилки. Ніхто не є досконалим. Господь Ісус помер за грішних, щоб вони були прощені. Не наша справа осуджувати. Христос прийшов не осуджувати, а спасати». – *У Небесних оселях*. – С.292.

- б. Який діагноз Павло ставить моральному і духовному стану людства? Як цей вердикт повторюється і сьогодні? *До римлян 3:11-19*: «¹Нема, хто розумів би; немає, хто Бога шукав би, – ²усі повідступали, разом стали непотрібні, нема добродинця, нема ні одного! ¹³Грїб відкритий – їхнє горло, язиком своїм кажуть неправду, отрута зміїна на їхніх губах, ¹⁴уста їхні повні прокляття й гїркоти! ¹⁵Швидкі їхні ноги, щоб кров проливати, ¹⁶руїна та злидні на їхніх дорогах, ¹⁷а дороги миру вони не пізнали! ¹⁸Нема страху Божого перед очима їхніми... ¹⁹А ми знаємо, що скільки говорить Закон, він говорить до тих, хто під Законом, щоб замкнути всякі уста, і щоб став увесь світ винний Богові».

«Мій душі стало нестерпно боляче, коли мені був показаний слабкий стан Божого народу.

Беззаконня множиться, і в багатьох людей охолоне любов. Лише поодинокі християни розглядають це питання [про моральне осквернення] у правильному світлі і належним чином управляють своїм тілом, хоча суспільна думка й традиції не осуджують їх. Як мало людей вгамовують пристрасті, тому що вважають своїм моральним обов'язком робити це і мають Божий страх перед собою! Вищі сили і здібності людини у полоні апетиту і спотворених пристрастей». – *Свідoctва для Церкви*. – Т.2. – С.347, 348.

2. УВЕСЬ СВІТ Є ВИННИМ ПЕРЕД БОГОМ

- а. Беручи до уваги досконалу праведність Бога, яким є стан усього світу, включаючи всіх тих, хто можуть вважати себе праведними? *До римлян 3:19*: «А ми знаємо, що скільки говорить Закон, він говорить до тих, хто під Законом, щоб замкнути всякі уста, і щоб став увесь світ винний Богові».
-

«[Чимало людей] загортаються у власну праведність і задовольняються тим, що досягли людських критеріїв моральності; але як же фатально вони помиляються, не досягаючи Божественного стандарту, бо самі вони не можуть відповідати Божим вимогам». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.320.

«Увесь світ стоїть осуджений перед великим моральним зразком праведності. У великий день суду кожна душа, яка коли-небудь жила на землі, отримає вирок згідно з тим, чи були її вчинки добрими чи злими у світлі Божого Закону. Всі уста замовкнуть, коли буде представлений хрест з вмираючою Жертвою, і справжнє значення цього усвідомить кожен засліплений і зіпсований гріхом розум. Грішники стоятимуть осудженими перед хрестом з таємничою Жертвою, Яка схиляється під важким тягарем людських гріхів. Як швидко зникне будь-яке виправдання і вибачення неправди! Людське відступництво постане в своєму огидному вигляді. Люди побачать, що вони обрали. Тоді вони зрозуміють, що вибрали Варавву замість Христа, Князя миру». // *Ознаки часу, 7 березня 1895 року*.

- б. У чому полягає перевага Божого Закону? А в чому його користі немає? *До римлян 3:20*: «Бо жодне тіло ділами Закону не виправдається перед Ним, – Законом бо гріх пізнається».
-

«Законом бо гріх пізнається» (*До римлян 3:20*; див. 1 Івана 3:4). Щоб усвідомити свою провину, грішник випробує свій характер великим мірилом праведності. Це – дзеркало, яке відкриває досконалість праведного характеру та допомагає людині побачити власні вади.

Закон відкриває людині її гріхи, але не може зцілити її від них. Обіцяючи життя його виконавцям, він виголошує смертний вирок його порушникам. Тільки Євангелія Христа може звільнити людину від прокляття і скверни гріха. Людина повинна розкаятись перед Богом, Закон Якого вона порушила, та повірити в Христа – свою викупну Жертву. Таким чином вона отримує «відпущення давніше вчинених гріхів» (*До римлян 3:25*) і стає спільником Божественного ества. Вона стає дитиною Божою, прийнявши Духа всиновлення, Котрий кличе: «Авва, Отче!» (*До римлян 8:15*). – *Велика боротьба*. – С.467, 468.

3. ЗЛИТА БЛАГОДАТЬ

а. Оскільки ми не можемо бути виправдані своєю покорою Закону, який існує єдиний спосіб бути виправданими перед Богом? *До римлян 3:21-25*: «²¹А тепер, без Закону, правда Божя з'явилась, про яку свідчать Закон і Пророки. ²²А Божя праведність через віру в Ісуса Христа в усіх і на всіх, хто вірує, бо різниці немає, ²³бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави, ²⁴але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі, ²⁵що Його Бог дав у жертву примирення в крові Його через віру, щоб виявити Свою праведність через відпущення давніше вчинених гріхів», (переклад з англ.).

«Праведність Христа зараховується людині через віру, яка виправдовує, і саме за таке виправдання так ратує апостол Павло. Він промовляє: [До римлян 3:20-31 цитується].

Благодать – це незаслужена милість, а той, хто вірує, виправдовується незалежно від будь-яких заслуг з його боку, адже йому нічого запропонувати Богу. Він виправдовується через викуплення у Христі Ісусі, Який стоїть на Небесах як замісна Жертва грішника і його Поручитель. Однак хоча людина і виправдана заслугами Христа, вона не має права чинити неправду. Віра діє любов'ю і очищає душу. Віра пускає паростки, розквітає і приносить дорогоцінний плід... Христос і віруюча людина стають єдиним цілим, і краса Його характеру відкривається в тих, хто пов'язаний з Джерелом сили та любові. Христос – це велике Джерело праведності, яка виправдовує, та благодаті, яка освячує». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.397, 398.

б. Як Бог може бути справедливим і водночас виправдовувати грішника? *До римлян 3:26*: «За довготерпіння Божого, щоб виявити Свою правду за теперішнього часу, щоб бути Йому праведним, і виправдувати того, хто вірує в Ісуса»; *2 до коринтян 5:19, 21*: «¹⁹Бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважавши на їхні провини, і поклав у нас слово примирення... ²¹Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім!».

«Через Ісуса людям була відкрита Божя милість, але милосердя не усуває справедливості. Закон відкривав найважливіші риси Божого характеру, тому жодна йота або найменший значок у ньому не можуть бути змінені, щоб виправдати грішну людину. Бог не змінив Свого Закону, а пожертвував Собою у Христі Ісусі задля викуплення людини...

Закон вимагає праведності – праведного життя, бездоганного характеру, чого у людини немає. Вона не може задовольнити вимоги святого Божого Закону. Однак Христос, прийшовши на Землю як Людина, жив святим життям і до кінця залишився досконалим та непорочним. Саме це Ісус пропонує як вільний дар усім тим, хто бажає прийняти Його. Життя

Христове зараховується людям; завдяки Божій милості вони отримують прощення минулих гріхів. Більше того, Христос наділяє людей Божими рисами. Він формує людину за Божим образом, так що в ній гармонійно поєднуються духовна сила і краса. Таким чином, у віруючій людині знаходить своє втілення праведність Закону, і Бог «праведний, і виправдує того, хто вірує в Ісуса» (До римлян 3:26). – *Бажання віків*. – С.762.

Середа

5 січня

4. ВИПРАВДАНІ ВІРОЮ

а. До якого висновку приходять Павло після пояснення того, як ми виправдуємося перед Богом? *До римлян 3:20, 28*: «²⁰Бо жодне тіло ділами Закону не виправдається перед Ним, – Законом бо гріх пізнається... ²⁸Отож, ми визнаємо, що людина виправдується вірою, – без діл Закону»; *До галатів 2:16*: «А коли ми дізнались, що людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса, то ми ввірували в Христа Ісуса, щоб нам виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону. Бо жодна людина ділами Закону не буде виправдана!».

«Ми освічені заповідями Закону, але ніхто не може виправдатися ними. Зважені й знайдені легкими – такі ми є за своєю природою. Однак Христос – наш Посередник, і, приймаючи Його як нашого Спасителя, ми можемо претендувати на обітницю: «Отже, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа» (До римлян 5:1)». – У *Небесних оселях*. – С.156.

б. Що відбувається з тими, котрі виправдовуються вірою? *До римлян 3:21*: «А тепер, без Закону, праведність Божа з'явилась, про яку свідчать Закон і Пророки» (перекл. з англ.); *До римлян 5:5*: «А надія не засоромить, бо любов Божа вилася в наші серця Святим Духом, даним нам».

«Христос – Посередник грішника. Ті, хто приймають Його Євангелію, дивляться на Нього з відкритим обличчям. Вони розуміють зв'язок між Його місією і Законом і визнають Божу мудрість та славу, які були явлені Спасителем. Слава Христа розкривається в Законі, який є вираженням Його характеру, і Його сила перетворення здійснюється людиною доти, поки вона не зміниться до Христової подоби. Вони стають учасниками Божественної природи, дедалі більше уподібнюючись до свого Спасителя, просуваючись уперед крок за кроком у згоді з Божою волею, поки не досягнуть досконалості.

Закон і Євангелія знаходяться в повній єдності. Одне підтримує інше. У всій своїй величі Закон постає перед совістю, змушуючи грішника відчувати його потребу в Христі як вблагання за гріхи. Євангелія визнає силу і незмінність Закону. «Я не пізнав гріха, як тільки через Закон» (До римлян 7:7), – каже Павло. Почуття гріха, яке доведене до свідомості Зако-

ном, веде грішника до Спасителя. У своїй нужді людина може представити могутні аргументи, які були надані Голгофським хрестом. Вона може претендувати на праведність Христа, бо нею наділяється кожен грішник, який кається». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1096.

в. Якою вірою виправдовується грішник? До римлян 1:17: «Правда бо Божя з'являється в ній з віри в віру, як написано: «А праведний житиме вірою»; **До галатів 5:6:** «Бо сили не має в Христі Ісусі ані обрізання, ані необрізання, – але віра, що чинна любов'ю».

«Прагнемо ж до віри, що чинна любов'ю і очищує серце, аби ми могли представити світові характер Христа». – *Християнське виховання*. – С.93.

Четвер

6 січня

5. НОВИЙ ЗАПОВІТ

а. Які обітниці входять у заповіт благодаті (Новий Заповіт)? До євреїв 8:6, 10-13: «⁶А тепер одержав Він краще служіння, поскільки Він посередник і кращого заповіту, який на кращих обітницях був узаконений...¹⁰«Оце Заповіт, що його Я складу по тих днях із домом Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!»¹¹І кожен не буде навчати свого ближнього, і кожен брата свого, промовляючи: «Пізнай Господа!» Усі бо вони будуть знати Мене від малого та аж до великого з них!¹²Буду бо Я милостивий до їхніх неправд, і їхніх гріхів не згадаю Я більш!¹³Коли ж каже «Новий Заповіт», то тим назвав перший старим. А що порохнявіє й старіє, те близьке до зотління».

«Новий Заповіт» укладений на «кращих обітницях» (До євреїв 8:6), – на обітницях прощення гріхів та на Божій благодаті, яка відновить серце і приведе його до гармонії з принципами Божого Закону. [Єремії 31:33, 34 цитується].

Той самий Закон, котрий був написаний на кам'яних таблицях, закарбовується Святим Духом на скрижальх серця. Замість намагання досягти власної праведності, ми приймаємо праведність Христа. Його Кров викупляє наші гріхи. Його послух приймається замість нашого. Після того серце, відновлене Святим Духом, приносить «плоди Духа». Благодаттю Христовою ми житимемо в послуші Божому Заповіту, записаному в наших серцях. Маючи Христового Духа, ми будемо наслідувати Його вчинки». – *Патріархи і пророки*. – С.372.

б. Коли Божий Закон записується в наших серцях? До римлян 5:1-5: «¹Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа, ²через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, що в ній стоїмо, і хвалимося надією слави Божої. ³І не тільки нею, але й хвалимося в утисках, знаючи, що утиски приносять терпеливість, ⁴а терпеливість – досвід, а

досвід – надію, ⁵а надія не засоромить, бо любов Бога вилася в наші серця Святим Духом, даним нам»; Псалом 40:9: «Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій – у мене в серці».

«Світло, яке струменіє від хреста, відкриває Божу любов. Ця любов притягує нас до Нього. Якщо ми не будемо чинити опору потягу серця, він приведе нас до підніжжя хреста, де ми розкаємося у гріхах, які розп'яли Спасителя. І саме тоді Дух Божий через віру створить в нас нове життя. Думки і бажання з того часу підпорядковуватимуться волі Христа. Серце і розум відновляться за образом Того, Хто діє в нас, підкоряючи Собі все. Коли ж Закон Божий зберігатиметься у нашому розумі й серці, ми зможемо сказати разом із Христом: «Твою волю чинити, мій Боже, я хочу» (Псалом 40:9)». – Бажання віків. – С.176.

П'ятниця

7 січня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому в сучасному світі нам необхідно бути надто пильними щодо моральної чистоти?
2. Яка мета Божого Закону?
3. Як страждання Христа на Голгофі повинні впливати на моє життя?
4. Чому нам настільки необхідний Спаситель?
5. Як я можу жити життям Нового Заповіту?

Виправдання – зарахована праведність

«Що бо Писання говорить? «Увірував Авраам Богові, і це йому залічено в праведність» (До римлян 4:3).

«Праведність, завдяки якій ми отримуємо виправдання, зараховується нам, а та праведність, якою ми освячуємося, наділяється. Перша дає нам право на вхід до Неба, друга робить нас придатними для життя на Небі». – *Вісті для молоді*. – С.35.

Додаткові матеріали для вивчення:
Вибрані вісті. – Кн.1. – С.389-398.

Неділя

9 січня

1. АВРААМ ВИПРАВДАНИЙ ВІРОЮ

а. Як Авраам був виправданий перед Богом? Що написано про його віру? До римлян 4:1-3: «¹Що ж, скажемо, знайшов Авраам, наш отець за тілом? ²Бо коли Авраам виправдався ділами, то він має похвалу, та не в Бога. ³Що бо Писання говорить? «Увірував Авраам Богові, і це йому залічено в праведність»; **До євреїв 11:8-10:** «⁸Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послушався та й пішов, не відаючи, куди йде. ⁹Вірою він перебував на Землі Обіцяній, як на чужій, і проживав у наметах з Ісаком та Яковом, співспадкоємцями тієї ж обітниці, ¹⁰бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець».

«[Заповіт благодаті] відновлений з Авраамом через обітницю: «І всі народи землі будуть потомством твоїм благословляти себе через те, що послушався ти Мого голосу» (Буття 22:18). І ця обітниця вказувала на Христа. Авраам розумів це (див. До галатів 3:8, 16) і вірив, що Христос може дати прощення гріхів. Ця віра була зарахована йому в праведність». – *Патріархи і пророки*. – С.370.

«Беззаперечний послух Авраама є одним із найразючіших доказів віри в усій Біблії. Віра була для нього «підставою сподіваного, доказом небаченого» (До євреїв 11:1). Покладаючись на Божественну обітницю, не маючи жодної зовнішньої ознаки у тому, що вона виконається, він залишив свій дім, рідних, батьківщину і пішов, не знаючи, куди Бог поведе його». – *Там саме*. – С.126.

б. Опишіть найсуворіше випробування віри Авраама. До євреїв 11:17-19: «¹⁷Вірою Авраам, випробовуваний, привів був на жертву Ісака, і, мавши обітницю, приніс однородженого, ¹⁸що йому було сказано: «В Ісакові буде насіння тобі». ¹⁹Бо він розумів, що Бог має силу й воскресити з мертвих, тому й одержав його на прообраз».

«Це випробування було набагато тяжчим за те, якого зазнав Адам... Небеса із подивом та захопленням спостерігали за беззастережним послухом Авраама. Його вірність отримала схвалення Небес». – Там саме. – С.155.

Понеділок

10 січня

2. ДАВИД ВИПРАВДАНИЙ ВІРОЮ

а. Які молитви підносив Давид до Господа після вчинених ним злочинів проти Вірсавії та Урії? Псалом 51:1-6: «¹Для диригента хору. Псалом Давидів, ²коли до нього прийшов пророк Натан, як Давид увійшов був до Вірсавії. ³Помилуй мене, Боже, з великої милости Твоєї, і з великого милосердя Свого загладь беззаконня мої! ⁴Обмий мене зовсім з мого беззаконня, й очисти мене від мого гріха. ⁵Бо свої беззаконня я знаю, а мій гріх передо мною постійно. ⁶Тобі, одному Тобі я згрішив, і перед очима Твоїми лукаве вчинив, тому справедливий Ти будеш у мові Своїй, бездоганний у суді Своїм»; **Псалом 32:1-5:** «¹Давидів. Пісня навчальна. Блаженний, кому подарований злочин, кому гріх закрито, ²блаженна людина, що Господь їй гріха не залічить, що нема в її душі лукавства! ³Коли я мовчав, спорохнявіли кості мої в цілоденному зойку моєму, ⁴бо рука Твоя вдень та вночі надо мною тяжить, і волога моя обернулася на літню посуху! Села. ⁵Я відкрив Тобі гріх свій, і не сховав був провини своєї. Я сказав був: «Признаюся в проступках своїх перед Господом!» і провину мого гріха Ти прости»».

б. Якою була реакція Давида, після того як пророк Натан представив йому жадливість його гріха? 2 Самуїлова 12:13 (перша частина): «І сказав Давид до Натана: «Згрішив я перед Господом!..».

Як потім Господь відреагував через пророка? 2 Самуїлова 12:13 (друга частина): «...А Натан сказав до Давида: «І Господь зняв твій гріх, – не пореш!».

в. Як апостол Павло розкриває досвід Давида після його каяття? До римлян 4:5-7: «⁵А тому, хто не виконує, але вірує в Того, Хто виправдує нечестивого, віра його порухується в праведність. ⁶Як і Давид називає блаженною людину, якій рахує Бог праведність без діл: ⁷«Блаженні, кому прощені беззаконня, і кому прикриті гріхи».

«Розкаяння Давида було щирим і глибоким. Він не зробив жодної спроби виправдати свій злочин. Не бажання уникнути грізних судів спонукувало його до молитви. Він бачив лише потворність свого гріха проти Бога, бачив

порочність своєї душі і ненавидів гріх. Він просив у молитві не тільки прощення, а й чистоти серця. Давид не залишився у відчай своєї боротьби. У Божих обітницях для грішників, які розкаялися, він вбачав доказ того, що буде прощений і прийнятий...

Хоча Давид і впав, та Господь підняв його. Тепер він був у тісніших стосунках з Богом і ближніми, аніж до падіння...

Ця історія з Давидового життя сповнена великого значення для грішника, що кається. Вона для нас – одна з найяскравіших ілюстрацій боротьби та спокус, які випадають на долю людства, а також щирого каяття перед Богом і віри в нашого Господа Ісуса Христа. В усі віки цей приклад був джерелом підбадьорення для тих, котрі впали в гріх і знемагали під тягарем своєї провини. Тисячі дітей Божих, які згрішили і мало не впали у відчай, пригадавши щире каяття та визнання провини Давида, були прийняті Богом, хоча він і був покараний за своє беззаконня; грішники знаходили в собі сили розкаятись і знову стати на шлях Божих Заповідей...

Господь ніколи не прожене душу, яка щиро кається». – *Патріархи і пророки.* – С.725, 726.

Вікторок

11 січня

3. ВИПРАВДАНІ ПЕРЕД ХРЕЩЕННЯМ ЧИ ПІСЛЯ НЬОГО?

а. Коли Авраам був виправданий вірою – перед обрізанням чи після обрізання? *До римлян 4:8-10:* «⁸Блаженна людина, якій Господь не порахує гріха! ⁹Чи ж не блаженство з обрізання чи з необрізання? Бо говоримо, що «віра залічена Авраамові в праведність». ¹⁰Як же залічена? Як був в обрізанні, чи в необрізанні? Не в обрізанні, але в необрізанні!».

б. Якою була мета обрізання? *До римлян 4:11:* «І прийняв він ознаку обрізання, – печать праведности через віру, що її в необрізанні мав, щоб йому бути отцем усіх віруючих, хоч були необрізані, щоб і їм залічено праведність». Якою є мета хрещення? *1 Петра 3:18, 21:* «¹⁸ Бо й Христос один раз постраждав був за наші гріхи, щоб привести нас до Бога, Праведний за не-праведних, хоч умертвлений тілом, але Духом оживлений... ²¹Того образ, хрещення – не тілесної нечистоти позбуття, але обітниця Богові доброго сумління, – спасає тепер і нас воскресенням Ісуса Христа».

«Авраамові було вказано на обряд обрізання як «печать праведности через віру, що її в необрізанні мав» (До римлян 4:11). Цього обряду повинні були дотримуватися патріарх і його нащадки: на знак того, що вони посвячували себе на служіння Богові, відокремлюючись від ідолопоклонників, і що Бог вважав їх Своїм особливим скарбом. Дотриманням цього обряду вони свідчили, що виконуватимуть умови заповіту, укладеного з Авраамом. Вони не повинні були укладати шлюбів із язичниками, бо це позбавило б їх шанобливого ставлення до Бога та Його святого Закону, наражаючи

на спокусу переймати гріховні звичаї навколишніх народів і впадаючи в ідолопоклонство». – *Патріархи і пророки*. – С.138.

«Ми також згадуємо воскресіння Христа, коли занурюємося з Ним під час хрещення і повстаємо з водної могили в подобі Його воскресіння, аби жити оновленим життям». – *Ранні твори*. – С.217.

«Христос зробив хрещення знаменням входження в Його духовне царство. Він поставив його певною умовою, з яким повинні погодитися всі бажаючі визнати авторитет Отця, Сина і Святого Духа. Перш ніж людина знайде дім у Церкві, перш ніж вона переступить поріг Божого духовного царства, вона повинна прийняти печатку Божественного Імені, «Господь – праведність наша» (Єремії 23:6).

Хрещення – це найурочистіше зречення світу. Люди, які охрещуються в триєдине Ім'я Отця, Сина і Святого Духа на самому початку свого християнського життя, публічно заявляють, що вони відмовляються служити сатані і стають членами царської сім'ї, дітьми Небесного Царя. Вони коряться велінню: «Вийдіть тому з-поміж них та й відлучіться... і не торкайтесь нечистого». І для них виповнюється обітниця: «Я вас прийму, і буду Я вам за Отця, а ви за синів і дочок Мені будете, – говорить Господь Вседержитель!» (2 до коринтян 6:17, 18)». – *Свідчення для Церкви*. – Т.6. – С.91.

Середа

12 січня

4. ОБІТНИЦІ, ЯКІ ВИКОНАНІ ЧЕРЕЗ ВІРУ

а. На якій підставі Бог виконав Свої обітниці Аврааму? До римлян 4:13: «Бо обітницю Авраамові чи його насінню, що бути йому спадкоємцем світу, дано не Законом, але праведністю віри».

«Біблія підкреслює, що обітниці, дані Аврааму, виконуються через Христа. Усі, що належать Христові, є нащадками Авраамового «насіння й за обітницею спадкоємці», «спадщини нетлінної й непорочної та нев'янучої, захованої в небі для вас», – землі, очищеної від прокляття гріха (До галатів 3:29; 1 Петра 1:4). Бо «царство, і панування, і велич царств під усім небом буде дане народові святих Всевишнього», а «покірні впадуть на землю, – і зарозкошують миром великим» (Даніїла 7:27; Псалом 37:11)». – *Патріархи і пророки*. – С.170.

б. Що ще написано про віру Авраама? До римлян 4:18-22: «¹⁸Він – проти надії – увірував у надії, що стане батьком багатьох народів, за сказаним: «Таке численне буде насіння твоє!» ¹⁹І не знеміг він у вірі, і не вважав свого тіла за вже омертвіле, бувши майже сторічним, ні утроби Сариної за змертвілу, ²⁰і не мав сумніву в обітницю Божу через недовірство, але зміцнився в вірі, і віддав славу Богові, ²¹і був зовсім певний, що Він має силу й виконати те, що обіцяв. ²²Тому й «залічено це йому в праведність».

«Народження сина Захарії, як і народження Авраамового сина, і Сина Марії, повинно навчити нас великої духовної істини, котру ми так повільно

засвоюємо і дуже легко забуваємо. Самі ми не можемо зробити нічого доброго, однак те, що нам непідвладне, буде звершене силою Божою у кожній смиренній і віруючій душі. Саме по вірі було дане дитя обітниці. Вірою зароджується духовне життя, і ми стаємо здатними чинити діла праведності». – *Бажання віків*. – С.98.

в. Який головний урок ми можемо отримати з цих фактів? До римлян 4:23-25:
«²³Та не написано за нього одного, що залічено йому, ²⁴а за нас, – залічиться й нам, що віруємо в Того, Хто воскресив із мертвих Ісуса, Господа нашого, ²⁵що був виданий за наші гріхи, і воскрес для виправдання нашого».

«Саме Бог «обрізає» серце. Уся ця робота, від початку до кінця, належить Господу. Грішник, який гине, може сказати: «Я гину, але Христос прийшов, аби знайти та спасти те, що загинуло. Господь сказав: «Я не прийшов кликати праведних, але грішників на покаєння» (Від Марка 2:17). Я – грішник, а Він помер на Голгофському хресті заради мого спасіння. Мені немає потреби і далі йти згубним шляхом. Він помер і воскрес знову заради мого виправдання, і зараз Він спасе мене. Я приймаю прощення, яке Він обіцяв». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.392.

Четвер

13 січня

5. ВІРА Є ВАЖЛИВОЮ ДЛЯ НАШОГО ВИПРАВДАННЯ

а. Яке біблійне визначення віри? До євреїв 11:1: «А віра – то підстава сподіваного, доказ небаченого».

«Віра – це умова, за якої Бог вважає за можливе обіцяти грішникам прощення, але сама віра не є чеснотою, що заслуговує на спасіння. Однак оскільки віра може покласти на заслуги Христа, засіб для визволення від гріха забезпечений. Віра може представити досконалий послух Христа замість беззаконня і пороків грішника. Коли грішник вірить, що Христос є його особистим Спасителем, тоді відповідно до непорушних Божих обітниць Бог прощає його гріх і виправдовує дарма. Людина, яка розкалась, усвідомлює, що вона виправдана тому, що Христос, її Заступник і Поручитель, Який помер за неї, є її Викупленням і Праведністю». – *Віра і діла*. – С.100, 101.

б. У чому полягає важлива відмінність віри від самовпевненості? До ефесян 2:8: «Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то – дар Божий»; **До галатів 5:6:** «Бо сили не має в Христі Ісусі ані обрізання, ані необрізання, – але віра, що чинна любов'ю»; **Якова 2:17:** «Так само й віра, коли діл не має, – мертва в собі!».

«Ми не заробляємо спасіння своїм послухом, тому що спасіння – щедрий Божий дар, отриманий вірою. Однак послух є плодом віри. [1 Івана 3:5, 6

цитується]. Таким чином випробовується наша віра. Якщо ми перебуваємо в Христі, якщо Божя любов живе в нас, наші почуття, думки, наміри та вчинки будуть у згоді з Божою волею, яка виражена в Його святому Законі. [1 Івана 3:7 цитується]. Мірилом праведності є святий Закон Божий, що складається з Десяти Заповідей, даних на Сінаї.

Так звана віра в Христа, що нібито звільняє людину від необхідності коритися Богу, – не є вірою, але самовпевненістю. [До ефесян 2:8; Якова 2:17 цитується]». – *Дорога до Христа*. – С.61.

П'ятниця

14 січня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як може моя віра більше уподібнитися до віри Авраама?
2. Як може моє каяття більше уподібнитися до каяття Давида?
3. Яким повинен бути досвід людини, яка дає обітницю під час хрещення?
4. Чому ми не повинні відкладати принесення нашого грішного життя Спасителю?
5. Як я можу опинитися в небезпеці впасти в будь-яку форму самовпевненості?

Плоди віри

«Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, що в ній стоїмо, і хвалимось надією слави Божої» (До римлян 5:1, 2).

«Коли Божий Дух керує розумом і серцем, навернена душа співає нову пісню, бо вона усвідомлює: у її житті виконалася Божа обітниця, її беззаконня прощене, а гріх покритий. Вона розкалася перед Богом за порушення Божественного Закону та повірила в Христа, Котрий помер задля виправдання людини». – Дії апостолів. – С.476.

Додаткові матеріали для вивчення:
Вибрані вісті. – Кн.1. – С.345-349.

Неділя

16 січня

1. ПРОЩЕНІ ВІРОЮ

- а. Що таке виправдання і чому воно є настільки важливим і необхідним?**
Від Матвія 9:2: «І ото, принесли до Нього розслабленого, що на ложі лежав. І, як побачив Ісус їхню віру, сказав розслабленому: «Будь бадьорий, сину! Прощаються тобі гріхи твої!»; До римлян 5:1: «Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа».

«Прощення і виправдання – це одне й те саме. За допомогою віри християнин перестає бути бунтівником, слугою гріха та сатани і займає положення вірного підданого Ісуса Христа не завдяки властивій йому чесноті, а тому, що Христос приймає його як Своє дитя через усиновлення. Грішник отримує прощення своїх гріхів, тому що ці гріхи поніс його Заступник і Поручитель». – Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1070.

«Що таке виправдання вірою? – Це є Божа сила, яка перетворює славу людини в порох, і виконує за неї те, що вона не в силі виконати сама». – Свідчення для проповідників. – С.456.

- б. Якою є надія тих, котрі виправдані вірою?** *До римлян 5:2: «Через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, що в ній стоїмо, і хвалимось надією слави Божої».*

«Віруючій душі дана рясна благодать, аби людина могла бути вільною від гріха, бо все Небо з його безмежними ресурсами віддане в наше розпорядження. Ми повинні черпати з джерела спасіння». – Вибрані вісті. – Кн.1. – С.394.

2. МЕТА ЛИХ І НЕЩАСТЬ

а. Чому Бог дозволяє лихам і нещастям осягати Його народ? До римлян 5:3, 4: «І не тільки нею, але й хвалимося в утисках, знаючи, що утиски приносять терпеливість, ⁴а терпеливість – досвід, а досвід – надію»; **2 до солунян 1:4:** «Так що ми самі хвалимося вами по Божих Церквах за ваші страждання та віру в усіх переслідуваннях ваших та в утисках, що їх переносите ви».

«Якщо [Бог] допускає випробування, то чинить це на «користь, щоб ми стали учасниками Його святости» (До євреїв 12:10). Будь-яке нещастя і горе, яким би важким і гірким воно не здавалось, завжди послужить благословенням для того, хто переноситиме його з вірою. Важкий удар, який вмить перетворює в ніщо усі земні радощі, може спрямувати наш погляд до Небес. Багато людей ніколи б не пізнали Господа, якщо б скорбота не спонукала їх шукати в Нього втіхи!

Важкі життєві випробування – це Божі знаряддя для очищення нашого характеру від недоліків та всього лихого і Він відшліфовує його на зразок каменю. Обтісування, різблення, шліфування й полірування завдають болю. Однак живе каміння, яке зазнало такої обробки, спроможне зайняти своє місце в Небесному храмі. На некорисний матеріал Майстер не витрачає стільки праці, зусиль і турботи; лише Своє дорогоцінне каміння Він шліфує до подоби палацу». – Блаженства, промовлені на горі. – С.10.

б. Яким чином Божий Закон закарбовується в наших серцях після виправдання? До римлян 5:5: «А надія не засоромить, бо любов Божа вилілася в наші серця Святим Духом, даним нам» (порівняйте з До євреїв 8:10: «Оце Заповіт, що його Я склав по тих днях із домом Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!»).

Що буде видно в нашому житті? Від Матвія 6:33: «Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, – а все це вам додасться».

«Прийнявши Христа, людина отримує особливу цінність. Жертва Христа несе життя і світло всім, хто приймає Його як свого особистого Спасителя. Любов Божа через Ісуса Христа зливається в серце кожного члена Його тіла, несучи з собою життєву силу Закону Бога Отця. Таким чином Бог може бути з людиною, а людина – з Богом». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.299, 300.

«Царство Христа повинно бути вище за будь-які інші інтереси. Божий Закон, який записаний в наших серцях, підпорядкує всі наші інтереси вищим і вічним інтересам». // *Біблійне відлуння*, 9 грудня 1895 року.

в. Як Бог демонструє Свою любов до нас у всій повноті? До римлян 5:7, 8: «⁷Бо навряд чи помре хто за праведника, ще бо за доброго може хто й відважитись вмерти. ⁸А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками».

«Зробивши нас праведними людьми, зарахувавши нам праведність Христа, Бог проголошує нас праведними і ставиться до нас як до праведних». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.394.

Вівторок

18 січня

3. ПРИМИРЕНІ КРОВ'Ю ХРИСТА

- а. **Як Ісус спасає нас від гніву Закону проти грішників? До римлян 4:15:** «*Бог Закон чинить гнів: де ж немає Закону, немає й переступу*»; **До римлян 5:9:** «*Тож тим більше спасемося Ним від гніву тепер, коли кров'ю Його ми виправдані*».

«Бог закликає вірити в Христа як в нашу викупну Жертву. Його Кров є єдиним засобом від гріха.

Богові не до вподоби, щоб ви були недовірливі та виснажували душу страхом, побоюючись, що Бог не прийме вас, оскільки ви є гріховними та недостойними... Ви можете сказати: «Я знаю, що я грішник, але саме з цієї причини потребую Спасителя... У мене немає ніяких заслуг або благочестя, сподіваючись на які я міг би претендувати на спасіння; але я представляю перед Богом Кров непорочного Агнця Божого, яка примирює, бо Він бере на Себе гріх світу. Це мій єдиний аргумент». – *Віра, якою я живу*. – С.102.

«Увесь день Господь Бог через Ісуса Христа простягає Свою руку, запрошуючи грішних і занепалих. Він прийме всіх. Він радий бачити кожного. Це Його слава – прощати найбільшого з грішників. Він відбере здобич у сильного, звільнить полоненого, вихопить головешку з вогню. Господь опустить золотий ланцюг Своєї милості до найнижчих глибин людського нещастя і піднесе принижену, забруднену гріхом душу». – *Служіння зіцлення*. – С.161.

«Щоразу, коли Бог відкриває Свою любов, зростає здатність душі пізнавати і любити. Вона благає у Бога все більших благословень, а Дух запевняє, що Він дасть їх «набагато більше». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.20.

- б. **Яким чином Господь робить можливим наше примирення з Ним? До римлян 5:10, 11:** «¹⁰Бо коли ми, будучи ворогами, примирилися з Богом через смерть Сина Його, то тим більше, примирившись, спасемося життям Його. ¹¹І не тільки це, але й хвалимося в Бозі через Господа нашого Ісуса Христа, що через Нього одержали ми тепер примирення»; **До ефесян 2:13, 14, 16:** «¹³А тепер у Христі Ісусі ви, що колись далекі були, стали близькі Христовою кров'ю. ¹⁴Він бо наш мир, що вчинив із двох одне й зруйнував серединну перегороду, ворожнечу, Своім тілом... ¹⁶і хрестом примирити із Богом обох в однім тілі, ворожнечу на ньому забивши».

«Побачивши жахливість гріха й справжній стан свого серця, не будемо віддаватися розпачу. Адже Христос прийшов спасти грішників. Нам зовсім не потрібно схилити Бога до себе, тому що – о, дивовижна любо-

ве! – «Бог у Христі примирив світ із Собою» (2 до коринтян 5:19). Своєю ніжною любов'ю Він притягує до Себе серця Своїх заблудлих дітей. Жоден із земних батьків не може так терпляче ставитися до своїх дітей, котрі помиляються, як Бог ставиться до тих, кого Він прагне спасти. Ніхто не може з більшим співчуттям і більшою любов'ю кликати заблудлого, ніж Він. Усі Його обіцянки й застереження є ні що інше, як вираження Його невимовної любові». – *Дорога до Христа*. – С.35.

Середа

19 січня

4. ДВА АДАМИ

а. Як Павло порівнює першого Адама з Другим? До римлян 5:12-14: «¹²Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили. ¹³Гріх бо був у світі й до Закону, але гріх не ставиться в провину, коли немає Закону. ¹⁴Та смерть панувала від Адама аж до Мойсея і над тими, хто не згрішив, подібно переступу Адама, який є образ майбутнього»; **1 до коринтян 15:22, 45-47:** «²²Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть... ⁴⁵Так і написано: «Перша людина Адам став душею живою», а останній Адам – то дух оживляючий. ⁴⁶Та не перше духовне, але звичайне, а потім духовне. ⁴⁷Перша людина – з землі, земна, друга Людина – із неба Господь».

«Сатана спокусив першого Адама в Едені, і Адам вступив в розмову з ворогом, таким чином давши йому перевагу над собою. Сатана використав свою силу гіпнозу над Адамом і Євою і намагався використати ту саму силу над Христом. Однак після процитованих слів Святого Письма сатана знав, що у нього немає шансів на перемогу». – *Розум, характер і особистість*. – Т.2. – С.713.

«Через гріх не тільки людина, а й земля опинилася під владою диявола; вона буде відродженою завдяки Плану викуплення. Після свого створення Адам став володарем Землі, але, поступившись спокусі, опинився під владою сатани, «бо хто ким переможений, той тому й раб» (2 Петра 2:19). Коли людина стала в'язнем сатани, її володіння перейшло до того, хто її переміг. Таким чином, сатана став «богом цього віку» (2 до коринтян 4:4). Він незаконним шляхом захопив володіння Землею, яке на початку було віддане Адамові. Однак Христос заплатив Своєю Жертвою покарання за гріх, аби не тільки викупити людину, а й повернути їй втрачене володіння. Усе, що було втрачене першим Адамом, буде поновлено Другим». – *Патріархи і пророки*. – С.67.

б. Чия праведність виправдовує всіх грішників, котрі каються? До римлян 5:15-18: «¹⁵Але не такий дар благодаті, як переступ. Бо коли за переступ одного померло багато, то тим більш благодаті Божої й дар через благодаті однієї Людини, Ісуса Христа, щедро спливали на багатьох. ¹⁶І дар не такий, як те, що сталось від одного, що згрішив; бо суд за один прогріх – на осуд, а

дар благодаті – на виправдання від багатьох прогріхів. ¹⁷Бо коли за переступ одного смерть панувала через одного, то тим більше ті, хто приймає рясноту благодаті й дар праведности, запанують у житті через одного Ісуса Христа. ¹⁸Ось тому, як через переступ одного на всіх людей прийшов осуд, так і через праведність Одного прийшло виправдання для життя на всіх людей».

«Після того як Адам і Єва своїм непослухом принесли у світ смерть, за рід людський була принесена дорогоцінна Жертва. Господь оцінив їх вищою ціною, ніж вони мали спочатку. Віддавши Христа, Свого Однородженого Сина, для викуплення світу, Бог віддав усе Небо». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.299.

в. Що стверджує Павло про наш колишній стан? Яким єдиним способом ми можемо стати праведними в очах Бога? До римлян 5:19: «Бо як через непослух одного чоловіка багато-хто стали грішними, так і через послух Одного багато-хто стануть праведними».

«Тільки Кров Христа може викупити нас; тільки Його благодать може створити в нас чисте серце і зробити нас здатними коритися Божому Законові. У Ньому наша єдина надія». // *Ознаки часу, 9 лютого 1891 року*.

Четвер

20 січня

5. РЯСНА БЛАГОДАТЬ

а. Незалежно від того, наскільки пригніченими ми можемо себе почувати через глибину наших гріхів, за яку надію ми маємо привілей міцно триматися? До римлян 5:20: «Закон же прийшов, щоб збільшився переступ. А де збільшився гріх, там зарясніла благодать».

«Справа викуплення буде завершена. Там, де колись множився гріх, зростатиме благодать Божа. Земля, на котру сатана претендує як на свою власність, буде не тільки викупленою, а й звеличеною. Наш маленький світ, над яким продовжує тяжіти прокляття гріха і який залишається єдиною чорною плямою у Божому славному творінні, буде вшанований понад усі інші світи у Божому Всесвіті. Тут, де Син Божий перебував серед людей, де Цар слави жив, страждав і помер, – саме тут, коли Він сотворить усе нове, – skinія Божа буде з людьми, і «Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними» (Об'явлення 21:3). І відкуплені, котрі упродовж нескінченних віків ходитимуть у світлі Господа, будуть славити Його за невимовно великий дар: Еммануїл – «З нами Бог» (Від Матвія 1:23)». – *Бажання віків*. – С.26.

«Завдяки Божій любові скарби Христової благодаті розкриваються перед Церквою і світом. «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Від Івана 3:16). Яка ж це чудова, незбагненна любов, що спонукала Христа померти

за нас, коли ми ще були грішниками! І наскільки ж великою є втрата, коли той, хто розуміє настійні вимоги закону, не визнає того, що де рясніє гріх, там благодать Христа рясніє ще більше!». – *Служителі Євангелії*. – С.157.

б. Якою буде наша остаточно нагорода благодаті? До римлян 5:21: «Щоб, як гріх панував через смерть, так само й благодать запанувала через праведність для життя вічного Ісусом Христом, Господом нашим».

П'ятниця

21 січня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Чому настільки важливим є виправдання?**
- 2. Чому кожному з нас необхідно зіткнутися з особистими нещастями?**
- 3. Як Євангелія Христа забезпечує надію всім людям, які живуть в неспокійному і тривожному світі?**
- 4. Порівняйте і зіставте двох Адамів.**
- 5. Що мені необхідно пам'ятати, коли мене мучать докори сумління?**

Більш не раби гріха

«Бо хай гріх не панує над вами, – ви бо не під Законом, а під благодаттю»
(До римлян 6:14).

«Викуплення Христа – це не просто майстерний спосіб простити гріхи; воно є Божественним засобом зцілення злочину і відновлення духовного здоров'я. Це Небом призначений засіб, за допомогою якого праведність Христа може бути не тільки на нас, а й в наших серцях і в нашому характері». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1074.*

Додаткові матеріали для вивчення:

До римлян 6 (увесь розділ);

Ознаки часу, 27 січня; 3 лютого 1898 року: «Пізнаючи Христа».

Неділя

23 січня

1. БОЖА СИЛА У ВИПРАВДАННІ

а. Що відбувається, коли грішника, котрий кається, виправдано? Від Матвія 6:12: «І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим»; **Від Івана 1:12, 13:** «¹²А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його, ¹³що не з крові, ані з пожадливости тіла, ані з пожадливости мужа, але народились від Бога».

«Для грішника, який кається, завжди є прощення, бо Христос – це «Агнецъ Божий, що на Себе гріх світу бере!» (Від Івана 1:29). Обітниця Божа незмінна: «Коли ваші гріхи будуть як кармазин, – стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянця, – то стануть мов вовна вони!» (Ісаї 1:18). «І дам вам нове серце... І Духа Свого дам Я до вашого нутра» (Єзекія 36:26, 27)». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.8.*

«Прощення Боже – це не лише судовий акт, згідно з яким Він звільняє нас від вироку. Це не тільки прощення, а й очищення від гріха. Всепрощаюча любов змінює серце». – *Там саме. – С.114.*

«Ті, хто приймають Христа як Спасителя, Який прощає гріх, зодягнені в Його одіжжю світла. Він забирає їхній гріх і наділяє їх Своєю праведністю. Їхня радість є досконалою...»

Той, хто справді навернений, буде настільки сповнений Божою любов'ю, що прагнутиме передати іншим радість, якою він сам володіє». – *Рукописи. – Т.13. – С.212.*

2. МЕРТВІ ДЛЯ ГРІХА, ЖИВІ ДЛЯ ХРИСТА

а. Як ті, хто виправдані вірою, чи можемо ми вільно жити в гріхові? До римлян 6:1, 2: «¹Що ж скажемо? Позостанемося в гріху, щоб благодать примножилась? Зовсім ні! ²Ми, що вмерли для гріха, як ще будемо жити в нім?»

«За допомогою вірної покори істині вони повинні зробити твердим своє покликання та обрання». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1115.

б. Що насправді символізує хрещення? До римлян 6:3-5: «³Чи ви не знаєте, що ми всі, хто христився у Христа Ісуса, у смерть Його христилися? ⁴Отож, ми поховані з Ним хрещенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в оновленні життя. ⁵Бо коли ми з'єдналися подобою смерті Його, то з'єднаємось і подобою воскресення».

«Ми також згадуємо воскресіння Христа, коли зануряємося з Ним під час хрещення і повстаємо з водної могили в подобі Його воскресіння, щоб ходити в оновленому житті». – *Ранні твори*. – С.217.

«Усі сини та доньки Бога відкинуть нечестя та світські пожадливісті. Усі, хто займе положення на боці Господа, будуть як гілки Справжньої Лози отримувати живлення і спонукатимуться лозою приносити подібний плід. Вони співпрацюватимуть з Богом, відповідно до своїх здібностей, розвиватимуть благочестя, ходячи в оновленому житті, яке полягає в щоденному каятті перед Богом і вірі в нашого Господа Ісуса Христа». // *Рев'ю енд Геральд*, 23 лютого 1897 року.

в. Коли віруюча людина помирає для гріха? 2 до коринтян 5:14: «Бо Христова любов спонукує нас, що думають так, що коли вмер Один за всіх, то всі померли»; **До римлян 6:6:** «Знаючи те, що наш давній чоловік розп'ятий із Ним, щоб знищилось тіло гріховне, щоб не бути нам більше рабами гріха».

Як може він/вона зберегти цей досвід? До римлян 6:11-13: «¹¹Так само ж і ви вважайте себе за мертвих для гріха й за живих для Бога в Христі Ісусі, Господі нашім. ¹²Тож нехай не панує гріх у смертельному вашому тілі, щоб вам слухатись його пожадливістей, ¹³і не віддавайте членів своїх гріхові за знаряддя неправедности, але віддавайте себе Богові, як ожилых із мертвих, а члени ваші – Богові за знаряддя праведности»; **1 до коринтян 15:31:** «Я щодень умираю. Так свідчу, браття, вашою хвалою, що маю її в Христі Ісусі, Господі нашім».

«Освячення Павла було результатом постійної боротьби з собою. Він сказав: «Я щодень умираю» (1 до коринтян 15:31). Його воля і бажання кожен день вступали в конфлікт з обов'язком і Божою волею. Однак замість того

щоб керуватися своїми нахилами, він виконував Божу волю, розпинаючи свою власну природу». – *Свідोцтва для Церкви*. – Т.8. – С.313.

«Коли ви піднялися з водної могили під час свого хрещення, ви визнали себе мертвими, і заявили, що ваше життя змінилося – воно сховане з Христом у Бозі. Ви стверджували, що вмерли для гріха, очистилися від успадкованих і набутих поганих якостей. Йдучи до обряду хрещення, ви дали обітницю перед Богом залишатися мертвими для гріха. Ваші уста повинні залишитися освяченими устами, ваш язик – наверненим. Ви повинні говорити про Божу доброту, славити Його святе Ім'я. Таким чином, ви повинні бути великою допомогою і благословенням для Церкви». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.908.

Вікторок

25 січня

3. ПЕРЕМОГА ГАРАНТОВАНА

а. Що включає в себе смерть для гріха і для нашого «я»? До римлян 6:15-18: ¹⁵Що ж? Чи будемо грішити, бо ми не під Законом, а під благодаттю? Зовсім ні! ¹⁶Хіба ви не знаєте, що кому віддаєте себе за рабів на послух, то ви й раби того, кого слухаєтесь, – або гріха на смерть, або послуху на праведність? ¹⁷Тож дяка Богові, що ви, будиши рабами гріха, від серця послухались того роду науки, якому ви себе віддали. ¹⁸А звільнившись від гріха, стали рабами праведности»; **До колосян 3:1-5, 8-10:** ¹Отож, коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що вгорі, де сидить Христос по Божій правиці. ²Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі. ³Бож ви вмерли, а життя ваше сховане в Бозі з Христом. ⁴Коли з'явиться Христос, наше життя, тоді з'явитеся з Ним у славі і ви. ⁵Отож, умертвіть ваші земні члени: розпусту, нечисть, пристрасть, лиху пожадливість та зажерливість, що вона ідолослуження... ⁸Тепер же відкиньте і ви все оте: гнів, лютість, злобу, богозневагу, безсоромні слова з ваших уст. ⁹Не кажіть неправди один на одного, якщо скинули з себе людину стародавню з її вчинками, ¹⁰та зодягнулися в нову, що відновлюється для пізнання за образом Створителя її».

б. На Кому повинні бути зосереджені наші прихильності та почуття? До колосян 3:2: «Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі»; **До євреїв 12:2:** «Дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого».

«Небо коштуватиме нам досить дешево, навіть якщо ми отримаємо його через страждання. Ми повинні перейнятися духом самозречення, щодня вмирати для свого «я», постійно дивитися на Ісуса та Його славу». – *Ранні твори*. – С.67.

«Якби сучасні вчителі Слова Божого підносили хрест Христа все вище й вище, їхнє служіння мало б значно більший успіх. Якби грішників можна було спонукати з усією серйозністю поглянути на хрест і побачити розп'ятого Спасителя, вони усвідомили б глибину Божого співчуття та порочність гріха». – *Дії апостолів*. – С.209.

в. Яке запевнення дане відносно того, що ми дійсно можемо перемогти гріх силою Ісуса? До римлян 6:14: «*Бо хай гріх не панує над вами, – ви бо не під Законом, а під благодаттю*»; **1 Івана 5:4:** «*Бо кожен, хто родився від Бога, перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, – віра наша*»; **1 до коринтян 15:57:** «*А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав*».

«Ми не в змозі власними силами приборкати вимоги нашої грішної природи. Саме в цьому сатана й спокушуватиме нас. Христос знав, що сатана не залишить жодної людини, використовуючи її успадковану слабкість, аби підступом і обманом звести тих, хто не довірився Богові. Проїшовши дорогою, якою має йти людина, наш Господь приготував нам шлях до перемоги. Не з Його волі ми зазнаємо поразок у боротьбі з сатаною. Однак Він не бажає, щоб ми були заляканими або збентеженими підступами змія. *«Будьте відважні, – підбадьорює Він, – Я світ переміг!»* (Від Івана 16:33).

Нехай той, хто бореться з непомірністю в їжі, дивиться на Спасителя під час Його спокушення в пустелі. Пригадайте Його агонію на Хресті, коли Він з болем простогнав: *«Прагну!»*. Він переніс усе, що тільки може випасти на нашу долю. Його перемога – це наша перемога.

Ісус завжди покладався на мудрість і силу Свого Небесного Отця. Він сказав: *«Але Господь Бог допоможе Мені, тому не соромлюся Я»* (Ісаї 50:7). – *Бажання віків*. – С.122, 123.

Середа

26 січня

4. РАБИ ГРІХА У ПОРІВНЯННІ З РАБАМИ ПРАВЕДНОСТІ

а. Як ми можемо перемогти, подібно до Христа? 2 Петра 1:4: *«Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління»*.

«Бо надходить князь світу цього, – сказав Ісус, – а в Мені він нічого не має» (Від Івана 14:30). Навіть за всіх своїх хитрощів, сатана не міг знайти в Ньому нічого порочного. Христос не піддався гріхові. Навіть у думках Він не поступився спокусі. Так повинні чинити і ми. Людське ество Христа поєднувалося з Божественним. Він був підготовлений до боротьби Святим Духом, Який перебував у Ньому. Спаситель прийшов, щоб і нас зробити причетними до Божественної природи. Поки будемо сполучені з Ним вірою, гріх не матиме над нами влади. Завдяки нашій вірі Бог провадить нас до того, щоб ми довірилися Божественності Христа, досягаючи таким чином досконалості характеру». – *Бажання віків*. – С.123.

«Невже ми не прийємо ворожнечу, яку Христос звів між людиною та змієм?» – *Щоб мені пізнати Його.* – С.16.

б. Як Павло описує стан людини, коли вона відокремилась від Бога? До ефесян 2:1-3: «¹І вас, що мертві були через ваші провини й гріхи, ²в яких ви колись проживали за звичаєм віку цього, за волею князя, що панує в повітрі, духа, що працює тепер у неслухняних, ³між якими й усі ми проживали колись у пожадливість нашого тіла, як чинили волю тіла й думок, і з природи були дітьми гніву, як і інші»; **До римлян 6:20, 21:** «²⁰Бо коли були ви рабами гріха, то були вільні від праведності. ²¹Який же плід ви мали тоді? Такі речі, що ними соромитесь тепер, бо кінець їх – то смерть».

Однак що відбувається, коли ми підкоряємося Христу? До римлян 6:19, 22, 23: «¹⁹Говорю я по-людському, через неміч вашого тіла. Бо як ви віддавали були члени ваші за рабів нечистості й беззаконню на беззаконня, так тепер віддайте члени ваші за рабів праведності на освячення... ²²А тепер, звільнившись від гріха й ставши рабами Богові, маєте плід ваш на освячення, а кінець – життя вічне. ²³Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!».

«Сатана діє в неслухняних людях, не просто отримуючи доступ до їхнього розуму, а й використовуючи їхній усвідомлений або неусвідомлений вплив, щоб відвести інших на той самий шлях непокорі». – *Вибрані вісті.* – Кн.1. – С.94.

«Коли душа підкоряється Христові, нова сила опановує новим серцем. Відбувається зміна, якої людина ніколи не здійснить власними силами. Це надприродна дія, що вносить у людську природу надприродний елемент. Душа, котра підкорилася Христові, стає Його власною фортецею, яку Він охороняє в цьому неспокоїному світі. Господь бажає, щоб у цій фортеці не визнавали жодної іншої влади, окрім влади Бога. Душа, котра перебуває під владою Небесних сил, стає неприступною для нападів сатани. Однак якщо ми не підкоримося Христовій владі, то потрапляємо в полон до лукавого. Ми неминуче опиняємося під владою однієї з двох великих сил, які змагаються за першість у світі. Щоб стати підданим царства сатани, не обов'язково свідомо обирати служіння царству темряви. Для цього досить лише відмовитися об'єднатися із Царством світла. Якщо ми не співпрацюємо з Небесними силами, то сатана обов'язково заволодіє серцем і зробить його своєю оселею». – *Бажання віків.* – С.324.

Четвер

27 січня

5. ДАР ВІЧНОГО ЖИТТЯ

а. Що обіцяє тим, котрі продовжують наполегливо й непохитно вірити в Христа? До колосян 1:21-23: «²¹І вас, що були колись відчужені й вороги думкою в злих учинках, ²²тепер же примири́в смертю в людській тілі Його, щоб учинити вас святими, і непорочними, і неповинними перед Собою, ²³якщо тільки пробуваєте в вірі тверді та сталі, і не відпадаєте від надії Євангелії,

що ви чули її, яка проповідана всьому створінню під небом, якій я, Павло, став служителем»; **До римлян 6:23 (друга частина)**: «...а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!».

«Коли ми довіряємо Ісусу Христу, Котрий перетворює нашу покірність на праведність, ангели Божі діють в наших серцях для праведності». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.94.

б. Яке визначення вічного життя дав Христос у Своїй посередницькій молитві? За якої умови можливе вічне життя? Від Івана 17:3: «Життя ж вічне – це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його»; **1 Івана 5:12, 13, 20:** «¹²Хто має Сина, той має життя; хто не має Сина Божого, той не має життя. ¹³Оце написав я до вас, що віруєте в Ім'я Божого Сина, щоб ви знали, що ви, віруючи в Ім'я Божого Сина, маєте вічне життя... ²⁰Ми знаємо, що Син Божий прийшов, і розум нам дав, щоб пізнати Правдивого, і щоб бути в правдивому Сині Його, Ісусі Христі. Він – Бог правдивий і вічне життя!».

«[Від Івана 17:3 цитується]. Ці слова багато значать. Тільки пізнавши Христа, ми можемо пізнати Бога. Посланий Богом закликає всіх прислухатися до цих слів. Це слова Бога, і всі повинні прислухатися до них, бо за ними вони будуть судимі. Знати Христа для спасіння – це оживлятися духовним знанням і практикувати Його слова. Без цього все інше є марним». // *Ознаки часу, 27 січня 1898 року*.

«Знання Бога – це те знання, яке є тривалим наче вічність». – *Основи християнського виховання*. – С.392.

«Хоча в певному сенсі ми знаємо Христа і те, що Він – Спаситель світу, це поняття означає набагато більше. Ми повинні мати особисте пізнання і особистий досвід у Христі Ісусі, знання, яке засноване на досвіді Христа, а також особисте знання того, Ким Він є для нас, і ким ми є для Нього. Це той досвід, котрий необхідний кожному. Я не можу скористатися вашим досвідом, а ви – моїм. Робота, яка повинна бути здійснена заради нас, полягає в прояві Святого Духа Божого в людському розумі та серці. Серце має бути очищене й освячене». – *Цей день з Богом*. – С.213.

«Знати Бога – значить любити Його». – *Бажання віків*. – С.22.

П'ятниця

28 січня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що відбувається з моїми пріоритетами, коли Творець створює в мені нове серце?
2. Що відбувається з нашою мовою, коли ми маємо нове серце?
3. Що станеться, якщо я продовжу мати почуття і прихильність до Христа?
4. Якою є моя людська природа без Христа? Що змінюється, коли я повністю упокорюю свою волю Христу?
5. Чому для мене є настільки важливим пізнати Ісуса як мого Друга та Спасителя?

Субота, 5 лютого 2022 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ БЛАГОДІЙНОЇ ДОПОМОГИ

«Цар відповість і промовить до них: «Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, – це Мені ви вчинили» (Від Матвія 25:40).

«Тут Ісус ототожнює Себе зі Своїм стражденим народом. Це Я був голодним і спраглим; це Я був мандрівником; це Я був нагий; це Я був хворий; це Я був у в'язниці. Коли ваші столигнулися від страв, Я бідуював і вмирав від голоду в халупі або на вулиці неподалік від вас. Коли ви зачиняли переді Мною свої двері, хоча ваші добре обставлені кімнати були порожні, Мені ніде було прихилити голову. Коли ваші гардероби були забиті великою кількістю одягу, коли ви витрачали на них без потреби шалені гроші, які можна було б роздати нужденним, Я був позбавлений зручного одягу. Коли ви насолоджувалися здоров'ям, Я був хворий. Через нещастя Я опинився у в'язниці, був скутий кайданами, впав духом, був позбавлений свободи та надії, а в цей час ви насолоджувалися свободою. З цих слів ми бачимо, яка єдність існує між Ісусом і Його учнями-страждальцями! Він приймає їхнє горе за Своє власне. Він настільки ототожнює Себе з ними, ніби Він Сам страждав, перебуваючи в їхньому естві». – *Служіння благодійності*. – С.40.

На жаль, багато наших братів по всьому світові знаходяться в числі цих найменших, про яких сказано вище. Крім тих, котрі проживають у регіонах, що спустошені природними катастрофами, епідеміями та пандеміями, багато хто живе в крайній бідності через громадянські війни, політичні конфлікти та інші реальні соціальні трагедії, також серед них є багато вдів та сиріт. Відділ благодійності Генеральної Конференції не лише задовольняє основні потреби, такі як їжа, одяг і здоров'я, але також створює альтернативні джерела доходу, підтримуючи маленькі громадські підприємства, ферми і пекарні, а також будуються школи і придбаються сільськогосподарські інструменти та насіння – і все це з метою знайти спосіб сприяти поліпшенню умов життя, не покладаючись на зовнішню допомогу. Це – складне завдання, але ми віримо в Божественне провидіння, і нас підкріплює фінансова підтримка наших братів з усього світу. Сьогодні, коли будуть збиратися пожертвування, пам'ятаймо про те, що ми допомагаємо *«одному з найменших братів Моїх»*. Будь ласка, будьте щедрі й безкорисливі, якщо необхідно, то підіть на жертву. Вкладімо все найкраще в ці пожертвування, щоб коли у нас буде привілей зустріти нашого Спасителя, ми могли перебувати серед тих, які з радістю почують: «Ви зробили це Мені!»

Відділ благодійності Генеральної Конференції

Від рабства до успіху

«Бо що було неможливе для Закону, у чому був він безсилий тілом, – Бог послав Сина Свого в подобі гріховного тіла, і за гріх осудив гріх у тілі, щоб виконалось виправдання Закону на нас, що ходимо не за тілом, а за духом» (До римлян 8:3, 4).

«Життя християнина – це не часткова переміна або удосконалення старого, а перетворення єства. Нове життя починається тоді, коли людина помирає для свого «я» та гріховних помислів». – *Бажання віків*. – С.172.

Додаткові матеріали для вивчення:

Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1076-1078.

Неділя

30 січня

1. ІЛЮСТРАЦІЯ

а. Яке було становище древнього Ізраїлю, коли вони намагалися своїми силами коритися Божому моральному Закону? *До римлян 10:1-3*: «¹Браття, бажання мого серця й молитва до Бога за Ізраїля на спасіння. ²Бо я свідчу їм, що вони мають ревність про Бога, але не за розумом. ³Вони бо, не розуміючи праведності Божої, і силкуючись поставити власну праведність, не покорились праведності Божій».

«Люди не усвідомлювали власної гріховності, не розуміли, що без Христа не зможуть виконувати Божий Закон». – *Патріархи і пророки*. – С.371, 372.

б. Яку практичну ілюстрацію використовує Павло, щоб пояснити взаємозв'язок між людством і Божим моральним Законом? Як ми можемо бути мертвими для осудження цього Закону? *До римлян 7:1-4*: «¹Чи ви не знаєте, браття, – бо говорю тим, хто знає Закона, – що Закон панує над людиною, поки вона живе? ²Бо заміжня жінка, поки живе чоловік, прив'язана до нього Законом; а коли помре чоловік, вона звільняється від закону чоловіка. ³Тому то, поки живе чоловік, вона буде вважатися перелюбницею, якщо стане дружиною іншому чоловікові; коли ж чоловік помре, вона вільна від Закону, і не буде перелюбницею, якщо стане за дружину іншому чоловікові. ⁴Так, мій браття, і ви вмерли для Закону через тіло Христове, щоб належати вам іншому, Воскреслому з мертвих, щоб приносити плід Богові».

«Відверни свої очі від недосконалостей інших людей і рішуче зосередь свій погляд на Христа. З упокореним серцем вивчай Його життя і характер. Тобі потрібно бути не тільки освіченішою людиною, а й проникливішою, аби

побачити бенкет перед собою, щоб їсти Тіло і пити Кров Божого Сина, які є Його Словом. Споживаючи блага Слово життя, харчуючись Хлібом життя, ти зможеш побачити силу прийдешнього світу і бути заново створеним у Христі Ісусі». – *Цей день з Богом.* – С.46.

Понеділок

31 січня

2. ПОМЕР ПАВЛО, А НЕ ЗАКОН

а. **Якою є основна мета морального Закону? До римлян 7:7-9:** «⁷Що ж скажемо? Чи Закон – то гріх? Зовсім ні! Але я не пізнав гріха, як тільки через Закон, бо я не знав би пожадливорости, коли б Закон не наказував: «Не пожадай». ⁸Але гріх, узявши привід від заповіді, зробив у мені всяку пожадливорість, бо без Закону гріх мертвий. ⁹А я колись жив без Закону, але, коли прийшла заповідь, то гріх ожив».

«[До римлян 7:7-9 цитується]. Потім з'явився гріх в його теперішньому огидному вигляді, і тоді почуття власної гідності [Павла] зникло. Він став смиреним. Він більше не приписував чесноти і заслуги собі. Павло перестав думати про себе вище, ніж повинен був думати, і всю славу віддавав Богу. Він більше не прагнув до величі. Він більше не бажав мстити за себе і перестав бути чутливим до докорів, нехтування чи презирства. Він більше не шукав земних зв'язків, положення або честі. Він не принижував інших людей заради власного піднесення. Павло став добрим, поблажливим, лагідним і смиреним серцем, бо навчився цього в школі Христа. Він говорив про Ісуса і Його незрівнянну любов, зростаючи і дедалі більше уподібнюючись до Його образу. Він направив усі свої сили на навернення душ для Христа. Якщо на його долю випадали випробування через його безкорисливе служіння для спасіння душ, він схилився в молитві, і його любов до інших ще більше зростала. Його життя було сховане з Христом у Бозі, і він любив Ісуса усіма силами свого ества. Кожна церква була дорога йому, кожен член церкви був цікавий йому, оскільки вважав кожную душу придбаною Кров'ю Христа». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.6. – С.1076.

б. **Опишіть ранній досвід Павла з Божим Законом. До римлян 7:10-12:** «¹⁰І сталася мені та заповідь, що для життя, на смерть, ¹¹бо гріх, узявши причину від заповіді, звів мене, і нею вмертвив. ¹²Тому то Закон святий, і заповідь свята, і праведна, і добра».

«Апостол Павло, оповідаючи про свій досвід, представляє важливу істину, яка торкається роботи, що повинна бути здійснена для навернення людей. Він каже: «А я колись жив без Закону». Він не відчував ніякого осудження; «але, коли прийшла заповідь», коли Божий Закон вплинув на його совість, він пише: «гріх ожив, а я вмер» (До римлян 7:9, 10). Потім він побачив себе грішником, осудженим Божественним Законом. Зауважте, це була смерть Павла, а не Закону». – *Там саме.*

в. Поясніть конфлікт між Законом і грішником. До римлян 7:13-17: «¹³Тож чи добре стало мені смертю? Зовсім ні! Але гріх, щоб стати гріхом, приніс мені смерть добром, щоб гріх став міцно грішний через заповідь. ¹⁴Бо ми знаємо, що Закон духовний, а я тілесний, проданий під гріх. ¹⁵Бо що я виконую, не розумію; я бо чиню не те, що хочу, але що ненавиджу, те я роблю. ¹⁶А коли роблю те, чого я не хочу, то згоджуюсь із Законом, що він добрий, ¹⁷а тому вже не я це виконую, але гріх, що живе в мені».

г. Опишіть боротьбу плотського розуму, який прагне своєї власної праведності. До римлян 7:18-21: «¹⁸Знаю бо, що не живе в мені, цебто в тілі моїм, добре; бо бажання лежить у мені, але щоб виконати добре, того не знаходжу. ¹⁹Бо не роблю я доброго, що хочу, але зле, чого не хочу, це чиню. ²⁰Коли ж я роблю те, чого не хочу, то вже не я це виконую, але гріх, що живе в мені. ²¹Тож знаходжу закона, коли хочу робити добро, – що зло лежить у мені».

Вікторок

1 лютого

3. ЄДИНИЙ ВИХІД

а. Що думає про Божий моральний Закон віруюча людина, котра кається? До римлян 7:22: «Бо маю задоволення в Законі Божому за внутрішнім чоловіком».

З іншого боку, що вона усвідомлює про себе? Віри 23: «Та бачу інший закон у членах своїх, що воює проти закону мого розуму, і полонить мене законом гріховним, що знаходиться в членах моїх».

«Хто сподівається досягти Неба своїми ділами через дотримання Закону, той намагається зробити неможливе. Не може почувати себе у безпеці той, хто визнає законницьку релігію і має лише вигляд благочестя». – *Бажання віків*. – С.172.

б. Який сумний висновок зробив Павло відносно свого духовного стану? Як це повторилося також з першими адвентистськими віруючими? До римлян 7:24: «Нещасна я людина! Хто мене визволить від тіла цієї смерті?».

«Совість грішників прокинулася. «Світлом правдивим був Той, Хто просвічує кожну людину, що приходить на світ», й освічувало потаємні куточки їхньої душі, і приховане ставало явним (Від Івана 1:9). Глибоке переконання опанувало їхнім розумом і серцем. Такі люди усвідомлювали, що таке гріх, праведність і майбутній суд. Вони починали розуміти праведність Єгови і боялись постати у своїй нечистоті, з тягарем вини перед Тим, Хто випробує серця. У душевній агонії вони запитували: «Хто мене визволить від тіла цієї смерті?» (До римлян 7:24)». – *Велика боротьба*. – С.461.

в. Лише де можна знайти надію? До римлян 7:25 (перша частина): «Дякую Богові через Ісуса Христа, Господа нашого...».

Проте яким є природний, тілесний хід думок і чому це потрібно кардинально змінити? До римлян 7:25 (друга частина): «... Тому то я сам служу розумом Законові Божому, але тілом – закону гріховному...»; **Ісаї 55:7:** «Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій – свої задуми, і хай до Господа звернеться, – і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!».

«Розумом ми служимо Божому Закону, проте чимало людей подумки служать світу. І коли їхній розум зайнятий земними справами і служінням собі, вони не можуть служити Божому Законові». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.1. – С.150.

«Нам потрібно зрозуміти, що нам необхідно померти для себе. Саморозп'яття поставить наші душі у вигідну позицію. Я благаю тих [з вас], хто називає себе християнами, померти для себе, щоб сила Святого Духа зародила у вас нове життя. Сатана діє з усякою обманною неправди в тих людях, які гинуть. Ми щодня потребуємо сили Бога, яка навертає, інакше ми не зможемо йти за Христом. Коли розум перебуватиме в просвіті відносно того, що є чистота та освячення, і серце відгукуватиметься на дію Святого Духа, результатом буде щоденне навернення». – *Погляд вгору*. – С.269.

Середа

2 лютого

4. ТЕПЕР НЕМАЄ НІЯКОГО ОСУДУ

а. Що як результат міг сказати Павло, а також перші віруючі-адвентисти після повного, абсолютного підпорядкування свого розуму Христу? До римлян 8:1, 2: «¹Тож немає тепер жодного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом, ²бо закон духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха й смерті».

«Споглядаючи на Голгофський хрест і принесену на ньому неоціненну Жертву за гріхи людей, вони розуміли, що тільки заслуги Христа можуть згладити їхні переступи і примирити їх з Богом. З вірою й покірною приймали Божого Агнця, Котрий узяв на Себе гріхи світу. Через Кров Ісуса вони отримували «відпущення давніше вчинених гріхів» (До римлян 3:25)». – *Велика боротьба*. – С.461.

«Хоч життя християнина сповнене покори, проте він не повинен сумувати і вдаватися до самоприниження. Кожний має перевагу жити так, щоб отримати схвалення і благословення Божі. Наш Небесний Отець не бажає, щоб ми постійно залишалися в темряві, під тягарем осудження. Справжня покіра виявляється не в тому, щоб ходити з похиленою головою, поринувши в роздуми про самого себе. Ми можемо прийти до Ісуса, очиститись і стати перед Законом без сорому й докорів сумління. [До римлян 8:1 цитується]». – *Там саме*. – С.477.

б. Де ми знаходимо свободу від гріха? Як Павло знайшов визволення від «пристрастей гріховних»? До римлян 8:3: «Бо що було неможливе для Закону, у чому був він безсилий тілом, – Бог послав Сина Свого в подобі гріховного тіла, і за гріх осудив гріх у тілі»; **порівняйте з До римлян 7:5 і 8:2:** «⁵Бо коли ми жили за тілом, то пристрасті гріховні, що походять від Закону, діяли в наших членах, щоб приносити плід смерти»; «²Бо закон духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха й смерти».

«Ця сама сила воскресіння дає життя душам, «що мертві були через... провини й гріхи» (До ефесян 2:1). Дух життя у Христі Ісусі, «сила Його воскресіння», роблять людей вільними від «закону гріха й смерти» (До филип'ян 3:10; До римлян 8:2). Влада зла зруйнована, і віра спасає душу від гріха. Той, хто відкриє своє серце Духові Христа, стає причетним до могутньої Сили, Яка підійме його тіло з могили». – *Бажання віків*. – С.209, 210.

«Ми не повинні вважати, що наша власна доброчесність і заслуги спасуть нас; благодать Христа – це наша єдина надія на спасіння... Коли ми повністю довіряємо Богу, коли ми покладаємося на заслуги Ісуса як Спасителя, Який прощає гріх, то отримуємо всю необхідну нам допомогу». – *Віра і діла*. – С.36.

«Необхідні люди, котрі любитимуть Бога, релігія яких не буде карликовою і хирлявою, і які завжди отримуватимуть новий приплив благодаті, духовності та енергії, виконуючи заповіді Господа». // *Рев'ю енд Геральд*, 19 червня 1888 року.

Четвер

3 лютого

5. ТІЛО ПРОТИ ДУХА

а. Який вибір роблять ті, котрі «народжені згори»? До римлян 8:4-9: «⁴Щоб виконалось виправдання Закону на нас, що ходимо не за тілом, а за духом. ⁵Бо ті, хто ходить за тілом, думають про тілесне, а хто за духом – про духовне. ⁶Бо думка тілесна – то смерть, а думка духовна – життя та мир, ⁷думка бо тілесна – ворожнеча на Бога, бо не кориться Законові Божому, та й не може. ⁸І ті, хто ходить за тілом, не можуть догодити Богові. ⁹А ви не в тілі, але в дусі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, той не Його».

«Низькі пристрасті опановують і діють у людському тілі. Слова «тіло», «тілесний» або «тілесні похоті» вживаються у значенні низької, розтлінної природи; тіло само по собі не може поводитися всупереч Божій волі. Ми покликані розп'ясти своє тіло з усіма його похотями і пристрастями. Як це зробити? Чи означає це, що ми повинні завдавати біль своєму тілу? – Ні, йдеться про те, щоб умертвити спокусу, яка призводить до гріха. Необхідно звільнитися від нечистих думок. Кожна думка має спрямовуватися на послух. Усі тілесні бажання слід підпорядковувати вищим силам душі. Нехай Божа любов панує в нашому серці; Христос ні з ким не ділить Свого престолу.

Наші тіла ми вважаємо Його власністю, котру Він придбав ціною Своєї Крові. Усі члени людського тіла – знаряддя праведності». – *Християнська родина*. – С.127, 128.

б. Яким є наш духовний стан, якщо нами керує Дух Святий? *До римлян 8:10-14*: «¹⁰А коли Христос у вас, то хоч тіло мертве через гріх, але дух живий через праведність. ¹¹А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас. ¹²Тому то, браття, ми не боржники тіла, щоб жити за тілом; ¹³бо коли живете за тілом, то маєте вмерти, а коли духом умертвляєте тілесні вчинки, то будете жити. ¹⁴Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі»; **1 Івана 4:7: «Улюблені, – любім один одного, бо від Бога любов, і кожен, хто любить, ридився від Бога та відає Бога!».**

«Наша обмежена воля повинна бути в покорі волі Безмежного, людське повинно з'єднатися з Божественним. Тоді Дух Святий прийде нам на допомогу, і кожна наша перемога сприятиме зміцненню душ, які куплені дорогою ціною, і відновленню в них Божого образу». – *Наше високе покликання*. – С.153.

«Людей спасуть не слова, які сповідають вчення Христа, а віра, що виявляє себе у вчинках праведності. Послідовник Христа повинен не тільки говорити, а й діяти згідно з Його вченням. Характер формується вчинками. [До римлян 8:14 цитується]... Синами Божими є не ті, серцець яких лише торкається Дух Божий, не ті, котрі інколи піддаються Його впливу, а ті, що постійно водяться Духом». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.149, 150.

П'ятниця

4 лютого

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що означає бути «заміжньою» за Христом?
2. Що відбувається, коли ми намагаємося дотримуватися Божого Закону своїми власними силами?
3. Де повинен бути наш розум, коли ми прагнемо слідувати за Христом?
4. Які благі вістки записані на початку 8 розділу *Послання до римлян*?
5. Як ми повинні продовжувати зростати в досвіді, який описаний у 8 розділі *Послання до римлян*?

Перемога завдяки довірі

«Бо не взяли ви духа неволі знов на страх, але взяли ви Духа синівства, що через Нього кличемо: «Авва, Отче!» (До римлян 8:15).

«Тільки Євангелія Христа може звільнити людину від осуду або скверни гріха. Людина повинна розкаятись перед Богом, Закон Якого вона порушила, та повірити в Христа – свою викупну Жертву. Таким чином вона отримує «відпущення давніше вчинених гріхів» (До римлян 3:25) і стає спільником Божественного ества». – Велика боротьба. – С.468.

Додаткові матеріали для вивчення:

До римлян 8:15-39;

Вибрані вісті. – Кн.1. – С.331-339.

Неділя

6 лютого

1. БОЖІ ДІТИ

а. Коли і як ми, котрі за своєю природою є «дітьми гніву» (До ефесян 2:3), стаємо «дітьми Божими»? Від Івана 1:12, 13: «¹²А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його, ¹³що не з крові, ані з пожадливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога»; До римлян 8:15: «Бо не взяли ви духа неволі знов на страх, але взяли ви Духа синівства, що через Нього кличемо: «Авва, Отче!».

«Найвеличніший Дар, який Саме Небо подарувало людям, зійшов на землю, щоб Бог з'явився «праведним, і виправдувати того, хто вірує в Ісуса» (До римлян 3:26). Завдяки цьому Дару люди витягуються з безодні виродження і загибелі через гріх і стають Божими дітьми. Апостол Павло промовляє: «Ви... взяли Духа синівства, що через Нього кличемо: «Авва, Отче!» (До римлян 8:15)». – Свідоцтва для Церкви. – Т.5. – С.739.

«Вам потрібно просто повірити Богу, і Святий Дух вдихне у вас нове життя. Ви тепер – дитя, народжене в сім'ї Бога. Він любить вас так само, як Свого Сина». – Дорога до Христа. – С.52.

б. Яким повинен бути наш досвід, після того як ми станемо усиновленими дітьми Бога? До галатів 5:16: «І кажу: ходіть за духом – і не вчините пожадливості тіла»; До колосян 2:6: «Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть».

«Тепер, коли ви віддали себе Ісусу, не відступайте назад, не віддаляйтеся від Нього, але щодня говоріть: «Я належу Христові, я віддав себе Йому». Просіть, щоб Він дав вам Святого Духа й зберігав вас Своєю благодаттю. І як ви віддалися Богу й довірилися Йому, стали Його дітьми, так і живіть в Ньому!». – Там саме.

2. ХАРАКТЕРИСТИКИ БОЖИХ ДІТЕЙ

- a. **Як Біблія описує справжніх Божих дітей? 1 Івана 3:1-3:** «¹Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми були дітьми Божими, і ними ми є. Світ нас не знає тому, що Його не пізнав. ²Улюблені, – ми тепер Божі діти, але ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що, коли з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є. ³І кожен, хто має на Нього надію оцю, очищає себе так же само, як чистий і Він»; **1 Петра 1:13-16:** «¹³Тому то, підперезавши стегна свого розуму та бувши тверезі, майте досконалу надію на благодать, що приноситься вам в з'явленні Ісуса Христа. ¹⁴Як слухняні, не застосовуйтеся до попередніх пожадливоростей вашого невідання, ¹⁵але за Святим, що покликав вас, будьте й самі святі в усім вашім поведженні, ¹⁶бо написано: «Будьте святі, – Я бо святий!»».

«Апостол [Петро] намагався навчити віруючих, наскільки важливо не дозволяти своїм думкам зосереджуватися на заборонених темах і не витрачати енергію розуму на дріб'язкові речі. Хто не бажає стати жертвою сатанинських вивертів, той має пильно охороняти підступи до своєї душі: не читати, не слухати і не дивитися те, що здатне викликати нечисті думки». – *Дії апостолів*. – С.518.

- b. **Які плоди повинні проявлятися в житті Божих дітей? До галатів 5:22, 23:** «²²А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, ²³здержливість, лагідність: Закону нема на таких!»; **До римлян 8:16, 17:** «¹⁶Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми діти – Божі. ¹⁷А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові, коли тільки разом із Ним ми терпимо, щоб разом із Ним і прославитись».

«Егоцентричне життя не може розвиватися і приносити плід. Якщо ви прийняли Христа як особистого Спасителя, вам слід забути себе і намагатися допомагати іншим. Розповідайте людям про любов Христа, про Його доброту. Виконуйте кожний обов'язок ретельно. Носіть у своєму серці тягарі інших душ і всіма доступними засобами намагайтеся врятувати загиблих. Коли ви приймете Дух Христа – Дух безкорисливої любові та праці для інших, – ви будете зростати і приносити плід. У вашому характері досягнуть прекрасні плоди Духа. Ваша віра зросте, ваші переконання поглиблюються, ваша любов удосконалиється. Ви будете все більше і більше відображати образ Христа в усьому, що справедливе, що чисте, що любе...

З палким бажанням Христос чекає, коли Його Церква стане живим відкриттям Його як Спасителя людства. Коли характер Христа досконало відтвориться в Його народі, Він прийде, щоб назвати їх Своїми». – *Наочні уроки Христа*. – С.67-69.

в. Як Павло пояснює плід Духа – чисту безкорисливу любов? І до коринтян 13:4-8: «⁴Любов довготерпить, любов милосердствує, не заздрить, любов не величається, не надимається, ⁵не поводитья нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, ⁶не радіє з неправди, але тішиться правдою, ⁷усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить!⁸Ніколи любов не перестає! Хоч пророцтва й існують, – та припиняться, хоч мови існують, – замовкнуть, хоч існує знання, – та скасується».

«Любов «не радіє з неправди, але тішиться правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить». Така любов «ніколи... не перестає». Вона не може втратити свою вартість, бо це риса Небесного походження. Її власник пронесе її як дорогоцінний скарб ворітьми Божого міста». – Дії апостолів. – С.319.

Вікторок

8 лютого

3. КЕРОВАНІ СВЯТИМ ДУХОМ І НАДІЛЕНІ ЙОГО СИЛОЮ

а. Що Святий Дух звершує для Божих дітей? До римлян 8:26, 27: «²⁶Так само ж і Дух допомагає нам у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитись, як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зізданнями. ²⁷А Той, Хто досліджує серця, знає, яка думка Духа, бо з волі Божої заступається за святих».

«Христос, наш Посередник, і Святий Дух постійно заступаються за людину; але Дух молить за нас не так, як Христос, Який приносить Свою Кров, що була пролита від створення світу. Дух Святий впливає на наші серця, спонукаючи нас до молитви і покаяння, хвали та вдячності. Подяка, яка зливається з наших вуст, є результатом того, що Дух торкається струн нашої душі, пробуджуючи в ній святі спогади, що народжують музику серця.

Релігійні служіння, молитви, хвала, розкаяння-сповідання гріха підносяться від справжніх віруючих людей до Небесної Святині, наче фіміам; але вони настільки осквернені порочністю людини, що якщо їх не очистити Кров'ю, вони не матимуть цінності для Бога. Те, що підноситься, не вирізняється непорочною чистотою, і якщо Посередник, Який перебуває праворуч Бога, не представить і не очистить усе Своєю праведністю, воно не може бути прийнятним для Бога. Усілякий фіміам, що виходить від земних скіній, повинен бути зволожений очищувочими краплями Христової Крові. Він тримає перед Отцем кадильницю Своїх Власних чеснот, в якій немає жодної плями земного розтління. Він збирає в цю кадильницю молитви, хвалу та сповідання Свого народу, і до них Він приєднує Свою незаплямовану праведність. І тоді, принесений перед Богом фіміам, що насичений пахощами заслуг жертви Христа, яка умилює, стає абсолютно і повністю прийнятним для Нього. Тоді людина отримує благодать у відповідь на свої молитви.

О, якби кожен міг побачити, що все в слухняності, в покаянні, в прославленні та подяці має бути покладене на палаючий вогонь Христової праведності! Пахощі цієї праведності підносяться, наче хмара, яка огортає престол благодаті». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.344.

б. Що Христос обіцяє звершити заради нас, якщо ми будемо підтримувати міцний зв'язок з Ним? До филип'ян 1:6: «Я певний того, що той, хто в вас розпочав добре діло, виконає його аж до дня Христа Ісуса»; **1 Івана 2:1:** «Діточки мої, – це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, – Ісуса Христа, Праведного».

«Нам ще не раз прийдеться схилитися перед Христом й оплакувати свої промахи й помилки. Однак ми не повинні падати духом. Навіть якщо ворог перемагає, ми не залишені та не відкинуті Богом. Ні, Христос знаходиться по правиці Бога, щоб заступатися за нас». – *Дорога до Христа*. – С.64.

Середа

9 лютого

4. БОЖА МЕТА ДЛЯ ЙОГО ДІТЕЙ

а. Як Боже мудре провидіння керує всім тим, що пов'язане з Його дітьми? До римлян 8:28: «І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре».

«Присутність Отця підтримувала Його, і з Ним могло трапитись лише те, що було допущене безмежною Любов'ю для добра світу. У цьому Він знаходив утіху, і саме це має бути джерелом утіхи і для нас. Хто сповнений Духом Христа, той перебуватиме в Ньому. Удар, спрямований на нього, впаде на Спасителя, Котрий оточує його Своєю присутністю. Усе, що б з ним не трапилось, приходить через Христа. Йому не потрібно противитися злому, бо Христос – його захист. Ніщо не може торкнутися його, якщо Господь не дозволить, і усе, що є допущене, «і знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре» (До римлян 8:28)». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.71.

«Досліджуйте історію Йосипа й Даниїла. Господь не відвернув інтриг людей, котрі прагнули завдати їм шкоди, натомість учинив так, що всі ці лихі задуми послужили для добра Його слуг, які серед випробувань і боротьби зберегли віру й відданість». – *Служіння зцілення*. – С.487.

б. У той час коли Бог знає майбутнє кожного, що Він призначив для життя Своїх дітей? До римлян 8:29: «Бо кого Він передбачив, тих і призначив, щоб були подібні до образу Сина Його, щоб Він був перворідним поміж багатьма братами»; **Від Івана 1:12:** «А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його».

«Чудові можливості надані кожній людині, яка має віру в Христа. Немає стін, які були б побудовані, щоб утримати будь-яку живу душу від спасіння. Призначення, або обрання, про яке говорить Бог, включає всіх людей, котрі приймуть Христа як свого особистого Спасителя, які повернуться до вірності, до цілковитої покорі всім Божим заповідям. Це дієве спасіння особливого народу, який обраний Богом серед людей. Усі бажаючі бути спасеними Христом є Божими обраними людьми. Це покірні Йому люди, які призначені від створення світу». // *Євангельський вісник*, 11 червня 1902 року.

в. Поясніть поетапний процес, який звершується заради нас. До римлян 8:30:
«А кого Він призначив, тих і покликав, а кого покликав, тих і виправдав, а кого виправдав, тих і прославив».

«Покликання і виправдання – не одне й те саме. Покликання – це привернення грішника до Христа і це робота, яка звершується Святим Духом у серці людини. Дух Святий викриває її в гріху і закликає до покаяння». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.390.

Четвер

10 лютого

5. ПІСНЯ ПЕРЕМОГИ

а. Як Боже Слово запевняє нас у перемозі? Як це стало можливим? До римлян 8:31, 32: *«³¹Що ж скажем на це? Коли за нас Бог, то хто проти нас? ³²Той же, Хто Сина Свого не пожалів, але видав Його за всіх нас, – як же не дав би Він нам із Ним і всього?».*

б. Що Бог звершує для нас, коли ми пов'язані з Ним? До римлян 8:33-39: *«³³Хто оскаржувати буде Божих вибранців? Бог Той, що виправдує. ³⁴Хто ж той, що засуджує? Христос Ісус є Той, що вмер, надто й воскрес, – Він праворуч Бога, і Він і заступається за нас. ³⁵Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? ³⁶Як написано: «За Тебе нас цілий день умертвляють, нас уважають за овець, приречених на заколення». ³⁷Але в цьому всьому ми перемаємо Тим, Хто нас полюбив. ³⁸Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні Анголи, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ³⁹ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!».*

«У Небесних дворах Христос заступається за Свою Церкву – за тих, кого купив власною Кров'ю. Тисячоліття, віки не можуть послабити силу Його жертви примирення. Ні життя, ні смерть, ні висота, ні глибина не можуть відлучити нас від Божої любові, яка в Христі Ісусі, і не тому, що ми так міцно тримаємося за Нього, а тому, що Він не відпускає нас. Якби наше спасіння

залежало від наших зусиль, ми не змогли б спастися, але воно залежить від Того, Хто стоїть за всіма обітницями. Може здаватися, що ми слабо тримаємося за Нього, але Він любить нас як старший Брат; і доки ми зберігаємо нашу єдність з Ним, ніхто не вирве нас із Його руки». – *Дії апостолів*. – С.552, 553.

«Прийнявши людську природу, Христос зв'язав Себе з людством міцними узами любові. Якщо людина сама не захоче, то ніяка сила не зможе розірвати їх. Сатана буде увесь час спокушувати нас розірвати ці узи, прийняти рішення жити без Христа. От чому потрібно пильнувати, молитися і докладати зусиль для того, щоб ніякі спокуси не змусили нас обрати іншого пана. Адже за нами завжди залишається право вибору. Зосередимо свій погляд на Христі, і Він збереже нас. Поки ми дивимося на Христа, ми знаходимося в безпеці. Ніхто не може вирвати нас з Його рук. Постійно споглядаючи Його, ми «змінємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього» (2 до коринтян 3:18)». – *Дорога до Христа*. – С.72.

П'ятниця

11 лютого

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які зміни відбуваються, коли нас приймають у Божу сім'ю?
2. Опишіть характерні плоди прийняття в Його сім'ю.
3. Поясніть діяльність, яку Божество зараз зверхує заради нас.
4. Чому нам не слід турбуватися, коли ми стикаємося з несподіваними труднощами?
5. Що відбувається, коли ми дивимося на Ісуса?

Цінуючи і зрощуючи свої можливості

«Що ж скажемо? Може в Бога неправда? Зовсім ні!» (До римлян 9:14).

«Умови для отримання милості від Бога прості й прийнятні, Господь не вимагає від нас вчинити щось важке й нестерпне, щоб одержати прощення. Нам не потрібно здійснювати довгі утомливі паломництва чи виконувати болісну спокуту, щоб завоювати прихильність Небесного Бога або загладжувати свої переступи. Хто *«признається та кидає»* свій гріх, *«той буде помилуваний»* (Приповісті 28:13)». – Дії апостолів. – С.552.

Додаткові матеріали для вивчення:

Патріархи і пророки. – С.207, 208;

Свідectва для Церкви. – Т.5. – С.119, 120.

Неділя

13 лютого

1. ЗМІШАНА НАЦІЯ

а. Опишіть прагнення Павла спасти свій народ. Як це пояснюється? До римлян 9:1-5: *«¹Кажу правду в Христі, не обманюю, як свідчить мені моє сумління через Духа Святого, ²що маю велику скорботу й невпинну муку для серця свого! ³Бо я бажав би сам бути відлучений від Христа замість братів моїх, рідних мені тілом; ⁴вони ізраїльтяни, що їм належить синівство, і слава, і заповіді, і законодавство, і Богослужба, і обітниці, ⁵що їхні й отці, і від них же тілом Христос, що Він над усіма Бог, благословенний, навіки, амінь».*

«Апостол не тільки бажав цього. Він постійно благав Бога зробити щось для ізраїльтян, які не визнали Ісуса з Назарету обіцямим Месією...

Євреї були вибраним Богом народом, через який Він мав намір благословити все людство. З-поміж них Бог поставив багато пророків. Вони провіщали Прихід Викупителя, Котрого відкинуть і вб'ють ті, кому належало першими визнати Його обіцямим Месією». – Дії апостолів. – С.374.

б. З того часу як єврейський народ став нацією, що Бог завжди помічав серед них? До римлян 9:6-8: *«⁶Не так, щоб Слово Боже не збулося. Бо не всі ті ізраїльтяни, хто від Ізраїля, ⁷і не всі діти Авраамові, хто від насіння його, але: «в Ісаку буде насіння тобі». ⁸Цебто, не тілесні діти – то діти Божі, але діти обітниці признаються за насіння».*

Понеділок

14 лютого

2. ДРЕВНІЙ ПРИКЛАД

а. Чого ми повинні навчитися з вістки Господа до Ревекки про майбутнє її ще ненароджених близнюків? До римлян 9:10-12: *«¹⁰І не тільки це, але й*

Ревекка зачала дітей від одного ложа отця нашого Ісака, ¹¹бо коли вони ще не народились, і нічого доброго чи злого не вчинили, – щоб позосталась постанова Божа у вибранні ¹²не від учинків, але від Того, Хто кличе, – сказано їй: «Більший служитиме меншому»; **Буття 25:22, 23:** «²²І кидалися діти в утробі її. І сказала вона: «Коли так, то для чого я це переносу?» І пішла запитатися Господа. ²³І промовив до неї Господь: «Два племена в утробі твоїй, і два народи з твого нутра будуть виділені, і стане сильніший народ від народу, і старший молодшому буде служити».

«Те, що Ісав був позбавлений благословення спасіння, не було результатом упередженого Божого вибору. Дари Його благодаті через Христа доступні для всіх. Не існує іншого вибору, окрім того, який робить сама людина і який може призвести її до загибелі. Бог виклав у Своему Слові умови, додержуючись яких кожна душа може отримати вічне життя; це – послух Його Заповідям через віру в Христа. Бог надає перевагу характеру, який узгоджується з Його Законом; кожний, хто відповідатиме нормам Його вимог, увійде до Царства слави». – *Патріархи і пророки*. – С.207.

б. Яким було бажання Ісава як первістка щодо первородства і Якова, другого сина? Буття 25:29-34: «²⁹І зварив був Ісак їжу, а з поля прибув Ісав, і змучений був. ³⁰І сказав Ісав до Якова: «Нагодуй мене отим червоним, червоним отим, бо змучений я». Тому то назвали ймення йому: Едом. ³¹А Яків сказав: «Продай же нині мені своє перворідство». ³²І промовив Ісав: «Ось я умираю, – то нащо ж мені оте перворідство?» ³³А Яків сказав: «Присягни ж мені нині». І той присягнув йому, і продав перворідство своє Якову. ³⁴І Яків дав Ісавові хліба й сочевичного варива. А той з'їв, і випив, і встав та й пішов. І знехтував Ісав перворідство своє»; **До євреїв 12:16, 17:** «¹⁶Щоб не був хто блудник чи безбожник, немов той Ісав, що своє перворідство віддав за поживу саму. ¹⁷Бо знаєте ви, що й після, як схотів він успадкувати благословення, відкинутий був, – не знайшов бо був можливості до покаяння, хоч його із слізми шукав».

«Ісав як старший син володів правом первородства. Однак Ісав не мав ані посвячення, ані бажання провадити релігійне життя. Вимоги щодо духовного первородства стали для нього ненависним обмеженням. Божий Закон як умову Божественного заповіту з Авраамом Ісав вважав рабським ярмом. Звикши потурати своїм примхам, він нічого так не бажав, як свободи робити усе, що йому до вподоби. Все щастя життя Ісава зосереджувалося у силі й багатстві, бенкетах і розвагах. Він насолоджувався необмеженою свободою свого бурхливого, мандрівного життя». – *Там саме*. – С.178.

«Відокремлення [Ісава] від Божого народу стало наслідком зробленого ним свідомого вибору. Яків обрав спадщину віри». – *Там саме*. – С.208.

«Яків довідався від матері, що, за Божественними словами, право первородства належатиме йому, і він сповнився невимовного бажання заволодіти перевагами, які воно мало принести. Не батьківського багатства так палко

бавав Яків, – він прагнув осягнути духовне первородство. Спілкуватися з Богом, як це робив праведний Авраам, приносити викупну жертву за свою родину, стати родоначальником вибраного народу та обітованого Месії, успадкувати безсмертні скарби благословень заповіту – ось переваги і почесні, які запалювали в ньому найпалкіші бажання. Його думки постійно були звернені до майбутнього; він прагнув успадкувати невидимі благословення». – Там саме. – С.178, 179.

Вітторок

15 лютого

3. СПРАВЕДЛИВИЙ ТА МИЛОСЕРДНИЙ

а. Що показує нам Богу справедливість у тому, як Він вшанував Якова? До римлян 9:13, 14: «¹³Як і написано: «Полюбив Я Якова, а Ісава зненавидів». ¹⁴Що ж скажемо? Може в Бога неправда? Зовсім ні!».

«Те, що Ісав був позбавлений благословення спасіння, не було результатом упередженого Божого вибору. Дари Його благодаті через Христа доступні для всіх. Не існує іншого вибору, окрім того, який робить сама людина і який може призвести її до загибелі. Бог виклав у Своему Слові умови, додержуючись яких кожна душа може отримати вічне життя; це – послух Його Заповідям через віру в Христа. Бог надає перевагу характеру, який узгоджується з Його Законом; кожний, хто відповідатиме нормам Його вимог, увійде до Царства слави. Сам Христос сказав: «Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить» (Від Івана 3:36). «Не кожен, хто каже до Мене: «Господи, Господи!» увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі» (Від Матвія 7:21). У книзі Об'явлення Він проголошує: «Блаженні ті, котрі додержуються Заповідей Його, щоб мати право на дерево життя, і увійти брамами в місто!» (Об'явлення 22:14). Саме про такий вибір, що має відношення до спасіння людини, говорить Слово Боже.

Кожна душа, яка зі страхом і трепетом здійснює своє спасіння, вважається обраною. Обраним є той, хто, зодягнувшись у повну зброю Богу, змагатиметься добрим подвигом віри. Обраним можна вважати того, хто пильнуватиме в молитві, досліджуватиме Писання і уникатиме спокус. Обраним є той, хто збереже віру і виконуватиме кожне слово, що виходить із Божих уст. Умови викуплення пропонуються всім, однак його результатами користуватимуться ті, хто підкорився цим умовам». – Патріархи і пророки. – С.207 208.

б. Який вічний принцип про Своє милосердя Бог відкрив Мойсею? Вихід 34:5-7: «⁵А Господь зійшов у хмарі, і став там із ним, та й покликав Ім'ям Господа. ⁶І перейшов Господь перед лицем його, та й викликнув: «Господь, Господь, – Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий, ⁷що дотримує милість для тисяч, що вибачає провини й переступ та гріх, та певне не вважає чистим винного, бо карає провину батьків на дітях, і

на дітях дітей, і на третіх, і на четвертих поколіннях»; **До римлян 9:15, 16:** «¹⁵Бо Він каже Мойсеєві: «Помилую, кого хочу помилувати, і змилосерджуся, над ким хочу змилосердитись». ¹⁶Отож, не залежить це ні від того, хто хоче, ні від того, хто біжить, але від Бога, що милує».

«Ми не повинні думати про Бога тільки як про Суддю, Який готовий винести нам вирок. Він ненавидить гріх, але з любові до грішників Він віддав Себе в Христі, щоб усі бажаючі могли спастися і мати вічне блаженство в Царстві слави.

Сам Господь розкриває Свій характер, який сатана злобно представляє в неправдивому світлі... [Вихід 34:6, 7 цитується]. – Свідощтва для Церкви. – Т.5. – С.633.

Середа

16 лютого

4. ФАРАОН

- а. Як усі повинні розглядати небезпеку поведінки фараона, коли Мойсей представив йому Божественне веління відпустити Ізраїль з рабства? До римлян 9:17:** «Бо Писання говорить фараонові: «Власне на те Я поставив тебе, щоб на тобі показати Свою силу, і щоб звістилось по цілій землі Мое Імення»; **Вихід 5:1, 2:** «¹Апотім прийшли Мойсей й Аарон, та й сказали до фараона: «Так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Відпусти народ Мій, – і нехай вони святкують Мені на пустині!» ²А фараон відказав: «Хто Господь, що послухаюсь слова Його, щоб відпустити Ізраїля? Не знаю Господа, і також Ізраїля не відпушу!».
- б. Чому серце фараона стало ще запеклішим? Яким чином це є застереженням для всіх? Вихід 7:3, 4:** «³А Я чиню запеклим фараонове серце, і помножу ознаки мої та чуда мої в єгипетському краї. ⁴І не послухає вас фараон, а Я покладу Свою руку на Єгипет, і введу війська Свої, народ Мій, синів Ізраїлевих, з єгипетського краю великими присудами»; **До євреїв 4:7:** «То ще призначає Він деякий день, – «сьогодні», бо через Давида говорить по таким довгим часі, як вище вже сказано: «Сьогодні, як голос Його ви почувете, не робіть затверділими ваших сердець!».

«Бог нікого не знищує. Кожний із загиблих знищить себе сам. Кожний, хто заглушає голос сумління, сіє насіння невір'я, і воно принесе відповідний урожай. Відкидаючи перше застереження Бога, фараон стародавнього Єгипту посіяв насіння упертості, він і пожав упертість. Бог не змушував його до невір'я. Посіяне ним насіння невір'я принесло плід за своїм родом. Його опір продовжувався, поки він не побачив свою спустошену землю, холодне мертве тіло свого первістка, а також тіла всіх первістків його дому і всіх сімей його царства, і поки хвилі моря не зімкнулися над його конями, колісницями та воїнами. Його історія – це жахлива ілюстрація

правдивості слів: «Що тільки людина посіє, те саме й пожне!» (До галатів 6:7). Якщо б люди усвідомлювали це, вони були б обережними з насінням, яке сіють». – *Наочні уроки Христа*. – С.84, 85.

«Жодна надприродна сила не була застосована для того, щоб зробити твердішим серце царя. Бог дав фараонові найразючіші докази Божественної сили, але монарх уперто відмовлявся прийняти світло. Кожний відкинутий ним вияв безмежної сили робив його ще запеклішим у повстанні проти Бога. Насіння протистояння, яке він посіяв, відкинувши перше чудо, принесло свої плоди. Він продовжував дотримуватися власного шляху, стаючи дедалі запеклішим, а його серце – все більш кам'яніло, доки не побачив холодних облич своїх мертвих дітей-первістків». – *Патріархи і пророки*. – С.268.

«Те, що відбувалося в серці фараона, відбудеться в будь-якій душі, котра нехтує світлом і не бажає ходити в його променях. Бог нікого не знищує. Грішник губить себе власною нерозкаяністю. Якщо людина один раз не прислухається до запрошення, викриття і попереджень Духа Божого, її совість стає запеклою, і наступного разу проявити послух їй буде ще важче. З кожним разом її становище ускладнюється». – *Свідectва для Церкви*. – Т.5. – С.120.

Четвер

17 лютого

5. ПОРА ВИРІШУВАТИ

а. Як Натхнення передає урочисту реальність, з якою стикається кожна смертна людина? До римлян 9:18-20: «¹⁸Отже, кого хоче – Він милує, і кого хоче – ожорсточує. ¹⁹А ти скажеш мені: «Чого ж іще Він докоряє, бо хто може противитись волі Його?» ²⁰Отже, хто ти, чоловіче, що ти сперечаєшся з Богом? Чи скаже твориво творцеві: Пощо ти зробив мене так?».

«Нині ви маєте можливість підготуватися до серйозного випробування, яке нам усім належить витримати, – випробування святістю, без якої ніхто не побачить Бога. Нехай ніхто не каже: «Закрита дорога моя перед Господом» (Ісаї 40:27); Він нічого не знає про мої наміри». Можливо, ви ще не спізналися! Можливо, для вас ще є час покаяння! Однак навіть якщо навпроти вашого імені буде записано прощення, все одно ви відчуватимете жахливу втрату, оскільки від ваших колишніх вчинків у душі залишаться рубці.

О, як не боятися ті, хто має світло істини, яке отримане ними з Неба, накликати на себе гнів і Божі суди, займаючись усіляким беззаконням і непристойністю, які осуджуються Його Словом? Як вони дозволяють сатані заслипити себе настільки, що не боятися відкрито зневажати Бога і оскверняти свої душі свідомим гріхом? Апостол Павло промовляє: «Ми стали дивовищем світові, – і Ангелам, і людям» (1 до коринтян 4:9). Запитають ці грішні в Сіоні (з вашого дозволу я назву їх лицемірами): «Яким чином я є дивовищем світові, і Ангелам, і людям?» Відповідайте собі: «Через відкидання світла, можливостей і Божої милості, через скоєння поганих

вчинків, які розбещують і оскверняють душу». Сповідуючи Бога, чи не заміняю я Його якимось ідолом настільки, що забуваю думати про Нього? Чи не дає мій приклад привід іншим людям заgravати з гріхом?». – *Свідощтва для проповідників. – С.447.*

б. Яка картина повинна завжди бути чіткою в нашому розумі? До римлян 9:21-23: «²¹Чи ганчар не має влади над глиною, щоб із того самого місива зробити одну посудину на честь, а одну на нечесть?²²Тож Бог, бажаючи показати гнів і виявити могутність Свою, щадив із великим терпінням посудини гніву, що готові були на погибіль,²³ і щоб виявити багатство слави Своєї на посудинах милосердя, що їх приготував на славу».

П'ятниця

18 лютого

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Звідки ми знаємо, що кровний родовід не гарантує спасіння?
2. Чому Яків знайшов більшу прихильність у Божих очах, аніж Ісав?
3. Чого навчають мене про Бога досвіди Якова та Мойсея?
4. Як я можу уникнути поступового духовного самогубства, яке було обране фараоном?
5. Яким чином вибір, який я роблю сьогодні, впливає на мою вічну долю?

Всемогутність Бога

«А Ісаїя взиває про Ізраїля: «Коли б число синів Ізраїлевих було, як морський пісок, то [тільки] останок спасеться, бо вирок закінчений та скорочений учинить Господь на землі!» (До римлян 9:27, 28).

«Лише Той, Хто керує Всесвітом, бачить кінець від початку; Він Той, перед Ким відкриті всі таємниці як минулого, так і майбутнього; Він за всім горем, темрявою та руйнацією, спричиненими гріхом, бачить здійснення Своїх намірів любові та благословення». – Патріархи і пророки. – С.43.

Додаткові матеріали для вивчення:
Дії апостолів. – С.372-382.

Неділя

20 лютого

1. БОЖИЙ ІЗРАЇЛЬ

а. Що визначає дітей Авраама? Від Івана 8:37-39: «³⁷Знаю Я, що ви рід Авраамів, але хочете смерть заповідати Мені, бо наука Моя не вміщається в вас. ³⁸Я те говорю, що Я бачив в Отця, та й ви робите те, що ви бачили в батька свого». ³⁹Сказали вони Йому в відповідь: «Наш отець – Авраам». Відказав їм Ісус: «Коли б ви Авраамові діти були, то чинили б діла Авраамові»; **Буття 26:5:** «Через те, що Авраам послушав Мого голосу, і виконував те, що виконувати Я звелів: заповіді Мої, постанови й закони Мої».

«Євреї говорили про своє походження від Авраама, але оскільки вони не здійснювали вчинків Авраама, вони цим доводили, що не є його справжніми дітьми. Тільки ті, хто проявляє духовне єднання з ним, вважаються його істинними нащадками». – Цей день з Богом. – С.183.

«Апостол Павло писав: «Тож знайте, що ті, хто від віри, – то сини Авраамові» (До галатів 3:7). Однак про віру Авраама свідчили його вчинки... Апостол Яків писав: «Так само й віра, коли діл не має, – мертва в собі!» (Якова 2:17). Іван, котрий присвятив любові так багато рядків, звертається до нас: «Бо то любов Божа, щоб ми додержували Його заповіді» (1 Івана 5:3)». – Патріархи і пророки. – С.153, 154.

б. Про що завжди пам'ятають істинні ізраїльтяни нашого часу? До римлян 9:24-29: «²⁴На нас, що їх і покликав не тільки від юдеїв, але й від поган. ²⁵Як і в Осії Він говорить: «Назву Своїм народом не людей Моїх, і не улюблену – улюбленою, ²⁶і на місці, де сказано їм: Ви не Мій народ, там названі будуть синами Бога Живого!» ²⁷А Ісаїя взиває про Ізраїля: «Коли б число синів Ізраїлевих було, як морський пісок, то тільки останок спасеться, ²⁸бо вирок закінчений та скорочений учинить Господь на землі!» ²⁹І як Ісаїя віщував: «Коли б Господь Саваот не лишив нам насіння, то ми стали б, як Содом, і подібні були б до Гоморри!».

2. БОЖА МИЛІСТЬ ПРОЯВЛЕНА

- а. Чому Бог був змушений відкинути Ізраїль як народ? *До римлян 9:31-33*: «³¹А Ізраїль, що шукав Закона праведности, не досяг Закону праведности. ³²Чому? Бо шукали не з віри, але якби з учинків Закону; вони бо спіткнулись об камінь спотикання, ³³як написано: «Ось Я кладу на Сіоні камінь спотикання та скелю спокуси, і кожен, хто вірує в Нього, не посоромиться!»; *До римлян 10:1-3*: «¹Браття, бажання мого серця й молитва до Бога за Ізраїля на спасіння. ²Бо я свідчу їм, що вони мають ревність про Бога, але не за розумом. ³Вони бо, не розуміючи праведности Божої, і силкуючись поставити власну праведність, не покорились праведності Божій».
-

«Вожді юдейської нації не виконали Божих намірів стосовно вибраного народу. Ті, кого Господь зробив хоронителями істини, не виправдали виявленого їм довір'я, і Бог обрав інших для виконання Своєї справи. Тепер сліпі вожді дали волю своєму почуттю, котре вони називали праведним гнівом проти тих, хто доводив неспроможність виплеканого ними вчення. Вони не бажали допустити навіть думки, що це вони помилково розуміють Слово, неправильно тлумачать і застосовують Писання. Вони діяли як ті, що втратили здоровий глузд». – *Дії апостолів*. – С.78, 79.

- б. Чому язичники змогли бути прищеплені як спадкоємці Божого Царства? *До римлян 9:30*: «Що ж скажемо? Що погани, які не шукали праведности, досягли праведности, тієї праведности, що від віри»; *До римлян 10:9-13*: «⁹Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, ¹⁰бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння. ¹¹Каже бо Писання: «Кожен, хто вірує в Нього, не буде засоромлений». ¹²Бо нема різниці між юдеєм та гелленом, бо той же Господь є Господом усіх, багатий для всіх, хто кличе Його. ¹³Бо «кожен, хто покличе Господне Ім'я, буде спасений»; *Ісаї 42:6, 7*: «⁶Я, Господь, покликав Тебе в справедливості, і буду міцно тримати за руки Тебе, і Тебе беретиму, і дам Я Тебе заповітом народові, за Світло поганам, ⁷щоб очі відкрити незрячим, щоб вивести в'язня з в'язниці, а з темниці – тих мешканців темряви!».
-

«Спаситель прагнув відкрити Своїм учням істину про зруйнування «серединної перегороди» між Ізраїлем та іншими народами – істину про те, що язичники є «співспадкоємцями» з юдеями і «співучасниками Його обітниць в Христі Ісусі» (*До ефесян 2:14; 3:6*). Ця істина частково була відкрита, коли Він винагородив віру римського сотника в Капернаумі, а також коли проповідував Євангелію мешканцям міста Сіхар. Вона була ще повніше

розкрита під час відвідин Фінікії, де Він уздоровив доньку хананейки. Ці досвіди допомогли учням зрозуміти, що серед тих, кого вони вважали не гідними спасіння, були душі, які прагнули світла правди.

Таким чином Христос намагався донести до свідомості учнів правду про те, що в Божому Царстві не існує територіальних меж, немає ані каст, ані аристократії; і вони повинні йти до всіх народів з вісткою про любов Спасителя. Лише згодом учні цілковито усвідомили: «І увесь людський рід Він з одного створив, щоб замешкати всю поверхню землі, і призначив окреслені доби й границі замешкання їх, щоб Бога шукали вони, чи Його не відчують і не знайдуть, хоч Він недалеко від кожного з нас» (Дії 17:26, 27)». – Там саме. – С.19, 20.

Вітторок

22 лютого

3. БОГ ЛЮБИТЬ УВЕСЬ СВІТ

а. Поясніть контраст між сатанинським обманом і Божим неупередженим планом для людства. До галатів 3:28: «Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, – бо всі ви один у Христі Ісусі!»; **1 до Тимофія 2:3-6:** «³Бо це добре й приємне Спасителеві нашому Богові, ⁴що хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди. ⁵Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, – людина Христос Ісус, ⁶що дав Самого Себе на викуп за всіх. Таке було свідоцтво часу свого»; **2 Петра 3:9:** «Не баряться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття».

«Христу потрібні всі люди. Він не міг допустити, щоб загинула хоч одна людина. О, якби людська сім'я тільки могла побачити результати гріха, які проявляються в насильстві та злочинах, що існують у світі! Якби люди могли бачити перетворення людини з Божого образу в подобу сатани!». – Щоб мені пізнати Його. – С.67.

«[Христос] помер найганебнішою смертю, здійснивши повне і вичерпне викуплення для того, щоб жодна людина не загинула, але щоб усі навернулися до каяття. Він приніс жертву за кожную віруючу душу, яка кається, щоб усі могли знайти в Ньому Викупителя гріха». – Там саме. – С.100.

«Божа воля полягає не в тому, щоб хто-небудь загинув, а в тому, щоб усі могли отримати вічне життя». – Свідоцтва для проповідників. – С.394.

«У Христі всі рівні. Ані народження, ані положення, ані національність, ані колір шкіри не можуть піднести або принизити людей. Про людину судять за її характером». – Християнське служіння. – С.218.

б. Яке доручення дане для всього Божого народу? Від Матвія 28:18-20: «¹⁸А Ісус підійшов і промовив до них та й сказав: «Дана Мені всяка влада на небі й на землі. ¹⁹Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, ²⁰навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!» Амінь»; **До римлян 10:14, 15:**

«¹⁴Але як покличуть Того, в Кого не ввірували? А як увірують у Того, що про Нього не чули? А як почують без проповідника? ¹⁵І як будуть проповідувати, коли не будуть послані? Як написано: «Які гарні ноги благовісників миру, благовісників добра».

«Там, на горі в Галілеї, зібрались усі віруючі, які тільки могли прийти». – *Бажання віків*. – С.818.

«Наділений безмежною владою, [Христос] дав Своїм учням доручення: [Від Матвія 28:19, 20 цитується]». – *Там саме*. – С.819.

«Мета Спасителя полягала в тому, щоб після Його вознесіння на Небо для виконання посередницької місії Його послідовники могли продовжити розпочату Ним справу... Бог вимагає, щоб кожна душа, яка знає істину, прагнула передати іншим людям любов до істини». – *Свідोцтва для Церкви*. – Т.9. – С.103.

«Господь Ісус обирає для співпраці тих, хто готовий стати провідним каналом для передачі Його благодаті. Перше, чого повинен навчитися кожний, хто хоче стати Божим співпрацівником, – не покладатися на власні сили. Лише в такому разі він буде готовий успадкувати характер Христа. Цього неможливо навчитися в жодній з найвищих шкіл світу. Це плід мудрості, який можна отримати тільки від Божественного Вчителя». – *Бажання віків*. – С.249, 250.

Середа

23 лютого

4. ЗАКЛИК ДО ДІЇ

а. Беручи до уваги Божу дивовижну благодать до світу, що наповнений боротьбою, який заклик до дії повинен прийняти кожен з нас? 1 до коринтян 12:13: «Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, – чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, – і всі ми напоєні Духом одним»; До римлян 11:1-4: «¹Отож я питаю: Чи ж Бог відкинув народа Свого? Зовсім ні! Бо й я ізраїльтянин, із насіння Авраамового, Веніяминового племені. ²Не відкинув Бог народа Свого, що його перше знав. Чи ви не знаєте, що говорить Писання, де «про Іллу», як він скаржитья Богові на Ізраїля, кажучи: ³«Господи, вони повбивали пророків Твоїх, і Твої жертівники поруйнували, і лишився я сам, і шукають моєї душі». ⁴Та що каже йому Божа відповідь: «Я для Себе зоставив сім тисяч мужа, що перед Ваалом колін не схилили».

«Необхідно терміново організувати групи місіонерів, які виходили б по двоє і працювали в Дусі Христа, здійснюючи Його задуми. Навіть якщо серед працівників причаїться якийсь Юда, Господь подбає про Свою справу. Його ангели підуть попереду і приготують шлях. Кожне велике місто вже давно повинно було почути звістку, яка випробує, і тисячі людей повинні були пізнати істину. Пробудуйте церкви, виймайте свічку з-під посудини!

Де ж люди, котрі будуть працювати і вчитися, і волати в молитві, як це робив Христос? Ми не повинні обмежувати свою діяльність декількома

місцями. «Коли будуть вас переслідувати в однім місті, утікайте до іншого» (Від Матвія 10:23). Дотримуйтесь плану Христа. Він завжди шукав можливість попрацювати для людей особисто, завжди був готовий зацікавити їх і підвести людей до дослідження Писання. Він терпляче працював для людей, які розумом не пізнали, що є істина. Поки ми не усвідомлюємо реального стану справ, і витрачаємо багато часу на складання планів, як нам проповідувати душам, які гинуть, сатана влаштовує свої підступи, щоб поставити перешкоди нам на шляху...

Ми витрачаємо дуже багато зусиль на обробку кількох улюблених місць. Не можна допускати, щоб ми і в інших місцях витрачали стільки часу і грошей, як це сталося в ____». – *Медицине служіння*. – С.303.

6. Поясніть, яким має бути наше ставлення до єврейського народу, котрий живе в наші дні. Який наш обов'язок стосовно нього? До римлян 11:5, 11, 17-21: «⁵Також і теперішнього часу залишився останок за вибором благодаті... ¹¹Тож питаю: Чи ж спіткнулись вони, щоб упасти? Зовсім ні! Але з їхнього занепаду – спасіння поганам, щоб викликати заздрість у них... ¹⁷Коли ж деякі з галузок відломилися, а ти, будучи дике оливне дерево, прищепився між них і став співником товщу оливного кореня, ¹⁸то не вихваляйся перед галузками; а коли вихваляєшся, то знай, що не ти носиш кореня, але корінь тебе. ¹⁹Отже скажеш: «Галузки відломилися, щоб я прищепився». ²⁰Добре. Вони відломилась невірством, а ти тримаєшся вірою; не величайся, але бійся. ²¹Бо коли Бог природних галузок не пожалував, то Він і тебе не пожалує!».

«Робота для юдеїв, про яку написано в одинадцятому розділі Послання до римлян, – це робота, до якої слід ставитися з особливою мудрістю. Цією роботою не можна нехтувати. Божа мудрість має бути присутня в нашому народі. З усією мудрістю і праведністю ми повинні очистити дорогу для Царя. Юдеям повинна бути дана усіляка можливість, щоб вони могли прийти до світла». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1079.

в. Як Боже керівництво являє Його милість? До римлян 11:22-25: «²²Отже, бач добрість і суворість Божу, – на відпалих суворість, а на тебе добрість Божа, коли перебунеш у доброті, коли ж ні, то й ти будеш відтятий. ²³Та й вони, коли не зостануться в невірстві, прищепляться, бо має Бог силу їх знов прищепити. ²⁴Бо коли ти відтятий з оливки, дикої з природи, і проти природи защеплений до доброї оливки, то скільки ж більше ті, що природні, прищепляться до своєї власної оливки? ²⁵Бо не хочу я, браття, щоб ви не знали цієї таємниці, – щоб не були ви високої думки про себе, що жорстокість сталась Ізраїлеві почасти, аж поки не ввійде повне число поган».

Четвер

24 лютого

5. СВІТЛО НЕЗВАЖАЮЧИ НА ТЕМРЯВУ

а. Опишіть останню звістку, якою кожен з нас повинен поділитися з тими, з ким ми спілкуємося. Ісаї 40:10: «Ось прийде Господь, Бог, як сильний, і буде

рамено Його панувати для Нього! Ось із Ним нагорода Його, а перед обличчям Його – відплата Його»; **До римлян 11:30-32:** «³⁰Бо як і ви були колись неслухняні Богові, а тепер помилувані через їхній непослух, ³¹так і вони тепер спротивились для помилування вас, щоб і самі були помилувані. ³²Бо замкнув Бог усіх у непослух, щоб помилувати всіх».

«Ті, що чекають приходу Жениха, повинні говорити людям: «*Ось ваш Бог!*» (Ісаї 35:4). Останні промені благодатного світла, остання вістка милості, яку потрібно нести світові, – це відкриття Його характеру любові. Діти Божі повинні виявляти Його славу. Своїм життям і характером вони мають відкривати, що Божа благодать зробила для них.

Світло Сонця Праведності повинно сяяти в добрих ділах – у словах істини і вчинках святості...

Практична робота принесе набагато кращі результати, ніж саме проповідуння... Відкриються запечатані джерела глибокої Хриstopодібної любові». – *Наочні уроки Христа*. – С.415-417.

б. Опишіть досвід істинного Божого Ізраїлю в кінці історії Землі і причину виникнення цього досвіду. **Об'явлення 12:17: «І змії розлютувався на жінку, і пішов воювати з останком насіння її, що вони беруть Божі заповіді та мають свідоцтво Ісусове»; **Об'явлення 14:12:** «Тут терпеливість святих, що додержують заповіді Божі та Ісусову віру!»; **До римлян 11:33:** «О глибини багатства, і премудрости, і знання Божого! Які невідомі присуди Його, і недосліджені дороги Його!».**

«Господь звершуватиме Свою останню справу шляхами, які вельми далекі від звичайного порядку речей і абсолютно несумісні з людськими планами. Серед нас завжди знайдуться брати, які прагнуть контролювати Божу роботу, диктувати, які кроки слід зробити навіть тоді, коли робота просувається під керівництвом ангела, що приєднався до Третього Ангела в проголошенні вістки, яка призначена для світу. Бог використовує такі шляхи і засоби, які з усією очевидністю покажуть, що Він узяв управління в Свої руки». – *Євангелизм*. – С.118.

П'ятниця

25 лютого

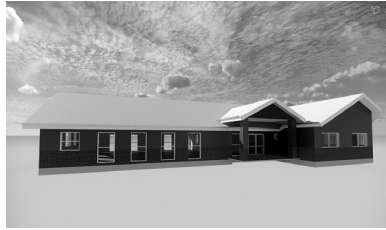
ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як мені слід досконаліше розвивати духовну силу Авраама?
2. Про що повинен пам'ятати кожен християнин сьогодні, в епоху нерівності?
3. Як я можу розвинути в язичників віру, яку Бог схвалює?
4. Які дії я можу зробити силою Христа, щоб придбати душі для Нього?
5. Як я можу практично ділитися Третьою ангельською звісткою?

Субота, 5 березня 2022 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ МО- ЛИТВИ В ПЕРЕДМІСТІ КЕЙЛОР ПАРК, АВСТРАЛІЯ

Місто Мельбурн, штат Вікторія, в якому проживають близько п'яти мільйонів осіб, – це столиця штату на материк Австралія, яка розташована на самому півдні. Реформаційний Рух Адвентистів Сьомого Дня існує тут вже більше 50 років.

У 1972 році завдяки добровільним зусиллям у західному передмісті Кейлор Парк був посвячений Дім молитви. Коли він був побудований, розміри будівлі здавалися достатніми. Однак з роками кількість членів церкви збільшилася, народилося багато дітей і зросла кількість відвідувачів церкви.

Через півстоліття цей Дім молитви в Кейлор Парк, який стоїть наче маяк у тому районі, став потребувати серйозного ремонту. Він також став занадто малий і не вміщує зростаючу кількість учасників богослужінь. У останні роки фундамент навколо Дому молитви осідає, а стіни й дах дійсно не можуть витримати зміщення фундаменту. Це вимагає дуже складного і дорогого ремонту.

Після тривалих роздумів брати прийшли до висновку, що найкраще, найпростіше і найбільш рентабельним буде відбудувати заново цю будівлю. Тому ми хочемо побудувати молитовний дім більший, ніж попередній, для поклоніння Богові, який був би свідком для оточуючих нас людей. Ми також плануємо побудувати в цій будівлі столову для проведення кулінарних презентацій, лекцій про здоров'я і евангелізацій для суспільства.

Ми отримали необхідну згоду місцевої влади, накреслили плани для будівництва і зараз йде процес отримання дозволу на будівництво.

На той час, коли цей заклик досягне вас, будівництво вже почнеться, і членам, і приятелям церкви в Кейлор Парк знадобиться ваша допомога. Дозвіл на будівництво вимагає, щоб стоянка була заасфальтована, і це значно збільшило витрати будівництва. Ми припускаємо, що для завершення цього проекту буде потрібна сума в розмірі 450 000 австралійських доларів. На сьогоднішній день ми зібрали 220 000 австралійських доларів і маємо багато членів, приятелів і навіть сусідів у нашому районі, які готові пожертвувати своїм часом, щоб допомогти в будівництві нашої нової церковної будівлі. *«Станемо й збудуємо» (Неемії 2:18)!* Будь ласка, приєднуйтеся до цієї справи і допоможіть нам завершити будівництво маяка для західного Мельбурна. Щирозеречно дякуємо і нехай Бог благословить усіх, котрі дають!

Ваші брати та сестри з Австрало-Азіатської Унії

Перетворені Божою любов'ю

«І не стосуйтеся до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, – добро, приємність та досконалість» (До римлян 12:2).

«Нам потрібно віддати себе на служіння Богові і прагнути до того, щоб наша жертва була якомога досконалішою. Бог буде задоволений, коли ми віддамо Йому як живу жертву те найкраще, чим володіємо. Хто любить Його усім серцем, той багатиме якнайповніше посвятити Йому на служіння своє життя; такі особистості постійно робитимуть усе, аби досягти гармонії свого ества із законами, які учинять їх здатними виконувати Божу волю». – Патріархи і пророки. – С.352, 353.

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідчення для Церкви. – Т.5 – С.275-281.

Неділя

27 лютого

1. ЖИВА ЖЕРТВА

а. Яке урочисте звернення представлене кожному з нас? До римлян 12:1:
«Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, – повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу».

«Бог ясно вказав, що кожна жертва, принесена для служіння у Святині, повинна бути «без вади» (Вихід 12:5). Священики уважно оглядали всіх тварин, приведених для жертвопринесення, відмовляючись від тих, у яких знайдено будь-яку ваду. Тільки жертва «без вади» могла символізувати досконалу чистоту Того, Хто мав принести Себе в жертву як «непорочного й чистого Ягнати» (1 Петра 1:19). Апостол Павло вказує, що ці жертви були прикладом того, якими повинні бути послідовники Христа». – Патріархи і пророки. – С.352.

б. Де відбувається справжнє перетворення? До римлян 12:2: «І не стосуйтеся до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, – добро, приємність та досконалість».

«Христос вимагає цілковитої віддачі. Якби Він чекав від нас меншого, Його жертва була б занадто цінною, неадекватно великою, щоб підняти нас до такого високого рівня. Наша свята віра вимагає, щоб ми відокремилися від світу. Нам не слід узгоджувати власні дії зі світом або з мертвими, формальними сповідниками. «Але перемініться відновою вашого розуму» (До римлян 12:2). Це шлях самозречення». – Свідчення для Церкви. – Т.1. – С.240.

2. СТАВШИ УБОГИМИ ДУХОМ

- а. Про що кожен з нас як віруючий застережений стосовно нас самих? До римлян 12:3:** «Через дану мені благодать кажу кожному з вас не думати про себе більш, ніж належить думати, але думати скромно, у міру віри, як кожному Бог наділив»; **Екклезіаста 7:16:** «Не будь праведним занадто, і не роби себе мудрим над міру: пощо нищити маєш себе?» (переклад з англ.).

«Серед нас поширене зло, яке повинно бути викоринене. Брати не соромляться помічати і обговорювати нібито існуючі недоліки інших людей, у той час як їхнє безцеремонне ставлення до них красномовно свідчить про їхні власні недоліки. Вони показують себе мудрими в своєму марнославстві; і Бог не може їм дати Своїх особливих благословень, бо це призведе їх до самозвеличення і завдасть шкоди дорогоцінній справі істини. Коли світ позбувся пізнання істинного Бога, тоді прийшов Ісус відкрити це незрівнянне благословення – пізнання люблячого характеру нашого Небесного Отця». – *Свідectва для проповідників*. – С.193.

- б. З якими закликами Христос звертається до кожного з нас, грішника, котрий помиляється? Від Матвія 5:3, 5:** «³Блаженні вбогі духом, бо їхнє є Царство Небесне... ⁵Блаженні лагідні, бо землю впадкують вони»; **Від Матвія 11:28-30:** «²⁸Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, – і Я вас заспокою! ²⁹Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, – і «знайдете спокій душам своїм». ³⁰Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!».

«[Від Матвія 11:29 цитується]. Ми маємо пройти школу Христа, аби навчитися в Нього лагідності і покірності. Викуплення – це процес, який готує душу до життя на Небі. Така підготовка означає пізнання Христа, звільнення від понять, звичок і вчинків, набутих у школі князя темряви. Душа повинна звільнитися від усього, що заважає бути вірним Богові.

Самолюбство породжує неспокій. Якщо ж ми народжені згори, тоді в нас будуть думки, які були в Ісуса; вони спонукали Його впокорювати Себе заради нашого спасіння. В такому разі ми не будемо шукати найвищого становища. Нашим бажанням буде сидіти біля ніг Ісуса і навчатися від Нього. Тоді зрозуміємо: цінність нашої праці не в галасі або показній активності, що ми створюємо навколо неї. Цінність нашої праці взагалі не залежить від наших сил, а зумовлена тим, наскільки ми сприйняли Святого Духа. Покладання на Бога освячує розум, і ми терпляче зносимо все». – *Бажання віків*. – С.330, 331.

«Ніхто, крім Бога, не може упокорити гордість людського серця. Ми не можемо спастися самі, і ми не можемо самостійно відродитися. На Небесах ми не почуємо жодного гімну, який би звучав приблизно в наступних словах: «Мені, який сам себе полюбив, сам себе омив і сам себе викупив, нехай буде слава,

хвала і поклоніння!» Тим часом, багато хто в цьому світі виконують подібний гімн. Вони не знають, що значить бути лагідним і смиреним серцем, і не прагнуть до такого пізнання, тому що обходяться без нього. Уся Євангелія полягає в знанні Христа, Його лагідності і смиренності». – *Свідчення для проповідників*. – С.456.

Вікторок

1 березня

3. У КОЛІ ХРИСТИЯН

а. Як Павло ілюструє роботу Церкви? До римлян 12:4, 5: «⁴Бо як в однім тілі маємо багато членів, а всі члени мають не однакове діяння, ⁵так багато нас є одне тіло в Христі, а зосібна ми один одному члени»; **1 до коринтян 12:12-23:** «¹²Бо як тіло одне, але має членів багато, усі ж члени тіла, хоч їх багато, то тіло одне, – так і Христос. ¹³Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, – чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, – і всі ми напоєні Духом одним. ¹⁴Бо тіло не є один член, а багато. ¹⁵Коли скаже нога, що я не від тіла, бо я не рука, – то хіба через це не від тіла вона? ¹⁶І коли скаже вухо, що я не від тіла, бо я не око, – то хіба через це не від тіла воно? ¹⁷Коли б оком було ціле тіло, то де був би слух? А коли б усе слух, то де був би нюх? ¹⁸Та нині Бог розклав члени в тілі, кожного з них, як хотів. ¹⁹Якби всі одним членом були, – то де тіло було б? ²⁰Отож, тепер членів багато, – та тіло одне. ²¹Бо око не може сказати руці: «Ти мені непотрібна»; або голова знов ногам: «Ви мені непотрібні». ²²Але члени тіла, що здаються слабіші, значно більше потрібні. ²³А тим, що вважаємо їх за зовсім нешановані в тілі, таким честь найбільшу приносимо, і брудкі наші члени отримують пристойність найбільшу».

«Між усіма членами Христової Церкви мають існувати тісні гармонійні взаємовідносини. Порівняння Церкви з людським тілом є вдалою ілюстрацією цих стосунків». – *Дії апостолів*. – С.317.

б. Чого очікує Бог від усіх членів Своєї Церкви? До ефесян 4:1-3, 12, 13: «¹Тож, благаю вас я, в'язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас, ²зо всякою покорою та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного, ³пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру... ¹²щоб приготувати святих на діло служби для збудування тіла Христового, ¹³аж поки ми всі не досягнемо з'єднання віри й пізнання Сина Божого, Мужа досконалого, у міру зросту Христової повноти».

«Хочу вказати вам на слова Павла в четвертому розділі Послання до ефесян. Увесь цей розділ є уроком, який Бог бажає, щоб ми вивчили і застосували його на практиці.

У четвертому розділі Послання до ефесян Божий план так ясно і просто відкритий, що всі Його діти можуть спиратися на цю істину. Тут чітко

представлені засоби, які Він призначив для збереження єдності в Його Церкві, щоб її члени могли явити світові корисний релігійний досвід». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1117.*

в. Поясніть ключі до милозвучної гармонії в Церкві. До римлян 12:9: «Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло та туліться до доброго!».

«Божественна любов найзворушливішим чином звертається до серця, закликаючи нас виявляти таке ж ніжне співчуття, що й Христос. Тільки людина, яка безкорисливо любить свого брата, має правдиву любов до Бога. Справжній християнин не допустить, щоб душа, котра перебуває в небезпеці і терпить нужду, залишилася без застереження й уваги. Він не цуратиметься грішників, дозволяючи їм ще глибше занурюватися в безодню нещастя й смутку або загинути в битві із сатаною». – *Дії апостолів. – С.550.*

«Ми повинні шукати Господа в покорі й каятті, сповідуючи наші власні гріхи, і дійшовши до тісної єдності один з одним. Брати та сестри, моліться, моліться за себе і за інших людей». // *Рев'ю енд Геральд, 29 квітня 1909 року.*

Середа

2 березня

4. РЕАЛЬНІСТЬ ЛЮДСЬКОЇ ПРИРОДИ

а. Про що ми повинні постійно пам'ятати, навіть якщо ми сповідували християнство впродовж багатьох років? Єремії 17:9: «Людське серце найлукавіше над все та невігійне, – хто пізнає його?»; **1 до коринтян 8:1 (друга частина):** «...Знання ж надимає, любов же будує!».

«Форми невір'я – різні, тому-то сатана шукає будь-яку можливість, щоб впровадити свої риси в них. У людському серці є схильність до звеличення і зверхності, якщо зроблені спроби вінчаються успіхом. Однак самозвеличенню немає місця в Божій роботі. Яким би не був ваш розум, як би ви старанно не працювали, але доти, доки ви не видалите свої прагнення до гордості і не підпорядкуєте себе Святому Духу, щоб Він керував вашою волею, ви не відчуєте втрату усіляких підстав хвалитися собою.

Духовна смерть в душі заснована на духовній гордості і спотвореному досвіді; ті, хто мають такий досвід, рідко роблять прямим шлях для своїх ніг. Якщо людина плекає гордість, то такі якості розуму, як милосердя, що дані для благословення, стають опоганеними. Найбільші перемоги, які повинні були стати спасінням життя, якби слава була віддана Богу, стали опоганеними самопрославленням. Це може здатися надто маловажним і негідним згадки, але кинуте насіння, безсумнівно, принесе певний урожай. Це такі дрібні гріхи, настільки звичайні, що вони часто залишаються непомітними, які сатана використовує в своєму згубному звабленні». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1080.*

б. Яке ставлення, що надто часто є недооціненим, насправді є головним показником справжнього християнства? До филип'ян 2:3: «Не робіть нічого підступом або з чванливості, але в покорі майте один одного за більшого від себе»; **До римлян 12:10:** «Любіть один одного братньою любов'ю; випереджайте один одного пошаною!».

«Бог вимагає від Своїх послідовників більше, ніж багато хто вважає... У нас не буде виправдання в день Божий, якщо зазнаємо невдачі в досягненні вершини зразка, який поставлений перед нами в Його Слові...

Павло бажав, щоб ми відрізняли чисту, безкорисливу любов, яку дарує Дух Христа, від безглузлого, оманливого вдавання, що заповонило світ. Ця ганебна підробка ввела в оману багатьох людей. Вона стирає грань між правдою і неправдою, погоджуючись з беззаконником замість того, щоб добросовісно вказати йому на його помилки. Такий спосіб дій ніколи не впливає із почуття справжньої дружби. Таке ставлення до людини виникає тільки від плотського стану серця. Хоча християнин завжди повинен бути ввічливим, милосердним і таким, який прощає, але водночас, він не може мати єдності з гріхом... Дух Христа викликати у нас ненависть до гріха, і водночас ми будемо готові принести будь-яку жертву заради спасіння грішника». – *Свідчення для Церкви. – Т.5. – С.171.*

Четвер

3 березня

5. ВІДУЧАЮЧИ СЕБЕ ВІД СВІТСЬКОЇ СПРЯМОВАНОСТІ

а. Які розумні настанови повинні відображатися в нашому житті, беручи до уваги наш спосіб життя в цей надзвичайно напружений час? До римлян 12:11: «У ревності не лінуйтеся, духом палайте, служіть Господеві»; **1 Івана 2:15-17:** «¹⁵Не любіть світу, ані того, що в світі. Коли любить хто світ, у тім немає любови Отцівської, ¹⁶бо все, що в світі: пожадливість тілесна, і пожадливість очам, і пиха життєва, – це не від Отця, а від світу. ¹⁷Минається і світ, і його пожадливість, а хто Божу волю виконує, той повік пробуває!».

«Очікування, пильнування і старанна праця – усе це необхідно поєднувати. Наше життя не повинно бути наповнене тільки світською суєтою, прагненнями і планами на шкоду особистому благочестю і служінню, яких вимагає від нас Бог. Нам слід палати духом, служити Господу і при цьому дбати про вчинки. Потрібно поправити світильник душі і мати в наших посудинах оливу благодаті для наших світильників. Необхідно вжити всіх заходів обережності, щоб запобігти духовного занепаду, і щоб день Господній не застав нас знеацька, немов злодій. Не слід відсувати цей день у віддалене майбутнє; він близький, і ніхто не повинен говорити у своєму серці, а тим паче своїми вчинками: «Забариться Пан мій прийти» (Від Матвія 24:48), щоб не розділити долю лицемірів і невірних.

Я бачила, що Божому народові загрожує велика небезпека; чимало людей є просто земними жителями; їхні інтереси і почуття зосереджені на цьому світі. Їхній приклад – неправильний. Світ вводиться в оману поведінкою багатьох людей, які сповідують великі і піднесені істини...

Брат А. був показаний мені як представник класу людей, що знаходяться саме в такому положенні. Вони ніколи не бувають байдужими до найменшої світської вигоди. Вони накопичують власність завдяки діловитості, наполегливості і вдалим капіталовкладенням; завдяки тому, що вони здатні отримати вигоду не тільки з доларів і фунтів, а й з центів і фартингів. Однак, поводячи себе так, вони розвивають в собі якості, що несумісні з удосконаленням християнського характеру...

Усі здібності, якими володіє людина, належать Богу. Його Слово недвозначно забороняє прив'язуватися до цього світу і узгоджувати з ним власні дії. Коли перетворююча сила Божої благодаті впливає на серце, вона направляє людину, яка була досі світською, на стежку добродітності». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.5. – С.276, 277.

П'ятниця

4 березня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як моя відданість Христу впливає на мій спосіб мислення?
2. Як лагідні люди сяють на відміну від тих, котрі мають типову людську природу?
3. Яким чином я можу бути ініціативнішим у розвитку єдності в моїй громаді?
4. Яку користь принесе мені те, що я щиро вважатиму своїх братів та сестер кращими за себе?
5. Яких аспектів цього світу мені необхідно позбавитися?

Серед друзів та ворогів

«Не будь переможений злом, але перемагай зло добром!» (До римлян 12:21).

«Щоб стати великим у Божому Царстві, потрібно бути малим дитям у смиренні, простоті віри та чистоті любові. Усіляка гордість має зникнути, всіляка заздрість має бути переможена; необхідно відмовитися від будь-якого прагнення до переваги і заохочувати у собі лагідність і довіру дитини». – *Свідоства для Церкви*. – Т.5. – С.130.

Додаткові матеріали для вивчення:

Служіння зілєння. – С.483-496.

Неділя

6 березня

1. ПОКЛАДАЮЧИСЬ НА ВІЧНІ РУКИ

- а. Навіть коли життя здається похмурим і суворим, якою має бути наша позиція? До римлян 12:12: «Тіштесь надією, утиски терпїть, перебувайте в молитві».

«Усі люди зустрічають випробування, сум, який важко перенести, спокуси, яким важко протистояти. Не несїть ваші скорботи смертним людям, але розкажіть про них Богу в молитві. Візьміть за правило – ніколи не висловлювати ні єдиного слова чи сумніву зневіри. Ваші слова надії і схвалення можуть зробити багато чого, освітлюючи життя інших і підкріплюючи їхні сили». – *Дорога до Христа*. – С.119, 120.

«Звертатися в молитві до Бога доречно в будь-який час і на всякім місці. Ніщо не може перешкодити нам відкрити свої серця в щирій молитві. Навіть серед вуличного шуму, у юрбі чи займаючись своєю звичайною справою, ми можемо звертатися до Бога, просячи у Нього допомоги й керівництва, як це робив Неємїя тоді, коли викладав своє прохання перед царем Артаксерксом. Підтримувати тісне спілкування з Богом можна скрізь. Двері нашого серця повинні бути постійно відчиненими з запрошенням для Христа, щоб Він міг ввійти й перебувати в нашій душі як бажаний Небесний Гість.

Хоча нас може оточувати порочне середовище, що розкладається, нам нема чого дихати його шкідливими випарами, адже ми маємо можливість жити в чистій атмосфері Неба. Підносячи наші серця в щирій молитві до Бога, ми можемо закрити усі входи для нечистих і поганих думок. Люди, серця яких відкриті для впливу і благословень Божих, будуть жити в більш святій атмосфері і мати постійне спілкування з Небом». – *Там саме*. – С.99.

2. ВІДКРИТЕ СЕРЦЕ - ВІДКРИТИЙ ДІМ

- а.** Назвіть дорогоцінну християнську якість, про яку ми часто забуваємо і яку необхідно цінувати в нинішньому вкрай напруженому світі. *До римлян 12:13: «Беріть уділ у потребах святих, будьте гостинні до чужинців!»; 1 Петра 4:9: «Будьте гостинні один до одного без нехоті!».*

«Біблія наголошує на тому, щоб ми проявляли гостинність. Вона не тільки вказує на гостинність як на обов'язок, а й представляє багато прекрасних прикладів вияву цієї чесноти та благословень, які вона приносить...

Лот, племінник Авраама, незважаючи на те, що він влаштувався в Содомі, був сповнений духом предка-патріарха, духом доброти та гостинності. У сутінках помітивши двох незнайомих біля міських воріт і усвідомлюючи небезпеку, яка неодмінно чатувала на них у цьому нечестивому місті, Лот наполягав, щоб вони увійшли до його домівки. Він не замислювався, на яку небезпеку наражав при цьому себе і свою сім'ю. Це була частина його життя – захищати тих, кому загрожувала небезпека, і піклуватися про безпритульних, і добро, що було здійснене безкорисливо для двох незнайомих мандрівників, привело в його домівку ангелів. Ті, котрих Лот намагався захистити, самі захистили його. З настанням темряви він ввів мандрівників у свій дім заради їхньої безпеки, на світанку ж приходьки благополучно вивели Лота та його родину за межі приреченого міста.

Ці прояви гостинності Бог вважав досить важливими, щоб описати у Своему Слові, і через тисячу років на них послався натхненний апостол: *«Не забувайте любови до приходнів, бо деякі нею, навіть не відаючи, гостинно були прийняли Анголів» (До євреїв 13:2).*

Перевага, яка була дарована Аврааму і Лоту, є доступною і для нас. Виявляючи гостинність Божим дітям, ми цілком можемо прийняти у свої оселі Його ангелів. Навіть у наш час ангели в людській подобі входять до домівок людей і люди приймають їх. Тому християн, які живуть у світлі, що виходить від Божого обличчя, завжди супроводжують невидимі ангели, і ці святі істоти залишають благословення в наших оселях». – *Свідчення для Церкви.* – Т.6. – С.341, 342.

- б.** Про який великий принцип це нам нагадує? *До филип'ян 2:4: «Нехай кожен дбає не про своє, але кожен і про інших».*

«Наша робота в цьому світі – жити для блага ближніх, благословляти їх, бути гостинними, і часто лише ціною особистих незручностей ми можемо допомагати тим, хто дійсно потребує нашої опіки, благословення нашого суспільства і наших сімей». – *Там саме.* – Т.2. – С.645.

3. ЛЮБІТЬ ЯК НІХТО ІНШИЙ

- а. Опишіть глибину дивовижної, виняткової якості, якої ми можемо навчитися в Ісуса. **1 Петра 1:21-23:** «²¹Через Нього ви віруєте в Бога, що з мертвих Його воскресив та дав славу Йому, щоб була ваша віра й надія на Бога. ²²Послухом правді очистьте душі свої через Духа на нелицемірну братерську любов, і ревно від щирого серця любіть один одного, ²³бо народжені ви не з тлінного насіння, але з нетлінного, – Словом Божим живим та тривалим»; **До римлян 12:14:** «Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклиняйте!».

«Ми можемо пізнати уроки лагідності та смирення, коли підемо на Голгофу і, дивлячись на хрест, побачимо нашого Спасителя, Сина Божого, Який вмирає у передсмертних муках, Праведного за неправедних. Дивіться на Того, Хто міг викликати до Себе на допомогу легіони ангелів, промовивши лише одне слово, Того, Хто був об'єктом глузувань, лайки та ненависті, Який віддав Себе в жертву за гріх. Страждаючи, Він нікому не погрожував; Його лихословили, але Він не лихословив взаємно; на хресті Він молився за Своїх убивць. Він умирав за них. Він сплатив безмежну ціну за кожного з них. Він не залишить жодного, кого Він купив дорогою ціною. Христос допустив, щоб Його побили і осміяли, не видавши при цьому жодного звуку нарікання. Ця смиренна Жертва – Божий Син. Його престол від вічності, і царству Його не буде кінця... О, погляньте на Голгофський хрест, подивіться на Божого Сина, Який страждає за вас!..

Божий Син був відкинутий і зневажений заради нас. Чи можете ви, споглядаючи хрест, бачачи оком віри страждання Христа, говорити про свої скорботи та страждання? Чи можете ви виношувати плани відплати ворогам у своєму серці, коли з тремтячих блідих вуст Христа зривалися слова про Своїх мучителів, Своїх вбивць: «*Отче, відпусти їм, – бо не знають, що чинять вони!*» (Від Луки 23:34)?». – Щоб мені пізнати Його. – С.65.

- б. Назвіть деякі життєво важливі ключі для навернення душ до Христа. **До римлян 12:15:** «*Тіштесь з тими, хто тішиться, і плачте з отими, хто плаче!*».

«Мої брати, нехай ваші серця упокорюються і каються. Нехай з ваших вуст виходять слова співчуття та любові, які не зашкодять вустам. Нехай інші люди відчують ту теплоту, яку любов може створити в серці». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.3. – С.1164.

«Необхідно докладати зусилля, аби особисто зблизитися з людьми. Якби менше часу приділялося проповідуванню, а більше – особистому служінню, можна було б бачити кращі результати. Бідні мають потребу в допомозі, хворі – у догляді, засмучені і ті, хто зазнав важкої втрати, – у розраді, необізнані – у повчанні, недосвідчені – у пораді. Ми повинні плакати з

тими, що плачуть, і радіти з тими, що радіють. Робота, що супроводжується силою переконання, силою молитви, силою любові Божої, не може бути безплідною». – Служіння зцілення. – С.143, 144.

Середа

9 березня

4. РОЗПОВІДАЮЧИ ІНШИМ ЛЮДЯМ

а. Яке природне ставлення ми всі повинні замінити на ставлення Христа, котре так сильно відрізняється від нашого? Чому? Якова 1:9, 10: *«⁹А понижений брат нехай хвалиться високістю своєю, ¹⁰а багатий – пониженням своїм, бо він промине, як той цвіт трав'яний»;* **До римлян 12:16:** *«Думайте між собою однаково; не величайтеся, але наслідуйте слухняних; «не вважайте за мудрих себе!».*

«[Христос] бачив, що дух самоправедності послабить Церкву і стане прокляттям для неї. Люди вважатимуть, що власними зусиллями зможуть послужити собі місце в Царстві Небесному. Вони гадатимуть, що коли досягнуть певних успіхів, Господь прийде лише допомогти їм. Таким чином буде зростати значення власного «я» і применшуватися значення Ісуса. Багато людей, досягнувши навіть незначного успіху, почнуть підноситися і відчувати себе вищими за інших. Їм подобаються лестоці, і якщо їх не вважають найважливішими персонами, вони виявляють ревність. Саме від цієї небезпеки Христос прагне застерегти Своїх учнів.

Будь-яке вихваляння власними заслугами недоречне...

Любов тішить істиною і не вдається до заздрісних порівнянь. Хто любить, той порівнює лише милість Христа зі своїм недосконалим характером». – *Наочні уроки Христа.* – С.400-402.

б. Про яку натхненну мудрість ми завжди маємо пам'ятати, якщо інші люди до нас погано ставляться? До римлян 12:17, 18: *«¹⁷Не платіть нікому злом за зло, дбайте про добре перед усіма людьми!¹⁸Коли можливо, якщо це залежить від вас, – живіть у мирі з усіма людьми!»;* **Притовісті 16:7:** *«Як дороги людини Господь уподобає, то й її ворогів Він замирює з нею».*

«Непохитна віра і безкорислива любов подолають усі труднощі, що виникають на шляху виконання обов'язку і заважають нам звершувати духовну війну. Коли працівники, які натхненні цією вірою, йдуть уперед у справі спасіння душ, вони *«будуть бігати – і не потомляться, будуть ходити – і не помучаться»* (Ісаї 40:31).

Я запевняю вас, що якщо ви будете діяти правильно, Бог упокорить ваших ворогів. Він підтримає та підкріпить вас. Укладіть заповіт із Богом, щоб ретельно охороняти свої уста. *«Коли хто не помиляється в слові, то це муж досконалий, спроможний приборкувати й усе тіло»* (Якова 3:2). Пам'ятайте,

мстиві слова ніколи не створять у людини враження, ніби вона здобула перемогу. Нехай Христос промовляє через вас. Не втрачайте благословень, що обіцяні людині, яка не мислить зла». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.7. – С.243.

«У всіх ваших труднощах залишайтеся спокійними і незворушними, терплячими і стриманими, не платіть злом за зло, але на зло відплачуєте добром. Дивіться на вершину сходів. Бог височіє на них. Його слава сяє для кожної душі, що піднімається ними до Неба. Ці сходи – Ісус. Підіймайтеся по Ньому, притуліться до Нього, і скоро ви зійдете зі сходів у Його вічному Царстві». – *Там саме*. – Т.8. – С.130.

Четвер

10 березня

5. СТАВЛЕННЯ – ЦЕ ВСЕ

а. Опишіть терпіння святих, яке ми маємо розвинути, якщо сподіваємось на попечування у Христі для вічності. Від Луки 21:19: *«Терпеливістю вашою душі свої ви здобудете»;* **До римлян 12:19:** *«Не мститься самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: «Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь».*

«Існує дорогоцінний досвід, досвід, який дорогоцінніший, ніж чисте золото, і який має отримати кожен, хто ходитиме вірою. Той, хто ходитиме шляхом непохитної віри в Бога, матиме зв'язок з Небом. Боже дитя повинно виконувати свою роботу, чекаючи сили та керівництва лише від Бога. Воно повинно працювати, не впадаючи у відчай, і бути сповнене надії навіть якщо перебуватиме в найбільш обтяжуючих обставинах, які випробовують». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.2. – С.1022.

«Коли відверта зневага до Божого Закону стане майже всезагальною, коли Його народ буде терпіти утиски й переслідування з боку ближніх, Господь неодмінно заступиться за Своїх дітей». – *Наочні уроки Христа*. – С.178.

«Господь відповідатиме на ревні молитви Його народу, тому що Він любить, щоб Його народ шукав Його всім серцем і покладався на Нього як на свого Спасителя. Його шукатимуть, щоб Він звершив це для Свого народу, і Він повстане як їхній Захисник і Месник». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1081.

б. Як вірні Божі діти повинні сяяти в цьому поколінні? До римлян 12:20, 21: ²⁰*«Отож, як твій ворог голодний, – нагодуй його; як він прагне, – напій його, бо, роблячи це, ти згортаєш розпалене вугілля йому на голову. ²¹Не будь пере-можений злом, але перемагай зло добром!».*

«Ми можемо так і не дізнатися до дня суду про те, який вплив справила наша доброта і розсудливість на непослідовних, нерозумних та недостойних людей. Якщо, випробувавши на собі їхню провокацію і несправедливість, ви будете поводитися з ними, ніби вони ні в чому не винні, і навіть намагатиметеся виявити до них особливу доброту, то цим виконаєте свій хри-

стіянський обов'язок. Вони будуть здивовані й осоромлені, вони ясніше й виразніше побачать свій спосіб дій і свою злість, ніж якби ви цим докоряли їх». – *Медичне служіння*. – С.209, 210.

П'ятниця

11 березня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Про що я маю пам'ятати, коли спокушаюся висловити своє розчарування?
2. Чому я маю згадувати випадки, коли гостинність була благословенням для мене?
3. Як я покликаний розмірковувати над ставленням Христа до Його вбивць?
4. У яких сферах життя сатана змушує мене вважати, що тим чи іншим чином я є кращим?
5. Навіть якщо я можу мати рацію, як я повинен ставитися до тих, котрі можуть помилятися?

У смиренній лагідності

«Але зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертуйте на пожадливість» (До римлян 13:14).

«[До римлян 13:14 цитується]. Нехай кожен вникне в ці слова і зрозуміє, що Господь не приймає жодного компромісу». – Свідощтва для проповідників. – С.171.

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідощтва для Церкви. – Т.6. – С.394-403.

Неділя

13 березня

1. НАТХНЕНИЙ БАЛАНС

- а. Поясніть всебічні обов'язки християн будь-якої епохи щодо земної влади.**
До римлянам 13:1-7: «¹Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога. ²Тому той, хто противиться владі, противиться Божій постанові; а ті, хто противиться, самі візьмуть осуд на себе. ³Бо володарі – пострах не на добрі діла, а на злі. Хочеш не боятися влади? Роби добро, і матимеш похвалу від неї, ⁴бо володар – Божий слуга, тобі на добро. А як чиниш ти зле, то бійся, бо недармо він носить меча, він бо Божий слуга, месник у гніві злочинцеві! ⁵Тому треба коритися не тільки ради страху кари, але й ради сумління. ⁶Через це ви й податки даєте, бо вони служителі Божі, саме тим завжди зайняті. ⁷Тож віддайте належне усім: кому податок – податок, кому мито – мито, кому страх – страх, кому честь – честь»; *Дії 4:18-20:* «¹⁸І, закликавши їх, наказали їм не говорити, і взагалі не навчати про Ісусове Ім'я. ¹⁹І відповіли їм Петро та Іван, та й сказали: «Розсудіть, чи це справедливе було б перед Богом, щоб слухатись вас більше, як Бога? ²⁰Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули!»; *Дії 5:17-20:* «¹⁷А первосвященик, уставши, та й усі, хто був із ним, хто належавав до саддукейської ереси, переповнилися заздрощами, ¹⁸і руки наклали вони на апостолів, і до в'язниці громадської кинули їх. ¹⁹Але Ангел Господній вночі відчинив для них двері в'язничні, і, вивівши їх, проказав: ²⁰«Ідіть, і, ставши, говоріть до народу у храмі всі слова цього життя».

«Коли учні, після воскресіння Ісуса, проповідували Христа, і до того ж розп'ятого, влада веліла їм аж ніяк не говорити і не вчити про Ім'я Ісуса. [Дії 4:19, 20 цитується]. Вони продовжували проповідувати Добру звістку спасіння через Христа, і Божа сила супроводжувала цю звістку. Хворі цілювалися, і тисячі людей приєднувалися до Церкви...

Однак Небесний Бог, Всемогутній Правитель Всесвіту, взяв цю справу у Свої руки, бо люди повстали проти Його роботи. Він ясно показав їм, що над людиною є Владика, Чий авторитет слід шанувати...

Той, хто прагне примусити людей дотримуватися установлень папства і зневажає авторитет Бога, виконує таку ж роботу, що і юдейські вожді за днів апостолів. Коли закони земних правителів суперечитимуть законам Верховного Правителя Всесвіту, тоді вірні піддани Бога залишаться відданими Йому». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.5. – С.713.

«Я бачила, що наш обов'язок – у будь-якому разі підкорятися законам нашої країни, якщо вони не суперечать вищому Закону, який Бог промовив Своїм голосом на горі Сінай, а згодом власноруч написав на камені». – *Там саме*. – Т.1. – С.361.

Понеділок

14 березня

2. ЗБЕРІГАЮЧИ НАЛЕЖНУ ПОВАГУ

а. Якого відношення та критеріїв навчав Христос щодо наших обов'язків перед Богом та владою? Від Марка 12:13-17: «¹³І вони вислали деяких із фарисеїв та іродіянів до Нього, щоб зловити на слові Його. ¹⁴Ті ж прийшли та й говорять Йому: «Учителю, знаємо ми, що Ти справедливий, і не зважаєш зовсім ні на кого, бо на людське обличчя не дивишся, а наставляєш на Божу дорогу правдиво. Чи годиться давати податок для кесаря, чи ні? Давати нам, чи не давати?» ¹⁵А Ісус, знаючи їх лицемірство, сказав їм: «Чого ви Мене випробовуєте? Принесіть Мені гріш податковий, щоб бачити». ¹⁶І принесли вони. А Він каже до них: «Чий це образ і напис?» Ті ж Йому відказали: «Кесарів». ¹⁷Ісус тоді каже в відповідь їм: «Віддайте кесарево – кесареві, а Богові – Боже!» І дивувалися з Нього вони...»; **До римлян 14:16:** «Нехай ваше добре не зневажається».

«Слова Христа були не спритним вивертом, а щирою відповіддю на запитання. Тримаючи в руці римську монету, на якій були зображення й ім'я кесаря, Він заявив: оскільки юдеї живуть під захистом римської влади, то повинні підтримувати цю владу, доки це не суперечить вищому обов'язку стосовно Бога. Залишаючись лояльними до державних законів, вони передусім мають бути слухняні Богові». – *Бажання віків*. – С.602.

б. На прикладі вірних Божих мужів опишіть ставлення, яке ми завжди повинні виявляти до влади. Данійла 6:17-23: «¹⁷Тоді цар звелів, і привели Данійла, та й кинули до лев'ячої ями. Цар заговорив і сказав Данійлові: «Твій Бог, що ти Йому служиш, Він завжди врятує тебе!» ¹⁸І принесений був один камінь, і був покладений на отвір ями, а цар запечатав її своєю печаткою та печаткою своїх вельмож, що не буде змінена Данійлова справа. ¹⁹Тоді цар пішов до свого палацу, і провів ніч у пості, і до нього не впроваджено наложниці, а сон його помандрував від нього. ²⁰Того часу цар устав за зірницю на світанку, і в поспіху пішов до лев'ячої ями. ²¹А як цар наближався до ями, до Данійла, то

кликнув сумним голосом. Цар заговорив та й сказав до Даниїла: «Даниїле, рабе Бога Живого, чи твій Бог, Якому ти завжди служиш, міг урятувати тебе від левів?»²² Тоді Даниїл заговорив із царем: «Царю, навіки живи!²³ Мій Бог послав Свого Ангола, і позамикав пащі левів, і вони не пошкодили мені, бо перед Ним знайдено було мене невинним, а також перед тобою, царю, я не зробив шкоди»; **До Тита 3:1, 2:** «¹Нагадауй їм, щоб слухали влади верховної та корилися їй, і до всякого доброго діла готові були, ²щоб не зневажали нікого, щоб були не сварливі, а тихі, виявляючи повну лагідність усім людям»; **1 Петра 2:17:** «Шануйте всіх, братство любіть, Бога бійтеся, царя поважайте».

«Ми повинні визнавати земний уряд як Божественну установу, навчаючи, що послух його законним вимогам є нашим найвищим обов'язком. Однак коли його вимоги суперечать вимогам Божим, тоді ми повинні слухатися більше Бога, аніж людей. Слово Боже вище за будь-яке людське законодавство. Слова «*Так говорить Господь*» не повинні підмінюватися словами «так говорить церква», або «так говорить держава». Вінець Христа має бути піднесений над коронами земних володарів.

Ми не повинні зневажати чи ігнорувати владу. Наші слова, викладені в усній чи письмовій формі, повинні бути ретельно зваженими, аби про нас не склалося враження, ніби ми противники закону чи порядку. Нам не слід вдаватися до нерозважливих слів чи вчинків, що можуть зачинити перед нами усі двері. Наш обов'язок – йти вперед в Ім'я Христа, захищаючи довірені нам істини». – *Дії апостолів*. – С.69.

«Нерозумно постійно вишукувати недоліки у тому, що робить уряд. Не наша справа критикувати людей чи їхні встановлення... Наше завдання – готувати людей до того, щоб вони встояли у великий день Божий. Нам не слід ухилятися до таких сфер, які можуть спровокувати суперечку або пробудити ворожнечу у іншівірівців». – *Свідцтва для Церкви*. – Т.6. – С.394.

«Якомога скромніше, у дусі милосердя і Божої любові ми повинні вказувати людям на те, що Господь Бог є Творцем неба і землі, а сьомий день – субота Господня». – *Там саме*. – С.395.

Вікторок

15 березня

3. ПРАГНУЧИ ОТРИМАТИ ДУХ БОЖИЙ

- а. Опишіть, як на нас вплине запис Божого Закону в наших серцях. До римлян 13:8-10:** «⁸Не будьте винні нікому нічого, крім того, щоб любити один одного. Бо хто іншого любить, той виконав Закона. ⁹Бо заповіді: «Не чини перелюбу», «Не вбивай», «Не кради», «Не свідкуй неправдиво», «Не пожадай» й які інші, вони містяться всі в цьому слові: «Люби свого ближнього, як самого себе!»¹⁰ Любов не чинить зла ближньому, тож любов – виконання Закону».

«Божий Закон виконується тільки в тому випадку, коли люди люблять Бога всім серцем своїм, усім розумом своїм, всією душею та з цілої сили

своєї та ближнього свого як самих себе. Саме прояв такої любові приносить славу Богу на висоті, творить на землі мир і в людях добру волю. Господь прославляється, коли досягається велика мета Його Закону. Упродовж віків Святий Дух наповнює любов'ю людські серця, бо любов є живим принципом братерства.

Себелюбству не повинно бути місця в жодному таємному куточку душі. Бог бажає, щоб Небесний план був здійснений, щоб Божественний Небесний порядок і гармонія панували всюди, у кожній сім'ї, у кожній громаді, у кожній установі. Якби ця любов наче закваска діяла в суспільстві, то ми бачили б виконання благородних принципів у християнській вихованості та ввічливості, а також у християнському милосерді до тих, хто куплений Кров'ю Христа. Духовне перетворення спостерігалось б в усіх наших сім'ях, у наших установах та громадах. Коли таке перетворення відбудеться, всі ці установи стануть знаряддями, за допомогою яких Бог зіллє на світ Небесне світло, і таким чином, завдяки Божественній дисципліні та вихованню, підготує людей до життя в Небесному суспільстві.

Ісус пішов приготувати місце для тих, хто за допомогою Його любові та благодаті готується до життя в оселях блаженства. У Божій Небесній сім'ї не виявиться жодного егоїста. Мир і злагода, що панують у Небесних дворах, не порушиться присутністю грубої чи нелюб'язної людини. Хто в цьому світі підносить себе у справі, яка доручена йому, той ніколи не побачить Божого Царства, якщо дух його не зміниться і він не стане лагідним і смиренным, виявляючи простоту дитини». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.8. – С.139, 140.

б. Який заклик пробудження зараз звучить для нас голосніше, ніж будь-коли?
До римлян 13:11: «І це тому, що знаєте час, що пора нам уже пробудитись від сну. Бо тепер спасіння ближче до нас, аніж тоді, коли ми ввірували».

«Нехай служителі й рядові члени Церкви виходять вперед на дозрілі ниви і переконують безтурботних та байдужих шукати Господа, доки Його ще можна знайти». – *Там саме*. – Т.8. – С.253.

«Тепер день Божий ближче до нас, ніж коли ми ввірували, і нам слід бути ревнішими, палкішими і стараннішими, ніж у ті далекі дні. Сьогодні нас оточують набагато більші небезпеки, ніж тоді. Люди в наш час є запеклішими. Ми потребуємо сьогодні сповнення Духом Христа, і нам не слід заспокоюватися доти, доки ми не отримаємо Його». – *Там саме*. – Т.5. – С.162.

Середа

16 березня

4. МЕТА ТА ЗАВЯТТЯ, ЯК НІКОЛИ РАНІШЕ

а. Що є вирішальним фактором у міру нашого наближення до кінця часу?
До римлян 13:12-14: «¹²Ніч минула, а день наблизився, тож відкиньмо вчинки темряви й зодягнімось у зброю світла. ¹³Як удень, поступаймо добродібно, не в гульні та п'янстві, не в перелюбі та розпусті, не в сварні та заздрощах, ¹⁴але зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертайте на пожадливість!».

«Господь не зачинив Небо перед Своїм народом; але їхній постійний відступ від віри, суперечки, заздрість і суперництво відокремили їх від Нього. Гордість та любов до світу живуть у серці...

Моральна неохайність поширена, навіть серед тих, які називають себе послідовниками Христа. Чимало людей охоче беруть участь у світських, деморалізованих розвагах, які забороняє Боже Слово. Таким чином, вони розривають свій зв'язок з Богом і приєднуються до лав світських любителів насолод. Якби Бог представив їхні гріхи перед ними такими, якими вони є в Його очах, вони відчули б ганьбу і жах.

І що спричинило такий тривожний стан? Багато хто прийняв теорію релігійної істини, не звернувшись до її принципів. Є, звичайно, небагато людей, які відчують справжній жаль про гріх, які глибоко, гостро усвідомлюють порочність ества, яке не розкаялося, і намагаються жити так, як жив Христос. Кам'яне серце не змінене на тілесне. Мало хто готовий впасти на Сkelю і розбитися.

О, яка неперевершена любов і поблажливість, що коли ми навіть не просили про Божественну милість, Христос готовий був звершити наше викуплення! Однак наш великий Лікар вимагає безумовної покори кожної душі. Ми ніколи не повинні самі призначати собі щось. Христос повинен повністю керувати нашою волею і діями, або Він не заступиться за нас». // *Ознаки часу, 14 липня 1887 року.*

«Ми стоїмо ніби на порозі вічного світу і чекаємо на славний прихід нашого Господа. Ніч минула, а день наблизився. Коли ми усвідомимо велич Плану спасіння, то станемо набагато мужнішими, самовідданішими і вірнішими, ніж зараз.

Ми ще маємо звершити велику роботу, перш ніж наші зусилля увінчаються успіхом. У наших сім'ях і церквах мають відбутися рішучі зміни. Батьки мають працювати для спасіння своїх дітей. Бог бажає співпрацювати з нами, коли ми зі свого боку зробимо все, що Він доручив нам, використавши для цього всі необхідні здібності та вміння. Однак через нашу невіру, любов до світу і ледарства душі, викуплені Кров'ю Христа вмирають у своїх гріхах під покровом наших осель і не одержують застереження. Невже сатані завжди буде дозволено так радіти? О, ні! Світло, яке випромінюється з Голгофського хреста, показує, що на нас чекає ще більша робота, ніж усе, що ми бачили досі». – *Свідectва для Церкви. – Т.5. – С.382, 383.*

Четвер

17 березня

5. БРАТЕРСЬКА ЛЮБОВ

- а. З огляду на той факт, що всі люди різні, як ми повинні ставитись один до одного? *До римлян 14:7-13:* «⁷Бо ніхто з нас не живе сам для себе, і не вмирає ніхто сам для себе. ⁸Бо коли живемо – для Господа живемо, і коли вмираємо – для Господа вмираємо. І чи живемо, чи вмираємо – ми Господні! ⁹Бо Христос на те й умер, і ожив, щоб панувати і над мертвими, і над живими. ¹⁰А ти нащо осуджуєш брата свого? Чи чого ти погорджуєш братом своїм? Бо всі станемо

перед судним престолом Божим. ¹¹Бо написано: «Я живу, каже Господь, і схилиться кожне коліно передо Мною, і визнає Бога кожен язик!» ¹²Тому кожен із нас сам за себе дасть відповідь Богові. ¹³Отож, не будемо більше осуджувати один одного, але краще судить про те, щоб не давати братові спотикання та спокуси».

«Будь-які життєві контакти вимагають самоконтролю, поблажливості та співчуття. Ми настільки сильно відрізняємося за характером, звичками, освітою, що наші погляди на ті самі речі відрізняються один від одного. Ми по-різному судимо. Наше розуміння істини, наші ідеї щодо способу життя не є у всьому однаковими. Не знайдеться і двох людей, чії досвіди були б ідентичними у всіх деталях. Переживання одного відрізняються від переживань іншого. Обов'язки, які одному здаються легкими, для іншого занадто важкі й обтяжливі.

Людська натура настільки тлінна, надто неосвічена, надто схильна до неправильних уявлень, що кожен з нас має бути обережним в оцінках, які ми даємо іншим. Ми мало знаємо про той тягар, який наші дії накладають на досвід інших людей. Те, що ми робимо або говоримо, може здатися нам мало-значним, хоча, якби наші очі були відкриті, ми побачили б, що від цього залежать найважливіші результати, які приносять добро чи зло». – *Служителі Євангелії*. – С.473.

6. Як Господь розглядає тих, котрі є причиною розділень у Його Церкві? Тільки яким чином ми можемо досягти єдності і в сім'ї, і в Церкві? *Приповісті 6:16-19*: «¹⁶Оцих шість ненавидить Господь, а ці сім – то гідота душі Його: ¹⁷очі пишині, брехливий язик, і руки, що кров неповинну ллють, ¹⁸серце, що плекає злочинні думки, ноги, що скванно біжать на лихе, ¹⁹свідок брехливий, що брехні роздмухує, і хто розсіває сварки між братів!»; *До колосян 1:27, 28*: «²⁷Що їм Бог захотів показати, яке багатство слави цієї таємниці між поганами, а вона – Христос у вас, надія слави! ²⁸Його ми проповідуємо, нагадуючи кожній людині й навчаючи кожну людину всякої мудрости, щоб учинити кожну людину досконалою в Христі».

«Причиною незгоди і відсутності єдності в родинах і в Церкві є розділення з Христом. Наблизитися до Христа – означає наблизитися одне до одного. Таємниця справжньої єдності в Церкві й сім'ї полягає не в дипломатії, не в управлінні, не в надлюдських зусиллях, спрямованих на подолання труднощів, якими б великими вони не були, а в єдності з Христом.

Чим більше ми наближаємося до Христа, тим ближче стаємо один до одного. Бог прославлений тоді, коли Його народ діє дружно і злагоджено». – *Християнська родина*. – С.179.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Який приклад я подаю друзям та сім'ї щодо земної влади?
2. Поясніть баланс у шануванні Величі Неба понад усе.
3. Як моє ставлення заважатиме Духу Божому в моєму житті?
4. Якими мають бути мої дії у приготуванні до повернення Христа?
5. Як зміняться мої стосунки з іншими людьми, якщо я цілковито знайду Христа?

Остаточна спадщина віри

«Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі, щоб ви збагатились надією, силою Духа Святого!» (До римлян 15:13).

«Мої брати та сестри, зосередьте свої думки на Христі. Нехай ваше серце постійно підноситься в молитві до Бога. Дивіться на Ісуса і на те, що Він знав і переніс заради нас, аби ми могли мати життя, яке можна порівняти з життям Бога». – *Листи та рукописи*. – Т.21. – Р.95, 1906 р.

Додаткові матеріали для вивчення:
Служіння зцілення. – С.503-516.

Неділя

20 березня

1. МУЖНЬО РОЗВИВАЮЧИ

- а. Як ми можемо найефективніше розвивати один одного? До римлян 14:19:**
«Отож, пильнуймо про мир, та про те, що на збудування один одного!».

Сам Ісус ніколи не йшов на компроміс заради миру. Його серце було переповнене любов'ю до всього людства, але Він ніколи не потурав людям у їхніх гріхах. Як справжній Друг Він не міг мовчати, коли вони прямували шляхом, згубним для їхніх душ, – душ, викуплених Його Кров'ю. Він закликав людей бути чесними перед самими собою, вірними великим вічним ідеалам. Слуги Христа покликані до цієї ж роботи і повинні остерігатися, щоб, намагаючись уникнути непорозумінь, вони не поступилися істиною. Дбаймо про мир (див. До римлян 14:19), але справжнього миру неможливо досягти, жертвуючи принципами. Жодна людина не зможе зберегти вірність принципам, не викликаючи опору. Сини непокори повстануть проти духовності християнства. Однак Ісус сказав учням: «Не лякайтеся тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може» (Від Матвія 10:28). Вірним Богові нічого боятися людської сили чи ненависті сатани. У Христі їм забезпечене вічне життя. Єдине, чого слід боятися, – це поступитися істиною і таким чином зрадити довір'я, яким їх ушанував Бог». – *Бажання віків*. – С.356.

Понеділок

21 березня

2. ПОДОБА ХРИСТУ

- а. Якою відповідальністю кожен із нас як член тіла Христа надто часто нехтує? До галатів 6:1, 2:** «¹Браття, як людина й упаде в який прогріх, то ви, духовні, виправляйте такого духом ласидности, сам себе доглядаючи, щоб не спокусився й ти! ²Носить тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового»;

До римлян 15:1, 2: «¹Ми, сильні, повинні нести слабості безсилых, а не собі догоджати. ²Кожен із нас нехай догоджає ближньому на добро для збудування».

«Я вважала і продовжую вважати винних у серйозних гріхах своїми братами та сестрами, хоча досі вони не бачать цих гріхів у тому світлі, в якому їх бачить Бог. Однак Господь довготерпить цих людей, то чому б і мені не чинити так само? Він ще справить на їхні серця такий сильний вплив Своїм Святим Духом, що гріх, як свого часу Павлу, і їм здасться вкрай порочним.

Ми дуже мало знаємо про наше серце і погано розуміємо нашу потребу в Божій милості. Ось чому ми так мало цінимо ніжне милосердя, яке Ісус виявляє до нас і яке ми повинні виявляти один до одного. Нам слід пам'ятати, що наші брати – слабкі смертні люди, які помиляються так само як і ми. Припустимо, що брата здолала спокуса, тому що він не пильнував, як слід, і припустився помилки, яка зазвичай йому не властива. Як ми маємо поставитися до нього? Ми дізнаємося з Біблії, що люди, яких Бог використовував у великій та слаavnій справі, чинили тяжкі гріхи. Господь не залишав ці гріхи поза увагою, але й не відкидав Своїх рабів. Коли вони каюлися, Він прощав їх зі Своєї милості, явив обличчя Своє і діяв через них. Нехай ці слабкі, бідні смертні люди подумують про те, як сильно вони потребують Божого співчуття і терпіння та своїх братів. Нехай вони остерігаються судити та критикувати інших». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.5. – С.246, 247.

б. Опишіть приклад Господа, який залишений для нас. До римлянам 15:3: «*Бо й Христос не Собі догоджав, але як написано: «Зневаги тих, хто Тебе зневажає, упали на Мене».*

«Хоча Христос жив у цьому світі, Він був не від цього світу. Йому було нескінченно боляче стикатися з ворожнечею, розбещеністю і нечистотою, яку сатана вніс у цей світ, але Він мав попрацювати над тим, щоб привести людину у згоду з Божественним планом, з'єднати землю з Небом, і Він готовий був на будь-яку жертву задля досягнення цієї цілі. Він був «випробуваний в усьому, подібно до нас» (*До євреїв 4:15*). Сатана завжди залишався напоготові, на кожному кроці осаджуючи Його своїми лютими спокусами і нападками, але Він «не вчинив... гріха, і не знайшлося в устах Його підступу!» (*1 Петра 2:22*)...

Нехтуючи гріхом, Він з великим співчуттям плакав над кожним грішником. Він не догоджав Собі. Велич Неба зодягнувся в смирення дитини. Таким є характер Христа. Чи йдемо ми Його стопами?». – *Там саме*. – С.421, 422.

Вікторок

22 березня

3. НАДІЯ ПОВИННА ЗАСЯТИ

а. Коли нас оточує морок, де ми можемо отримати надію? До римлян 15:4, 13: «⁴А все, що давніше написано, написано нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію... ¹³Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі, щоб ви збагатились надією, силою Духа Святого!».

«Бідна, тремтяча душе, покладись на Божі обітниці. Тоді ворожі кайдани зламаються, і його повчання не досягнуть своєї мети. Не слухай нашіптування ворога. Звільнився, пригноблена душе, будь відважною, скажи своєму бідному серцю, що зневірилось: «*Май надію на Бога, бо я Йому буду ще дякувати за спасіння Його!*» (Псалом 42:6). Я знаю, що Бог любить тебе; тож довірся Йому. Не думай про те, що робить тебе сумною та печальною; відвертайся від будь-якої неприємної думки і пам'ятай про дорогоцінного Ісуса. Розмірковуй про Його силу спасати, про Його вічну, незрівнянну любов до тебе, навіть до тебе». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.2. – С.319.

б. Якою має бути мета нашого спілкування у Христі? До римлян 15:5-7: «⁵А Бог терпеливості й потіхи нехай дасть вам бути однодумними між собою за Христом Ісусом, ⁶щоб ви однодушно, одними устами славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. ⁷Приймайте тому один одного, як і Христос прийняв нас до Божої слави».

«Якщо Христос приніс незмірно велику жертву, спасаючи людей і єднаючи їх один з одним тією єдністю, в якій Він єдиний зі Своїм Отцем, то чи можуть Його послідовники вважати надто непосильною яку-небудь жертву зі свого боку задля збереження цієї єдності?

Якщо світ бачить, що в Божій Церкві існує досконала гармонія, вона стає для людей переконливим доказом на користь християнської релігії». – *Там саме*. – Т.4. – С.19.

в. Як цей благословенний досвід має розширюватися? До римлян 15:8-12, 16: «⁸Кажу ж, що Христос для обрізаних став за служку ради Божої правди, щоб отцям потвердити обітниці, ⁹а для поган – щоб славили Бога за милосердя, як написано: «Тому я хвалитиму Тебе, Господи, серед поган, і Ім'я Твоє буду виспівувати!» ¹⁰І ще каже: «Тіштесь, погани, з народом Його!» ¹¹І ще: Хваліть, усі погани, Господа, виславляйте Його, усі люди! ¹²І ще каже Ісая: «Буде корінь Єссеїв, що постане, щоб панувати над поганами, – погани на Нього надіятись будуть!.. ¹⁶Щоб був я слугою Христа Ісуса між поганами, і виконував святу службу Євангелії Божої, щоб приношення поган стало приємне й освячене Духом Святим».

«Господь проголосив, що язичники будуть зібрані до світла, і не лише язичники, а й євреї... Євреї живуть усюди, і до них треба обов'язково донести світло істини для теперішнього часу. Чимало євреїв прийдуть до світла і з дивовижною силою проголосять незмінність Закону Божого. Господь Бог буде трудитися, Він створить дивовижні чудеса праведності». – *Євангелізм* – С.578.

«Апостол Павло навчав, що віруючі мають бути «освячені Духом Святим» (До римлян 15:16). У чому полягає робота Святого Духа? Ісус сказав Своїм учням: «Коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попроведить до цілої правди» (Від Івана 16:13)». – *Велика боротьба*. – С.469.

4. ПОШИРЮЮЧИ ІСТИНУ, А НЕ НЕПРАВДУ

а. Про що Павло застерігав віруючих у Римі наприкінці свого послання? До римлян 16:17-19: *«¹⁷Благаю ж вас, браття, щоб ви остерігалися тих, хто чинить розділення й згіршення проти науки, якої ви навчилися, і уникайте їх, ¹⁸бо такі не служать Господеві нашому Ісусу Христу, але власному череву; вони добрими та гарними словами зводять серця простодушних. ¹⁹Ваша ж слухняність дійшла до всіх. І я тішусь за вас, але хочу, щоб були ви мудрі в доброму, а прості в злому».*

Як ця проблема виникає сьогодні?

«Брат Д. обманутий сам і вводить в оману інших. Він говорить про посвячення, тоді як його серце не є правим перед Богом. Він двоєдушний, у нього немає якоря, який би утримував його, і він носить хвилями, не маючи міцної віри. Більша частина його часу йде на розповідь різним людям історій, які розраховані на те, щоб збити людину з пантелику і вибити її з колії. Він уже багато наговорив про мене та мого чоловіка і не раз висловлювався проти моїх видінь. Він зайняв таку позицію: «Розкажіть нам, а ми розповімо іншим». Бог не доручав йому цього. Брат Д. не знає, кому служить. Сатана використовує його, щоб бентежити розум інших людей. Той невеликий вплив, який має брат, використовується ним, щоб налаштовувати людей проти вістки Третього Ангела... Бог розплющить очі щирим душам, щоб вони зрозуміли жорстоку роботу тих, які «розсіюють» і «розділяють». Він відзначить тих, хто робить розділення, щоб щира людина уникла тенет сатани». – *Свідectва для Церкви. – Т.1. – С.334.*

б. Чому ми можемо йти вперед, з надією дивлячись у майбутнє? До римлян 16:20: *«А Бог миру потопче незабаром сатану під ваші ноги. Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з вами! Амінь».*

«Перед тим як Христос з'явиться на хмарах небесних із силою і славою великою, люди внутрішньо розбестяться і повернуться від істини до псевдовчень. Церква ще має пережити тяжкий час. Вона пророкуватиме у волосяниці. Але хоча Церква зіткнеться з ересями і гоніннями, хоча вона повинна буде боротися з безбожниками та віровідступниками, проте з Божою допомогою вона вразить сатану в голову. Господь матиме народ міцний, наче сталь, який матиме тверду віру, наче граніт. Вони повинні бути Його свідками в цьому світі, Його знаряддями для здійснення особливої, славної роботи в день Його приготування.

Євангельська звістка не завоює жодної душі для Христа і не прокладе дорогу навіть до одного серця, якщо не вразить сатану в голову. Щоразу, коли бранця виривають з його чіпких обіймів, тиран зазнає поразки. Видавництва та друкарні – це засоби у Божій руці, покликані відкрити дорогоцінне світло істини кожному народові та племені. Це світло проникає

навіть у язичницькі країни і постійно веде наступ на забобони та всілякі омани». – Там саме. – Т.4. – С.594, 595.

Четвер

24 березня

5. ВІЧНА ДИВОВИЖНА ТАЄМНИЦЯ

а. Як ми повинні широко плекати розкриття таємниці викуплення? До римлян 16:25-27: *«²⁵А Тому, хто може поставити вас міцно згідно з моєю Євангелією й проповіддю Ісуса Христа, за об'явленням таємниці, що від вічних часів була замовчана,²⁶ а тепер виявлена, і через пророцькі писання, з наказу вічного Бога, на послух вірі по всіх народах провіщена, –²⁷ єдиному мудрому Богові, через Ісуса Христа, слава навіки! Амінь».*

«З першого повідомлення про надію, що було проголошено в Едені, до останньої славної обітниці Об'явлення: «І побачать лице Його, а Ймення Його – на їхніх чолах» (Об'явлення 22:4) – суттю кожної книги та кожного абзацу Біблії є розкриття чудесної звістки: людина може духовно зростати силою Бога, «що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав» (1 до коринтян 15:57).

Той, хто перейнявся цією думкою, має перед собою безліч тем для вивчення. Така людина знайшла ключ, який відкриє їй скарбницю Божого Слова.

План викуплення – наука всіх наук. Її вивчають ангели і всі розумні істоти негрішних світів, вона привертає увагу нашого Господа і Спасителя, вона була задумана Безмежним, – це наука, яку вивчатимуть усі викуплені Христом у вічності. Це найвище вчення, яке може досягнути людина. Ніщо інше так не ушляхетнює розум і не підносить душу». – Виховання. – С.126.

«У нашому земному житті, хоч і зіпсутому гріхом, ми можемо знайти найбільшу радість і найвищу освіту в служінні. А в майбутньому, ми, котрі не будемо скутими рамками грішного ества, знайдемо найбільшу радість і найвищу освіту в служінні – свідченні, і коли будемо свідчити, то по-новому дізнаватимемося «багатство слави цієї таємниці... а вона – Христос у вас, надія слави!» (До колосян 1:27)». – Там саме. – С.309.

П'ятниця

25 березня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином я можу ефективніше розвивати інших людей своїми розмовами з ними?
2. Якою має бути моя молитва, коли я помічаю недоліки в інших людях?
3. Що ми можемо зробити, аби наше спілкування у Христі процвітало та розширювалося?
4. Чому лихослів'я і плітки настільки є згубними для Церкви?
5. Назвіть деякі великі радощі майбутнього життя.

По жертвування першої суботи

1 січня
для Плімутського
коледжу для
керівників,
штат Каліфорнія,
США

5 лютого,
для благодійної
допомоги

5 березня
для Дому молитви
в передмісті Кейлор
Парк, Австралія

